

ЧЕТВЪРТЪК, 17 ДЕКЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО: г-н SCHMITT

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,00 ч.)

2. Взаимно признаване на професионалните квалификации (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът с искане за устен отговор, зададен от Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan и Kyriacos Triantaphyllides, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, към Комисията относно прилагането на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации (О-0108/2009/rev.2 - В7-0217/2009).

Malcolm Harbour, автор. – (EN) Г-н председател, с Ваше позволение бих искал да предложа да изчакаме малко, защото това е въпрос с искане за устен отговор към Комисията и се надявахме, че г-н Макрийви ще бъде тук, но виждам, че г-н Семецки ще направи изказване. Не познавам г-н Семецки и затова ми е интересно, че той е тук, за да отговори на въпрос, по който работят г-н Макрийви и неговият екип. Благодаря Ви много.

Имах намерение да приветствам тук г-н Макрийви и да му благодаря за свършената работа, но се надявам, че ще предадете приветствията ни по повод на това, заради което щеше да бъде неговата последна поява при нас. Все пак искам да изразя особеното си задоволство, че г-н Barnier се присъедини към нас като много активен член на моята комисия, за да чуе това, тъй като става дума за досие, което в голяма степен ще бъде в неговата област, ако Парламентът, разбира се, одобри неговата номинация и Комисията продължи по-нататък. Така или иначе е чудесно, че той е тук.

Свободното движение на специалисти и директивата относно взаимното признаване на професионалните квалификации са сред ключовите въпроси, за които моята комисия е загрижена най-много в цялото изграждане на единния пазар. Съвсем закономерно разискваме въпроса тази сутрин с Комисията, като в основни линии искаме актуална информация относно напредъка при транспонирането на преразгледаната директива, по която моята комисия работи през периода 2004–2005 г., и за това, как точно се прилага от държавите-членки. Моментът е много подходящ и защото професор Monti дойде в комисията ни в понеделник, за да ни осведоми за задачата, свързана с председателя на Комисията, за бъдещата насока на вътрешния пазар. Той специално подчерта, че част от проблема с вътрешния пазар всъщност не е липсата на законодателство, а последователното прилагане и ефективност на съществуващите инструменти, с които с разполагаме, за да бъде създаден вътрешният пазар.

По отношение на взаимното признаване на професионалните квалификации, както ясно посочва текстът на нашия въпрос, вече ни е известно, че граждани от целия Европейски съюз се сблъскват със значителен брой проблеми, свързани с признаване на професионалните квалификации. По този въпрос има едно от най-високите равнища на оплаквания в механизма Solvit, който ние твърдо подкрепяме на равнище правителства на държавите-членки. Много хора не са доволни от липсата на ясни решения, а също и от липсата на контакт между разрешаващите органи в различните държави-членки. Едно от нещата, които постигна нашето собствено проучване – и тази комисия възложи проучване по въпросната тема – е да покаже, че е необходимо постоянно подобряване на координираната дейност за подпомагане на хората, когато трябва да се възползват от своите права съгласно взаимното признаване. Другият аспект е, че от извършената от нас и останалите работа става ясно, че не е голям броят на професиите, които мислят в посока включване в Европейската квалификационна рамка. Има сериозни въпроси, които трябва да зададем във връзка с механизма – за това, доколко е улеснен достъпът до него и доколко ефективен е на практика. От статистиката и данните става ясно – и съм уверен, че след малко ще го чуем от Комисията – че транспонирането на този инструмент закъснява в почти всички държави-членки. Задействането му отнема много повече от очакваното от хората време и това само по себе си поражда опасения за сложността на самия инструмент.

За да можем да видим нещата цялостно в контекста на работата на комисията по вътрешния пазар през следващите пет години, аз се радвам, че всички координатори на комисията са днес тук – така мисля – и искам да им благодаря за извършената съвместно с мен работа по оформянето на бъдещия дневен ред на тази комисия.

Този въпрос за взаимното признаване на професионалните квалификации не е изолиран. Той е част от убеждението ни, че ролята на нашата комисия е да продължи да проучва, да насърчава и да дава препоръки за бъдещото развитие на ключови законодателни решения, основните градивни елементи на единния пазар.

Известно ни е, че през 2011 г. Комисията трябва да преразгледа директивата относно взаимното признаване. Запланирали сме заседание на националните парламенти и техните членове, на което да обсъдим това предложение. Вече сме провели изслушване по въпроса и сме изготвили доклада за проучването. Това са инструментите, които моята комисия може да използва и ако координаторите се съгласят, уверен съм, че някъде през 2010 г. ще сме в процес на изготвяне на доклад по собствена инициатива, който да представим при обсъждането в Комисията.

Това е контекстът на въпроса. Очакваме с нетърпение отговора на Комисията, който да постави рамката, но това е само началото на процеса и съм уверен, че новият член на Комисията ще може да продължи работата и да си сътрудничи с нас, така че действително да разработим това важно законодателство и да постигнем един по-добре работещ общ пазар.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на членовете на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за това, че повдигнаха тези важни въпроси.

Преди да отговоря на отделните въпроси, позволете ми да започна с един общ преглед. Целта на Директивата относно признаването на професионалните квалификации е да улесни свободното движение на наши граждани във вътрешния пазар. Две години след края на периода за транспониране, транспонирането е завършило в 22 държави-членки, а четири държави-членки има вероятност да го приключат до края на годината. На този етап обаче аз съм загрижен за Гърция, от която все още не сме получили никаква мярка за транспониране.

По отношение на първия въпрос. Транспонирането се оказва предизвикателство за държавите-членки, най-вече защото то засяга повече от 800 различни професии. Тези професии често са регулирани от федерални или регионални закони. Това обаче не може да бъде извинение за каквито и да е закъснения, а и Съдът на Европейските общности до този момент не е счел за приемливи такива закъснения в шест свои решения.

По отношение на втория въпрос – основните проблеми са свързани със здравните професии и архитектите, при които съществува по-голяма степен на хармонизиране на квалификационните изисквания на европейско равнище. Проблеми има също така и при професии с по-голяма трансгранична мобилност на работници, като например учители или екскурзоводи.

По третия въпрос, приоритет на Комисията е да гарантира правилно и последователно изпълнение на директивата. За тази цел сме разработили кодекс за поведение относно административните практики и ръководство, насочено към гражданите, които също ще спомогнат за по-голяма последователност.

Що се отнася до пречките, които бяха посочени от Solvit, отлично сме запознати с практическите проблеми, като например забавяния в процедурата по признаване, липса на отговор от компетентните национални органи, необосновани решения, изгубени досиета и т.н. Понякога на мигранти се предоставя погрешна информация и те биват насочвани да следват грешни процедури. Все пак мрежата Solvit се доказва като ефективна при решаването на много от тези проблеми.

Но не е само Solvit. В момента във всички държави-членки има национални центрове за контакт, които предоставят информация и съдействие на гражданите, като Комисията очаква в бъдеще те да бъдат още по-активни. Освен това информационната система за вътрешния пазар също предоставя начини за подкрепа на повече от 1 200 случая на обмен на информация за много от регулираните професии тази година. Това доведе до подобрения на ежедневното административно сътрудничество между държавите-членки.

И накрая, по последния въпрос. Комисията не е в състояние да направи преценка дали е необходима реформа към момента. Това ще бъде направено по време на последваща оценка, предвидена в директивата. Разбира се, намерението ни е да се придържаме към графика, определен в директивата. От следващата Комисия ще зависи как да продължи по-нататък.

Kurt Lechner, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, през 2005 г. приехме тази директива след няколко години работа и разисквания в Парламента и тя влезе в сила. През 2007 г. тя започна да се прилага. Сега сме 2009 г. и е трудно да се приеме, че директивата не е приложена навсякъде, особено след като не е съвсем нова, тъй като вече имаше направени предложения. Мога единствено да насърча Комисията да упражни по-голям натиск върху държавите-членки.

Очаквах, че проблемите ще се крият в практическото управление на директивата. Това е основната тема на предстоящите разследвания: да се определи къде съществуват конкретни местни проблеми и да се установи какво всъщност се случва. Някой вече се позова на факта, че 20% от жалбите към SOLVIT са свързани с този проблем. Това е много сериозен въпрос. Г-н Harbou основателно подчерта – и не искам да повтарям казаното от него – важността на този проблем за вътрешния пазар от икономическа гледна точка.

Все пак, отделно от икономическите въпроси, една от основните свободи на гражданите също така е да могат да упражняват своята професия и да разгърнат възможностите си в друга държава, например когато сключат брак или се преместят в друга държава по друга причина. Това е реален проблем за гражданите на Европа.

Важно е да признаем, че проблемите са неизбежни. Това е сложен въпрос, необходимо е време за прилагане, участват различни култури и традиции, по-специално що се отнася до професиите и понятията за качество и квалификации в рамките на тези професии. Ето защо не е възможно да бъде призната безусловно всяка квалификация от една държава в друга. За мен и за нас, тук става въпрос не толкова за решаването на отделни случаи на затруднения, които неизбежно ще настъпят, а по-скоро за разследване – и това именно е ролята на SOLVIT – дали съществуват недостатъци в структурите или в системата и дали и как могат да бъдат направени подобрения.

Бих искал да подчертая, че тази тема никога няма да се изчерпи. Това е въпрос за години напред, тъй като нови професии и нови длъжностни характеристики, разбира се, се появяват непрекъснато. Поради тази причина това е текуща задача на Комисията и Парламента, но също и на държавите-членки, чиято добра воля бих искал да призова по отношение на този въпрос.

Evelyn Gebhardt, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, първо бих искала да кажа, че е изключително възмутително, че тук не присъстват членове на Комисията, защото това е въпрос, отправен към Европейската комисия. Това показва неуважение към Парламента. Това е просто възмутително и го считаме за напълно неприемливо.

(Реплики)

Да? Да, той не стана. Е, съжалявам. Не мога да го приема.

И за да продължим по въпроса, госпожи и господа, тук става дума за гражданите в Съюза, за хората, които имат право да се движат свободно в целия Европейски съюз и да упражняват професиите си там, където живеят и където изберат да работят. Създадохме това законодателство, така че това да става по-лесно и за да може процесът по признаването на професионалните квалификации да бъде действително осъвременен. Според мен е просто възмутително, че в много случаи държавите-членки не са предприели необходимите стъпки, за да приложат това законодателство и да гарантират, че гражданите действително имат тази свобода на движение. Все още трябва да бъде направено много от Европейската комисия в това отношение.

Бих искала да насоча вниманието към един въпрос, който е много важен за мен и който сме поставяли многократно в Парламента. Трябва да гарантираме, че европейската професионална карта, която ние предложихме, ще бъде въведена. По този начин гражданите ще получат нещо, което ще им предостави възможност да се движат навсякъде в Европа. Има организации, които се опитват да го правят. Аз обаче считам, че е важно да попитаме Европейската комисия дали това е област, в която тя може да участва, за да ускори процеса.

Cristian Silviu Buşoi, *от името на групата ALDE.* – (RO) Свободното движение на хора е едно от основните права на гражданите на Европейския съюз. Това включва също и свободното движение на специалисти, което е ключово условие, за да се гарантира, че вътрешният пазар функционира максимално ефективно.

Както беше посочено във всички изказвания досега, въпреки приемането на Директивата относно признаването на професионалните квалификации през 2005 г. специалистите, които желаят да упражнят своето право на свободно движение, продължават да срещат множество трудности. Аз лично се запознах с няколко такива случая, свързани с различни професии, за които ме уведомиха не само румънски граждани, но също и други европейски граждани.

Моите колеги от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите ми оказаха честта да бъда докладчик за европейската мрежа Solvit. Както беше посочено, значителна част от случаите, които Solvit трябва да реши, са свързани с недостатъци в системата за взаимно признаване на професионалните квалификации.

Колеги, считам, че трябва да анализираме подробно проблемите, които са подадени в центровете на Solvit, за да видим какво можем да подобрим.

Необходима е също така по-добра комуникация между центровете за контакт, за да се насърчи взаимното разбирателство между държавите-членки. Те трябва да разберат как работят другите системи в Европейския съюз, за да бъде използвана максимално възможната гъвкавост при прилагането на тази директива, както и за да се избегнат административните пречки, които възпрепятстват пътя на специалистите.

Накрая, желателно е петте държави-членки, които все още не са завършили транспонирането на директивата, или която и да е държава от 22-те, която я е завършила, но все още има проблеми с транспонирането или я е транспонирала неправилно, да коригират бързо тези недостатъци. Крайната цел е да се улесни безпроблемната работа на вътрешния пазар за предоставяне на услуги, който е пряко зависим от проблемите, свързани с признаването на професионалните квалификации.

Heide Rühle, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, смятам, че всички сме съгласни с целта. Разбира се, всички желаем гражданите на Европа да могат да се движат свободно и да упражняват своите професии. Въпросът е защо тази директива все още не се прилага правилно след четири, дори вече почти пет години. Смятам, че би било логично, ако комисията участваше не само в изготвянето и приемането на законодателството, но и в изготвянето на анализ след това относно причините, поради които има такова забавяне на транспонирането.

Директивата относно признаването на професионалните квалификации не е единствената директива, която създава проблеми. Когато има толкова много дела в Съда на Европейския съюз, когато има толкова много процедури за обжалване и когато SOLVIT участва толкова активно в този въпрос, това следва да послужи като предупредителен сигнал към нас. Трябва да разгледаме по-внимателно причините за това. Има няколко причини. От една страна, винаги е лесно да се каже, че държавите-членки носят отговорността за забавянето. Другата причина несъмнено е протекционизмът. Различните култури и правни системи определено също играят известна роля. Как влияе европейското законодателство на тези различни правни системи? Това също е въпрос, който трябва да разгледаме.

В допълнение трябва да разгледаме дали директивата е имала желания ефект или дали е било невъзможно да постигне определени резултати още в самия си замисъл. Считаю, че е много важно отново да разгледаме този въпрос. Този вид предварителен анализ е един от важните въпроси, които тази комисия ще трябва да разгледа и по които да бъде постигнат напредък.

Аз обаче също имам въпроси към Комисията. Изненадана съм, че тези насоки се появяват след повече от четири години. Това можеше да се случи много по-рано. Все пак приветствам насоките. Прочетох ги и определено са полезни. Въпреки това щеше да е от полза, ако бяха изготвени по-рано. Искам да се присъединя към г-жа Gebhardt по зададения въпрос, какво се случва с европейската професионална карта. Това ще бъде втората важна стъпка.

Adam Bielan, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, кризата, която засегна Европейския съюз през последните месеци, показва безспорно колко е важен вътрешният пазар за работата на целия Съюз. Не може да приключим неговото изграждане, без да сме въвели определена свобода за миграция на хората, която се гарантира, наред с другото, от Директивата относно взаимното признаване на професионалните квалификации. Ето защо е тъжен и буди безпокойство фактът, че четири години след приемането на директивата тя все още не е влязла в сила в четири държави и никоя от държавите-членки не я е приела преди крайния срок, посочен в директивата, 20 октомври 2007 г.

Във връзка с това моят първи въпрос към Европейската комисия е следният: не беше ли Комисията твърде пасивна през последните четири години и какво точно направи Комисията, за да могат всички държави да транспонират директивата навреме? Второ, бих искал да попитам кога Комисията ще публикува доклад, с който се прави оценка на транспонирането на директивата и какво ще бъде използвано като основа за изводите в доклада? Директивата за услугите следва да бъде приложена в края на годината. За нас, в Парламента, днес вече е ясно, че много държави няма да могат да приемат закони за това навреме. Бих искал да попитам каква връзка вижда Комисията между тези два документа?

В заключение, много важен въпрос за държавата, която представлявам, е този за миграцията на медицински сестри. Директивата въвежда хармонизиране на квалификационните изисквания за медицински сестри. Бих искал да попитам какви конкретни действия е предприела Комисията, за да помогне на медицинските сестри от държавите от Централна и Източна Европа, включително на тези от Полша?

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, първо бих искал да изразя искрената си благодарност на Комисията за това, че ни представи своето становище. Искам обаче и да подчертая, че след междунституционалното споразумение между Комисията и Парламента – и видях това да се случва с

Директивата за услугите, която разисквахме в Брюксел преди няколко месеца – Парламентът има право да поиска от съответния член на Комисията да присъства, за да отговори на трудните въпроси. Не смятам, че можем да решим въпроса с тази Комисия и няма смисъл да се опитваме.

От името на Парламента бих искал да обясня на представителя на Комисията, който е тук, че считаме тази част от междунституционалното споразумение за изключително важна. Защо ли? Не просто от формални причини, а защото това е много важен политически въпрос за гражданите на Европейския съюз. Г-н Bielan посочи преди малко Директивата за услугите, която може да работи само ако професионалните квалификации се признават и от двете страни. Това е много важно, но много хора го свързват и с усещане за безпомощност, ако са с впечатлението, че техният работодател използва несъответствия в трансграничното взаимно признаване на професионалните квалификации само за да им намали възнаграждението.

Тези хора се чувстват пренебрегнати и безпомощни. Лично съм бил свидетел на това при няколко случая тук, на границата между Германия и Франция. Явно обаче това не е единствената проблемна област. Вярно е, че не можем да премахнем всички трудности от днес за утре и че този процес ще продължава да бъде проблем и в бъдеще, както каза г-н Lechner, докладчикът. Въпреки това именно ние трябва да покажем на гражданите, че обръщаме сериозно внимание на техните опасения, а според мен това включва и сериозно отношение към въпроса от страна на Комисията.

Надявам се, че ще можем да работим заедно с новата Комисия по този въпрос, за да постигнем напредък. Бих искал да ви помоля да уредите това с генералната дирекция, която отговаря за тази област.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, вече разисквахме опасенията, свързани с транспонирането на Директивата за услугите. В този смисъл примерът на Директивата относно признаването на професионалните квалификации е знакова. Някои държави не успяха да спазят крайния срок за транспониране и имат проблеми, дължащи се на пропуски в текста. Макар тази директива да поставя стабилна основа за взаимно признаване, специфичните характеристики на определени професии не са отчетени. Факт е, че признаването на квалификациите без установени действителни общи равнища на квалификация и обучение, включително за висше образование, може да доведе единствено до усложнения и да създаде недоверие сред държавите-членки, специалистите и гражданите.

Най-очевидният пример са медицинските професии. Например френските акушерки имат право да пишат рецепти и са обучени да го правят, но това не е така в други държави. Какво се случва, когато акушерка без такова разрешение пристигне във Франция без допълнително обучение и трябва да напише лекарска рецепта? По същия начин определени специалности не съществуват във всяка държава-членка.

Тази директива е ключова за свободното движение на работници, което е в основата на европейския проект, но трябва да се подобри и улесни, а съществуващите трудности трябва да се използват за идентифициране на професиите, за които е необходимо езиково обучение и хармонизиране на обучението.

Бих искала да спомена забележителната инициатива, която се подкрепя от всички здравни специалисти, да бъде създадена европейска карта. Това е действителна гаранция както за преносителя, така и за клиента или пациента, и призовавам Комисията да разшири обхвата и да включи и други професии, тъй като това ще ни даде възможност да подобрим взаимното признаване и да спечелим доверието на гражданите.

Антония Първанова (ALDE). – (EN) Г-н председател, когато разискваме взаимното признаване на професионални квалификации и доброто функциониране на вътрешния пазар, трябва да разгледаме настоящото положение в здравния сектор, което може да наложи допълнително обсъждане на директивата и нейното прилагане.

Освен цялостното прилагане на тази директива, особено важно е да бъдат въведени допълнителни мерки, които да се прилагат спрямо взаимното признаване не само на дипломи, но и на квалификациите на здравните специалисти. Предоставянето на здравни услуги изисква подходящи езикови умения, регистрация чрез националните регулатори и най-вече способността да се предоставят безопасни и висококачествени грижи.

Смятам, че е необходим по-добър обмен на информация между държавите-членки по отношение на регистрацията на здравни специалисти, например чрез обща база данни на Европейския съюз. Система за гарантиране на компетентността също е ключов елемент за предоставяне на безопасни здравни грижи и следва да помислим за общи стандарти за оценка на компетенциите и уменията.

Мобилността на здравните специалисти е въпрос също и на обществено здраве и обществена сигурност. На тези основния Съдът на Европейските общности вече одобри допълнителни национални предпазни механизми за движението на стоки. Има логика тези мерки да бъдат прилагани и по отношение на предоставянето на

здравни услуги, особено когато нови комуникационни технологии дават възможност за спорни практики, като например консултация с лекар по електронен път. Трябва да се справим с предизвикателството, свързано със застаряването на населението, а това ще създаде още по-голям натиск върху работната сила в сферата на здравеопазването в Европа.

Осигурявайки, от една страна, мобилността на здравните специалисти, в същото време трябва да можем да гарантираме на всички европейски граждани достъпни здравни услуги, доставени навреме, според най-високите стандарти за качество. Това е отговорност на всички нас. Надявам се, че европейските институции и държавите-членки ще я обсъдят сериозно, като се има предвид фактът, че някои национални здравни системи са останали почти без специалисти и това ще ни затрудни изключително много предоставянето на основни здравни услуги.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Г-н председател, ако искаме нашите граждани да бъдат мобилни – а именно това е необходимо на европейската икономика – те трябва да са сигурни, че когато получат квалификацията си, например в Полша, няма да имат проблеми с признаването на тези квалификации в която и да е държава-членка. Разбирам отлично мащаба на проблема. Тези 800 регламентирани професии, за които говори г-н Самецки, заедно с множество подзаконови разпоредби за тези професии на национално и регионално равнище, са значително предизвикателство за администрациите на държавите-членки. Предизвикателството обаче за нашите граждани, които имат проблеми с признаването на техните квалификации, е принципно как да се ориентират в сложността на цялата система. Това се потвърждава от данните от Solvit и именно за това проблемът с изпълнението на директивата навреме е само един аспект от нашето разискване.

Не трябва обаче да забравяме, че множество проблеми възникват поради липсата на доверие в държавите-членки спрямо системите за образование и обучение в други държави-членки. В крайна сметка ни липсва сътрудничество, ресурси и ангажираност на националните администрации. Въвеждането на европейска професионална карта е добра идея и имаме възможността да я обсъдим по време на предишния мандат на Европейския парламент. Такава карта обаче трябва да улеснява движението на хора, а не да го затруднява. Въвеждането на тази карта – и искам да го подчертая категорично – не трябва да се превръща в поредната пречка във вътрешния пазар.

Госпожи и господа, само след по-малко от десет дни изтича крайният срок за транспониране на Директивата за услугите. Споменавам това, защото то е важно и в контекста на нашето разискване днес. Тези две директиви се допълват взаимно в определени отношения. Транспонирането на Директивата относно признаването на професионалните квалификации не може да бъде наречено успех и ще си позволя отново да призова от тази трибуна за ускоряване на работата по двете директиви, тъй като без тях няма да имаме напредък с вътрешния пазар.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Г-н председател, както на всички ни е известно, 15 директиви бяха консолидирани в единен законодателен акт за взаимното признаване на професионалните квалификации. Това породило няколко практически проблема с транспонирането в различни държави-членки. Трудностите са добре известни и Комисията следва да направи списък с точките, които представляват пречка, и да анализира проблемните области, установени при транспонирането на тази важна разпоредба за вътрешния пазар.

Протекционизмът, който се проявява на различни равнища, представлява пречка не само за свободното движение на хора, но също и за вътрешния пазар. Трябва да се опитаме да идентифицираме неясните области, така че да не пострада ефективността на директивата поради недоверие. Не искаме от Съюза да прави това, което трябва да бъде направено от държавите-членки, но е необходимо усилие, за да се улесни процесът, като се помогне за разбиване на професионалната корпоративност.

За да се подобри транспонирането на тази директива, ще бъде необходимо разширяване на признаването на квалификации чрез мрежите Solvit и EURES, насърчаването на общи платформи, създаването на ефективни контактни точки и, не на последно място, обвързването на тази директива с Директивата за услугите.

Louis Grech (S&D). – (MT) Най-големият проблем, засягащ правилното прилагане на тази директива, е липсата на доверие между държавите-членки по отношение на техните системи. Незаинтересоваността на държавите-членки към взаимното сътрудничество е видна и в непоследователния подход, който имат към информационната система на вътрешния пазар. Всяка държава-членка твърди, че използва системата, но честотата на използване е различна в зависимост от целите на използване. Невъзможно е система за обмен на информация да работи добре, когато държавите-членки не я използват по един и същи начин. Необходимо е наличието на цялостен набор от данни, който да се актуализира редовно, и е нужно създаването на ориентир

за всички държави-членки, като всяка държава-членка ще въвежда всички необходими данни, а това ще даде възможност за конкретното прилагане на директивата.

Искам Комисията да ни уведоми за планове за действие, които тя смята да приеме с оглед правилното транспониране на тази директива, ако наистина желаем да приемем идеята за единен пазар, а не просто да я тълкуваме, както сметнем за добре.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Г-н председател, преди да продължа с въпроса си, тази сутрин се говори много за Solvit. На последното заседание на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите бяхме уведомени за недостатъчното финансиране на Solvit центрове. Би било да имате това предвид преди изслушването Ви, г-н Barnier, но има един стажант, който управлява организацията в една голяма държава-членка. Не можем да позволим това да продължава, защото Solvit ни служи чудесно.

Въпросът ми към Комисията е свързан със здравните специалисти. Некомпетентен специалист е заплаха за здравето на пациентите и, в най-крайните случаи, може да причини смърт.

Обсъжда ли се в Комисията правно задължение за компетентните органи активно и ефективно да обменят информация за заличени специалисти, за да се гарантира, че мобилността на здравни специалисти не излага на опасност сигурността на пациентите?

Съществуващата в момента информационна система на вътрешния пазар дава възможност за споделяне на информация, но само когато компетентен регулатор има запитване към нейния регистър относно кандидат, затова ни е необходим по-добър обмен, така че да предупреждаваме органите, когато дадено лице е било заличено поради некомпетентност.

Благодаря Ви, г-н председател, че поставихте този въпрос от името на комисията.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Г-н председател, много беше казано за взаимното признаване на професионалните квалификации. Въпросът е: защо тази директива, така важна и толкова чакана от всички, е трудна за прилагане? Е, простиичко казано, защото е трудна и сложна за прилагане в ежедневието и практиката.

Виждам три основни проблема: първият очевидно е езикът – въпрос, който беше засегнат; вторият е сложността на процедурите, които трябва да бъдат следвани, за да бъдат признати за валидни квалификациите на дадено лице – понякога хората буквално понесат мъчения, за да бъдат признати първоначалните им дипломи; и третият вероятно са различните видове първоначално обучение.

Във връзка с това смятам, че би било добре Комисията да поиска от държавите-членки да определят за всяка професия единен компетентен професионален орган, който да отговаря за продължаващото обучение – продължаващо обучение като едно от решенията. От тези компетентни органи да се изисква да заседават като съвет, на европейско равнище, който да определи общ европейски формат за сертифициране. По този начин специалистите постепенно ще преминат от първоначално разнородно равнище към едно общо равнище на продължаващо обучение.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, Белгия е една от петте държави-членки, които все още не са транспонирали напълно Директивата относно признаването на професионалните квалификации. Все пак според информацията, която имам, единственото, което остава, за да се спазва европейското право, е да бъде решен проблемът със специалистите в областта на пътуванията.

Като оставим настрана трудностите, присъщи на белгийската институционална система по отношение на транспонирането на различните европейски директиви, изглежда, че директивата, която разискваме тук, е особено сложна. Това вече беше посочено. Белгия не е единствената държава, засегната от липсата на транспониране, лошо транспониране или частично транспониране на директиви. Ето защо, в интерес на специалистите, призовавам Европейската комисия да помогне на държавите-членки, които изпитват трудности. Специалистите трябва да могат да се възползват от свободното движение на хора и свободата на установяване, които, искам да отбележа, представляват основната цел на тази директива.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, първо искам да благодаря на г-н Самецки за добрата му работа. Смятам, че всички сме съгласни с принципа, който разискваме тази сутрин тук, но той не следва да се прилага само в Европейския съюз, а и в целия свят.

Това беше наскоро разисквано в канадската делегация, което е стъпка в правилната посока. Ако обаче искаме такова напълно безпроблемно положение, трябва да гарантираме, че професионалните квалификации са равностойни в Европейския съюз, а най-добре и в целия свят.

Съществуват любопитни доказателства, които навеждат на мисълта, че поне в някои държави, когато студентите не достигнат образователния стандарт, за да отговарят на изискванията за курс, те отиват в друга държава и плащат, за да го преминават там.

Ето защо е необходимо независимо, подлежащо на проверка доказателство, че стандартите са равностойни и ако те са такива, то тогава няма никакво оправдание да не се транспонира този принцип в целия Европейски съюз и, да се надяваме, в скоро време и по целия свят, за да постигнем желаното – свободното движение на специалисти.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, нека посочим точно проблема. Неспособността на държавите-членки да се организират по отношение на признаването на квалификациите ни струва работни места. Неспособността на държавите-членки да се заемат достатъчно сериозно с това е сериозен проблем. Равнището на трансгранична търговия за това, което би следвало да е единен пазар, е много далеч от необходимото. В процес сме на възстановяване на европейската икономика и част от този процес трябва да включва начини за засилване на трансграничната търговия и да направи работната сила по-мобилна, отколкото е сега.

Трябва да навлезем в нова ера на предприемачески иновации, в която ние в Европа ще работим заедно, за да произведем най-високотехнологичните продукти. Като се има предвид, че производствената ни база не функционира – в случая имам предвид Ирландия – износът на наши услуги представлява нов начин за засилване на търговията в рамките на Европа. За тази цел обаче Европа трябва да има стандарти, що се отнася до квалификациите.

Към момента неспособността държавите-членки да се споразумеят за правила по този въпрос ограничава възможността ни да продаваме тези същите услуги зад граница. За засегнатите лица това е ограничаване на свободното движение на работна сила.

Съгласен съм с моя колега г-н Grech, че държавите-членки не зачитат в достатъчна степен най-вече информационната система, използвана от тях, и някой трябва да поеме отговорността за това във всяка държава-членка. Настоятелно призовавам Комисията да идентифицира и да предприеме мерки за премахване на пречките, които възпрепятстват създаването на единен пазар в конкретния случай.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, бих искал да разгледам един аспект от това разискване. Изглежда има огромен недостиг на специализирани професии, което води до търговия с тези квалификации и до това истинските квалификации да не бъдат зачитани. Това може да създаде големи рискове както в сектора на сигурността, например, така и в големите съоръжения, като например химическите предприятия или нефтените рафинерии. Изглежда в това отношение националният надзор не отговаря на нуждите.

Бих искал да задам три въпроса на члена на Комисията. Първо, дали знае за това; второ, дали Европейската комисия може да ни представи сведения по въпроса; и трето, какво можем да направим.

Това е напълно абсурдно, нежелателно явление, което считам, че трябва да бъде отстранено.

Milan Zver (PPE). – (SL) Госпожи и господа, разглеждаме един наистина много важен въпрос – този за взаимното признаване на професионалните квалификации в рамките на Европейския съюз. Това е съществен проблем, тъй като квалификациите се присъждат от образователните системи на държавите-членки на Европейския съюз, а те са не по-малко от 27.

Някои от вас може би ще си спомнят, че през месец март миналата година ние създадохме Европейската квалификационна рамка, която е механизъм, даващ възможност за сравнение между образователните системи. Един от проблемите при тази рамка обаче е, че тя не се прилага от държавите-членки. Някои от тях не я прилагат изцяло, а други я използват единствено като удобно средство за преобразуване на различни квалификации, длъжности, умения и образователни равнища.

Според мен в бъдеще пред държавите-членки стои тежка задача в това отношение и ако те наистина приложат Европейската квалификационна рамка, която е приета на равнище европейски институции, ще улеснят значително сравнението и взаимното признаване на образователните квалификации.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, уважаеми колеги, извинявам се, че не станах прав при първото ми включване. Това се дължи на липсата на опит и ранния час.

Най-общо бих искал да посоча няколко отделни въпроса. Първо, следва да се подчертае, че Комисията предоставя подкрепа на държавите-членки при подготовката на транспонирането на директивата. В случаите,

когато срокът за транспониране е изтекъл, ние също полагаме активни усилия за извършване на транспонирането. През 2007 г. публикувахме насоки за транспониране. След това създадохме информационната система на вътрешния пазар, която в момента се използва доста активно от всички държави-членки, а също така през месец юни тази година публикувахме кодекс за поведение относно административните практики.

Преди година Комисията изпрати пред Съда на Европейските общности държавите-членки, които не са спазили срока, и той постанови шест решения в полза на Комисията, които осъдиха липсата на транспониране във въпросните шест държави-членки. Съвсем наскоро публикувахме таблица с резултати, показваща състоянието на транспониране в държавите-членки, както и потребителско ръководство за граждани и икономическия сектор.

Накрая бих искал да ви благодаря за всички въпроси и коментари, и по-специално на председателя на комисията, Malcolm Harbour, за ценното му участие. Смятаме, че сега е ред на държавите-членки да изпълнят задълженията си. Комисията очаква с нетърпение установяването на специални отношения с Парламента и по отношение на това досие. По-специално ние имаме готовност да разискваме активно как работи директивата на практика и как най-добре да се възползваме от бързо променящата се среда през следващите години.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Christa Kläß (PPE), в писмена форма. – (DE) Една от обявените цели на тази директива е да изпълни изцяло действащите правни разпоредби, отнасящи се до свободата на движение на специалисти в рамките на Европейския съюз. Свободното движение на специалисти беше вече прието в Директива 2005/36/ЕО. Постоянно обаче възникват проблеми, по-специално в региони в близост до национални граници. Много хора от района, в който живея, работят в Люксембург, Белгия или Франция. Получавам множество запитвания от граждани, които преминават границата между две съседни държави, за да работят. Тези запитвания често са свързани с признаването на професионалните квалификации. Положението трябва да се промени. Професионалните организации са постигнали договореност за определени професии, но това не помага във всеки отделен случай и твърде често гражданите трябва да се преборят, за да им бъдат признати квалификациите. Възникват много трудности, когато в дадена държава определена професия не съществува или тази професия е организирана по различен начин, например физиотерапевти или хора с академична степен PhD по бизнес администрация. Същевременно в много области има недостиг на персонал. Медицински сестри или производители на инструменти, например, трябва в бъдеще да имат по-добри възможности на нашите пазари на труда, и най-вече вътрешният пазар трябва да функционира ефективно, що се отнася до работата. Необходима ни е прозрачна, проста и ясна процедура за признаване.

3. Политиката на сближаване след 2013 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът с искане за устен отговор от Danuta Maria Hübner, от името на комисията по регионално развитие, относно политиката на сближаване след 2013 г. към Комисията (О-0121/2009/rev. 1 - B7-0229/2009)

Danuta Maria Hübner, автор. – (EN) Г-н председател, преди три години беше направена мащабна реформа на европейската политика по сближаването, която взе под внимание безпрецедентното разширяване на Съюза и нововъзникващите предизвикателства.

Не случайно през 2005 г. и 2006 г. основните приоритети на европейската политика на сближаване бяха: Лисабонската стратегия, иновациите и конкурентоспособността, изменението на климата, енергийната сигурност и ефективност, ефективното използване на водите, инвестирането в нови умения, привлекателността на територии за млади хора и качеството на живот.

Тъй като осъзнахме, че мисията на политиката на сближаване е да предвижда промяната, а не да я следва, включихме в дневния ред на политиката на сближаване за 2007–2013 г. всички тези приоритети, които виждаме днес като част от дневния ред на Комисията „Европа 2020“.

Ето защо преди повече от две години беше публикуван аналитичният доклад „Региони 2020“. Целта беше да разберем какви следва да бъдат приоритетите на политиката на сближаване след 2013 г. Днес сме добре подготвени, за да посрещнем бъдещето.

Преди една година политиката предостави всичките си активи на разположение на Европейския пакет за възстановяване, като по този начин осигури и ключовата връзка между стратегията за изход от реалната икономическа криза, от една страна, и дългосрочния устойчив растеж и структурните реформи, от друга.

Нашият въпрос с искане за устен отговор обаче се отнася до бъдещето. През следващите години Европа, в която живеем, ще се нуждае от решителни съвместни действия, за да отговори на очакванията на своите граждани, които днес са информирани и ясно осъзнаващи колко голямо е значението на избора, който правят създателите на политики. Тези очаквания се потвърждават от анкетите на общественото мнение.

Според думите на Жак Делор единният европейски пазар е конкуренция, която насърчава, сътрудничество, което ни прави по-силни, и солидарност, която ни обединява. Европейско сближаване, което е мотор за единния пазар, се осигурява от европейската регионална политика, която днес се основава именно на този троен фундамент: конкурентоспособност, сътрудничество и солидарност.

От години говорим за необходимостта да се отключи, да се мобилизира потенциалът за развитие на всички европейски региони и градове. Опитът и логиката ясно показват, че тази мобилизация се оказва най-ефективна и резултатна, ако към нея се стремим чрез пряко ангажиране на европейските правителства на поднационални равнища.

Европейската регионална политика вече издържа теста за субсидиарност. Субсидиарността е полезна за Европа.

Реформата на политиката на сближаване, извършена през 2006 г., я превърна в съвременна политика, отчитаща местоположението, основана на баланса между обективността и ефективността, между подходите отдолу-нагоре и отгоре-надолу, между общите европейски стратегически цели и гъвкавостта по места.

Необходимо е да има напредък по тези въпроси, да бъде продължена реформата на управлението на политиката, но определени принципи не трябва да бъдат загърбвани. Новият договор потвърди окончателно новото разбиране за европейската субсидиарност, която вече беше залегнала широко в политиката на сближаване, с други думи субсидиарността обхваща местните и регионалните равнища на управление.

Можем да направим повече по този въпрос, особено на местно равнище. Онези, които казват, че политиката на сближаване може да бъде ограничена до Брюксел и до национално равнище, или не са запознати с европейската действителност, или не разбират, че изключването на местното или регионалното европейско равнище от преследването на общите европейски цели в най-добрия случай е икономически неедназначно и политически опасно.

Сближаване е понятие, което не предвижда изключване. Политиката на сближаване не трябва да прави разделение въз основа на политически, икономически и социални съображения: тя следва да бъде политика за всички, както в случая с вътрешния пазар и общата валута.

Всички елементи на този интеграционен триъгълник – общ пазар, обща валута, сближаване – са взаимноукрепващи и взаимнозависими. Те са нашето общо, европейско обществено благо.

Ние, създателите на политики, поставихме високи очаквания с обещанието си да изпълним задачата, която ни е поставена. Предизвикателствата са добре известни; стратегията „ЕС 2020“ е открита за обществени консултации.

Необходима е политика за развитие с ясни цели и инструменти. Политиката на сближаване е политика за развитие, която ангажира всички равнища на европейско управление, които работят съвместно за европейските граждани.

В заключение, Европа се нуждае от нова енергия, която да осигури бъдещето ѝ, тя трябва да се обнови по един решителен начин. Справедливо е да попитаме откъде би могла и следва да дойде тази енергия. За мен отговорът е ясен. Днес тази енергия трябва да дойде отдолу. Днес тази енергия може да бъде влята чрез пряко ангажиране на местните и регионалните равнища на европейско управление в преследването на общите европейски цели.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, поставените въпроси са съвсем уместни. Те подчертават важността, която придавате на политиката на сближаване, както и решимостта ви да запазите политиката в основата на европейската интеграция.

Що се отнася до въпроса Ви за многостепенното управление, то е признато за основен механизъм при осъществяването на приоритетите на политиката на Европейския съюз. Нарастващата взаимна зависимост между различните равнища на управление в Съюза беше подчертана с документа за консултации, стартиран от Комисията във връзка със стратегията „ЕС 2020“.

Политиката на сближаване е добър пример за многостепенно управление. Тя предлага система на управление, която цени и използва местното и регионалното знание, съчетава го със стратегически насоки от общностното равнище и координира намесите между равнищата на управление.

Силните страни на многостепенното управление бяха подчертани и от комисията по регионите в нейната Бяла книга от месец юни 2009 г., в която тя призова Съюза да укрепи механизмите на многостепенно управление и подчерта тласъка, резултат от политиката на сближаване, който допринесе за прилагането и на други политики на Общността.

Относно вашите два въпроса, свързани с възможното отказване от цел 2 и допустимостта на всички европейски региони, в периода 2007–2013 г., всички региони са отговаряли на условията за подкрепа със структурни фондове. По отношение на периода след 2013 г., на този етап няма официална позиция на Комисията.

Що се отнася до третия Ви въпрос относно отслабването на действието на принципа на допълняемост, допълняемостта е един от основните принципи на политиката на сближаване. Тя гарантира, че структурните фондове няма да заместят обществените или равностойните структурни разходи на държава-членка. По този начин тя гарантира действително икономическо въздействие на намесите на Европейския съюз и осигурява политика на сближаване с важна за Европа добавена стойност.

По отношение на Вашия въпрос относно регионалното измерение на политиката на сближаване след 2013 г., Договорът от Лисабон запазва целта за намаляване на различията между равнищата на развитие на различните региони и на изостаналостта на регионите в най-неблагоприятно положение като част от правомощията на Съюза по отношение на икономическото, социалното и териториалното сближаване съгласно член 174.

В допълнение член 176 посочва, че Европейският фонд за регионално развитие е предназначен да подпомага преодоляването на основните различия между регионите в Съюза посредством участие в развитието и структурното приспособяване на регионите, чието развитие изостава, и в конверсията на регионите със западаща индустрия.

По отношение на Вашия въпрос относно включването на регионалното и местното равнище на управление в преследването на европейските цели в рамките на политиката на сближаване след 2013 г., бих искал отново да обърна вниманието Ви към документа за консултации на Комисията във връзка със стратегията „ЕС 2020“, който търси активната подкрепа на заинтересованите страни, като например социалните партньори и гражданското общество, и който признава, че възприемането на визията на „ЕС 2020“ също ще бъде от ключово значение за нейния успех.

Комисията все още не е изготвила позиция относно това, каква роля ще има политиката на сближаване при реализирането на стратегията „ЕС 2020“. Политиката на сближаване обаче има капацитета да мобилизира регионални или местни участници от всички държави в преследването на европейските цели.

Във връзка с Вашия въпрос, дали Комисията възнамерява да публикува Бяла книга относно териториалното сближаване, на този етап не се предвижда отделна Бяла книга относно териториалното сближаване. Вместо това изводите от политиката, направени след обществения дебат по Зелената книга относно териториалното сближаване, ще бъдат включени в цялостен законодателен пакет за политиката на сближаване за периода след 2013 г., изготвен в контекста на Петия доклад за сближаването, който съгласно новия договор трябва да бъде представен през 2010 г.

По въпроса Ви относно ролята на Европейския социален фонд в политиката на сближаване с цел постигането на балансирано и устойчиво развитие, политиката на сближаване играе ключова роля в изпълнението на европейските приоритети. Това се отнася и за Европейския социален фонд, който ще продължи да се стреми към своите цели, както са посочени в Дял XI от новия договор.

Постигането на социално, икономическо и териториално сближаване изисква подходящи политики и набор от инвестиции от различни равнища. Инвестициите в човешки капитал, финансирани от Европейския социален фонд, представляват основен компонент на този набор от политики в контекста на глобалната икономика, основана на знанието.

Що се отнася до въпроса Ви относно ролята на политиката на сближаване по отношение на други политики на Европейския съюз, политиката на сближаване предоставя на Европейския съюз най-големия източник на инвестиции в реалната икономика. Съобщението на Комисията от месец декември 2008 г. относно „Политика на сближаване: инвестиране в реалната икономика“ подчерта важността на политиката за насочване на вниманието върху изпълнението на Лисабонската програма за Европейския съюз, инвестирането в хората, в икономиката, в научни изследвания и иновации, приоритетни инфраструктури и енергетика.

В момента вниманието на Комисията е съсредоточено върху това да гарантира, че изпълнението на планираните инвестиции може да бъде осъществено в сътрудничество с националните и регионалните органи възможно най-ефективно. Това усилие предвижда тясно сътрудничество между съответните служби на Комисията и между Комисията и съответните регионални и национални органи.

Практически пример за сътрудничество между службите на Комисията е „Практическо ръководство по възможностите за финансиране от ЕС за научни изследвания и иновации“, публикувано през 2007 г., чиято цел е да помогне на евентуални бенефициери да се ориентират в трите инструмента за финансиране на Общността и да предостави съвети на създателите на политики относно координирания достъп до тези инструменти.

Що се отнася до Европейския социален фонд, приваждането на неговите приоритети в пълно съответствие с насоките за политиките на заетост осигурява пряка връзка между политиката по заетостта на Европейския съюз и финансовата подкрепа на Европейския съюз.

Налице е и взаимно допълване между действията, подкрепяни чрез политиката на сближаване и чрез тази за развитие на селските райони, както ясно е посочено в стратегическите насоки на Общността за двете политики.

Надявам се, че успях да отговоря на някои от въпросите Ви и очаквам с нетърпение интересно разискване.

Lambert van Nistelrooij, *от името на групата PPE.* – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, днешното разискване беше основно съсредоточено върху една оценка по същество на политиката на сближаване и бъдещето на тази политика. Разбира се, Европейският парламент иска междинна финансова ревизия. Политиката на сближаване и използването на средствата сега и в този последващ период до 2020 г. представлява основна част от това. За наша голяма изненада обаче, в неофициалния документ преди междинната ревизия никъде не беше направена оценка по същество. Искам ясно да заявя, както и първият оратор от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), че новата Комисия трябва да представи на Европейския парламент нова оценка по същество, а не карикатура на регионална политика.

Документът, съдържащ визията на председателя на Комисията Барозу „ЕС 2020“, предвижда растеж на икономиката, основана на знанието, осигуряването на оборудване и обучение, конкуренция и зелена икономика. Следователно регионалната политика сега и в бъдеще представлява европейската интеграционна рамка за реализирането на тези цели. Вижте прехода в енергетиката, изменението на климата и Лисабонската стратегия: всички те са жизненоважни елементи за регионите и градовете.

Що се отнася до групата на Европейската народна партия (Християндемократи), ние желаем да съсредоточим политиката на сближаване много повече върху ключовите елементи от тази стратегия „ЕС 2020“, като в същото време запазваме солидарността между всички региони, както и цел 2, за която преди малко членът на Комисията спомена доста бегло. Насърчаването на конкуренцията в богатите региони представлява част от цялостната оценка. Разделянето на бюджети, повишаването на секторната фрагментираност на средствата на европейско равнище в обхвата на рамката на такава междинна ревизия е напълно безсмислено и е грешен подход. В сегашния кризисен момент виждаме колко са важни регионалните фондове за възстановяването. Те се отпускат по-бързо и се усвояват напълно: през 2009 г. в моя регион, южна Нидерландия, за иновации и нови цели на практика са били мобилизирани 100%. В началото на 2010 г. аз лично ще публикувам доклад относно взаимодействието между регионалните фондове и научноизследователската и развойната дейност.

Бих искал да завърша с въпрос. Г-н член на Комисията, казвате, че няма да представите Бяла книга относно териториалното сближаване, но именно Парламентът ще се занимава с това съгласно обикновената законодателна процедура и ще трябва да гарантира, че тези неща са заложили в новите нормативни актове.

Constanze Angela Krehl, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам ми се да видя по-вълнуващо встъпление в тази тема, тъй като считам, че европейската политика на сближаване трябва да бъде променена след 2013 г. Изправени сме пред предизвикателства, които са доста по-различни от тези преди 10 или 15 години.

Вниманието на моята група е съсредоточено върху факта, че солидарността между регионите не подлежи на уговорки. От една страна, това означава, че всички региони трябва да имат възможността да участват в политиката на сближаване на Европейския съюз, а от друга, това също така означава, че трябва да се противопоставим на всеки опит за повторно национализиране на политиката на сближаване. Необходим ни е европейски подход, който дава възможност европейските граждани да се идентифицират с Европейския съюз.

За нас няма съмнение, че ние също трябва да се променим. През следващите няколко години основното внимание ще бъде съсредоточено върху обсъждането на областите, които да бъдат приоритетни за получаване на средства от европейската политика на сближаването. В бъдеще няма да сме в състояние да субсидираме всеки с европейски пари. Трябва да се съсредоточим върху създаването на ефективни инфраструктури, по-специално в новите държави-членки, и върху развитието на научните изследвания и иновациите. Разбира се, трябва също така да не забравяме, че в бъдеще европейската политика на сближаване ще трябва да отговори адекватно на предизвикателства като изменението на климата, демографските промени и глобализацията.

Трябва също така да се съсредоточим върху градското развитие. Не защото искам да пренебрегна селските райони, а защото знаем, че 80% от гражданите живеят в малки градове, големи градове и градски покрайнини и защото развитието на селските райони, за съжаление, към момента не представлява част от политиката на сближаване, а е включено в селскостопанската политика. Нашият подход е да създадем по-силни мрежи. Все още не знам дали това ще даде резултат, но трябва да отговорим подходящо на предизвикателството.

Важно е, че подкрепата за самите хора също е част от политиката на сближаване и именно за това изказвам съжаление относно факта, че членът на Комисията отговори някак заобиколено. За нас това означава най-вече образование, обучение и квалификации за всички – от малките деца до възрастните. Учене през целия живот е важна концепция. Това обаче означава и че Европейският социален фонд (ЕСФ) трябва да продължи да бъде част от политиката на сближаване. Не трябва и да се помисля за отделяне на ЕСФ от политиката на сближаване.

Трансграничното сътрудничество е много важно за нас. Искаме да засилим това сътрудничество, като в същото време намалим бюрокрацията.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Застъпник-председател

Филиз Хакъева Хюсменова, *от името на групата ALDE*. – Уважаеми колеги, дебатът за реформата на структурните фондове има фундаментално значение относно възможността Европейският съюз да притежава финансови инструменти, адекватни на икономическото състояние, природните и човешките ресурси.

Изправени сме пред изпитанието да прогнозираме и определим такава политика на сближаване, която в крайна сметка да поддържа благополучие за гражданите. Тази политика беше и е един от видимите количествено измерими изрази на европейската солидарност, но различията между някои региони са твърде драстични и не трябва да си затваряме очите пред този факт.

Тревожното е, че се наблюдават тенденции на тяхното увеличаване, което може да задълбочи неравенството и да доведе до изолираност. Като представител на една от най-бедните държави-членки на Европейския съюз, plediram един от акцентите на кохезионната политика да бъде сближаването на държавите-членки с нисък доход.

Обръщам внимание, че ние не гледаме на структурните фондове като на панацея. Наясно сме, че трябва да впрегнем усилия и да увеличим собствената си скорост към постигане на базовите стандарти на Европейския съюз, но също така предупреждаваме за възможността различните скорости на страните да доведат в подходящ момент до вътрешно реструктуриране на Съюза.

Преди всичко трябва да се създадат критерии, опростени условия и равен шанс при усвояване на средствата от европейските фондове и едва след това да се прилага клауза за намаляване на подкрепата за държавите, които не отбелязват напредък. Намирам за удачно, ако някои държави срещат затруднения, действайки сами, те да бъдат включвани в области и проблеми със значимо транснационално измерение.

Така европейските средства ще бъдат насочвани и към по-богатите държави и техните региони с по-нисък БВП. И накрая, резултатите от кохезионната политика трябва да се измерват и със заетостта, която тя създава. Това също е показател как тя се интегрира с другите политики и осигурява добавена стойност.

Elisabeth Schroedter, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, не беше казано много за значимостта на европейската политика на сближаване в Европа. Тя има централно място в Европейския съюз, тъй като това е политиката, която стои в основата на Европейския съюз. Тя е символ на солидарност и на победа над националния егоизъм. Тя е инструмент за всички региони. Ето защо Европейският парламент е толкова загрижен, че този механизъм за солидарност може просто да бъде премахнат зад гърба ни. Не е знак за добро управление, когато Комисията тайно издава стратегически документи, вместо да проведе открито разискване за това, как можем да продължим с механизма за солидарност в светлината на големите

предизвикателства, пред които сме изправени, като например изменението на климата и демографските промени, имайки предвид големите бюджетни ограничения.

Трябва ни реформа, но резултатът от нея трябва да бъде истинска промяна. Тя трябва да доведе до устойчиво развитие в регионите. Тя трябва да осигури на регионите подкрепа за проектите им, не да се състои от политика, диктувана отгоре, както го прави в момента този механизъм за целево заделяне на средства. Вместо това тя трябва да развие един процес, движен отдолу нагоре в тясно партньорство с всички участници в регионите. Вече имаме метода LEADER за развитие на селските райони. Това е отличен метод за насърчаване на устойчивото развитие и участието на всички, за да бъде гарантирано много високо ниво на приемане на местно равнище. Необходимо ни е обаче Комисия, която е достатъчно смела да каже „да“ на механизма за солидарност и „да“ на регионите, които взимат решения относно своето собствено развитие, а не това да бъде отговорност на националните правителства.

Oldřich Vlasák, *от името на групата ECR*. – (CS) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, текущата политика на сближаване е жив организъм. С промяната на Европа се променя и отношението на отделните държави и групи спрямо тази политика. За съжаление, при обсъжданията на бъдещето на политиката на сближаване след 2014 г. се появяват повече въпроси, отколкото отговори.

Ще продължи ли политиката на сближаване да служи предимно на най-слабо развитите региони на Съюза? Ще имаме ли възможността да изградим транспортна и техническа инфраструктура през бъдещия период? Ще успеем ли да подобрим качеството на живот и да спестим средства? Ще успеем ли да намалим бюрократията и твърде голямата администрация, свързана с отпускането на финансиране от Европейския съюз? Ще търсим съгласувани отговори на тези и други въпроси в съвсем близко бъдеще.

От гледна точка на бъдещото развитие аз лично считам, че е жизненоважно първо да приведем в правилно съответствие ролята на местните органи при управлението на европейските фондове, и второ, да насочим европейски фондове за подкрепа на използването на модерни технологии. Именно тези две области са съчетани в така наречената инициатива „Интелигентни градове“, която предлага възможност за съживяване на общинските органи, като в същото време се предложи на икономическия сектор възможността в период на икономическа криза да прилага съвременни системи и интелигентни технологии и да генерира икономически растеж. Това несъмнено е основание за съсредоточаване на стратегически инвестиции в тази област не само на равнище местни органи, но също и на равнище държави-членки и дори Европейски съюз. Интелигентни транспортни системи, които могат да избавят градовете от транспортния хаос, подпомагащи навигационни механизми, които могат да увеличат привлекателността на градовете за туризъм, и системи за отдалечено подпомагане, даващи възможност на възрастните хора да остават по-дълго въкъщи, са видове инвестиции, на които следва да бъде дадена зелена светлина.

В резултат на икономическата криза разискването ни относно бъдещето на политиката на сближаване стана дори още по-належащо, отколкото беше преди. Днес трябва помислим много внимателно къде да насочваме европейски фондове.

Charalampos Angourakis, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-н председател, политиката на сближаване на Европейския съюз не само не съумя да намали регионалните и социалните неравенства, но дори спомогна за задълбочаването им. Стойностите, отчетени в статистиката, често са измислени, както самият Европейски съюз признава, което е причината той да създаде преходен режим за подкрепа за множество региони, три от които са в моята родина – Гърция.

Господството на неравноправното развитие в капиталистическата система е безкомпромисно, особено в момент на криза, през който контрастите са още по-очевидни. За съжаление, прогнозите за 2013 г. са дори по-лоши за работниците, особено в по-слабо развитите райони. Политиката на сближаване на Европейския съюз се опитва да прикрие тази политика, насочена срещу обикновените хора, да откупи хората, да дезориентира работниците и, което е по-важно, да осигури рентабилност на капитала.

Целта на временното туширане на контрастите между отделните слоеве на плутократията, която подвеждащо е наричана „солидарност“, сега е заменена от господството на конкуренцията и свободния пазар. Тези елементи съществуват и в Лисабонската стратегия и стратегията на Европейския съюз за 2020 г.

Тя призовава за нови форми на регионално и местно управление, както се предлага в Гърция от партиите ПАСОК и „Нова демокрация“, за по-широко и по-непосредствено участие на Европейския съюз в регионалните органи и диференцирано териториално сътрудничество, което да бъде пренесено отвъд националните граници. Призоваваме работниците да отхвърлят тази политика.

В заключение, бих искал да се възползвам от времето си за изказване, за да Ви призова, г-н председател, да упражните влиянието си, за да бъдат удовлетворени в Европейския парламент справедливите искания на работниците, които излизат на улични протести.

John Bufton, *от името на групата EFD.* – (EN) Г-н председател, що се отнася до политиката на сближаване след 2013 г., един излязъл наяве проектен бюджетен документ, озаглавен „План за реформиране за глобална Европа“, разкрива, че финансирането от Европейския съюз след 2013 г. може да бъде изцяло променено в посока към национално координиране, а не разпределяне на регионално равнище.

Проектът съдържа отстъпление от контрола на регионално и местно равнище, пренебрегвайки принципа на поделеното управление. Вместо това, спрямо новия бюджет се възприема секторен подход, а не независимо функциониране в рамките на сега съществуващите структури.

Предложението да се ограничи политиката до национално равнище би довело до това, да се даде право на държавите-членки да управляват преразпределението. Това не само означава, че нетните вносители ще загубят допълнително обратно финансиране, а и че държавите-членки, които се очаква да се присъединят към Европейския съюз съгласно бъдещото разширяване, ще станат членки при финансиране за сближаване, което вероятно ще продължи за срока на бъдещия бюджет.

В резултат на това ще се окаже, че държавите, които в момента поемат голям дял от финансовия товар на Съюза, като например Обединеното кралство, трябва да финансират все по-голям брой държави-членки, които отговарят на изискванията за подкрепа.

По-малък брой държави ще трябва да носят на гърба си все повече, като е възможно да бъде загубено възвръщането на средства, например в случая на Обединеното кралство. С все по-нарастващия брой държави, които желаят да станат членки на Европейския съюз, опасявам се, че Уелс ще стане свидетел на това как към по-новите държави-членки ще бъде насочена така необходимата му подкрепа.

Не е изненадващо, че някои от най-богатите държави в Европа, като Норвегия и Швейцария, се държат на разстояние от Европейския съюз, тъй като знаят, че ще трябва да плащат, за да финансират по-бедните си съседи. Но Уелс не може да си позволи да плаща, ако не получава нищо в замяна.

Стъпката укрепва допълнително все по-засилващата се амбиция на Европейския съюз да стане по-интегриран, централизиран и федерален, като в същото време изоставя регионалното измерение на политиката на сближаване, което потвърждава ангажмента на Европейския съюз да подкрепя териториалното сближаване и да бъде полезен на всички свои членове.

Вместо това Европейският съюз, под маската на добри намерения, тайно се отдръпва от сътрудничество и компромис в името на консолидация.

Докато на европейците се казва, че Съюзът – под предлог, че засилва търговските връзки – укрепва селскостопанските връзки и насърчава равенството, машинациите на все по-бюрокраичната Европа отслабват усилията, насочени към селското стопанство и регионалното развитие в полза на нежелана и амбициозна глобална стратегия, включително засилена емиграция към държави като Обединеното кралство.

За такава програма ще трябва да бъдат отделени по-големи дялове от бюджета на Европейския съюз за сметка на региони като Уелс. Последните плащания по програми на Европейския съюз, финансирани от структурните фондове за периода 2007-2013 г. ще бъдат направени през 2015 г. Не е сигурно какво – ако въобще ще има такава – последващо финансиране от Европейския съюз ще бъде на разположение на Уелс при бъдещи цикли на финансиране.

Подразбирането, че сближаването може напълно да отпадне от страна на по-богатите нации, без въобще да се споменава за преходно финансиране, ще отнеме още повече от правото на глас на хората в Обединеното кралство.

Непропорционалните финансови разходи по членството е по-добре да бъдат насочени към финансиране на икономическо развитие чрез самоиздръжка, определена от самото Обединено кралство.

Преразгледаният бюджет на Европейския съюз, който предстои да бъде публикуван през пролетта, най-вероятно ще накара всяко европейско правителство да декларира необходимостта от повишени заеми на публичния сектор. Става все по-вероятно равнището на финансиране на разположение на Уелс да бъде съществено намалено.

Последствията ще включват намаления на програмните бюджети, по-малко инвестиции в икономиката на Уелс като цяло и масова загуба на работни места, свързани с управлението и изпълнението на проекти.

Вместо да допринесе за благото на моите избиратели, Европейският съюз ще нанесе удар на хората в Уелс, ако съкрати средствата по този подмолен начин. Вероятният резултат от намаляването на финансирането за Уелс и Обединеното кралство ще окаже огромно въздействие върху нашата държава като цяло, което ще повлияе и на селскостопанския сектор.

Сега е моментът да бъде проведен референдум в Уелс и Обединеното кралство относно връзките с Европейския съюз, за да могат хората да решат кой искат да ги управлява – Уестминстър или Брюксел.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, нека за момент си представим европейските региони без европейската регионална политика. В много малки градове и селски райони щяха да липсват ключови стимули за структурна промяна. Пограничните региони с техните проблеми, свързани с пограничните работници и трансграничната инфраструктура, просто ще бъдат пренебрегнати. Социалната политика вече няма да може да се възползва от европейските средства за политиките по образование и заетост. Средните предприятия няма да могат да участват успешно в международните мрежи.

Без европейска регионална политика, общностите в регионите ще станат незабележими. Ето защо изразявам силното си раздразнение от сигналите, идващи от Комисията, които включват предложения за социални програми без подкрепата на структурните фондове. Това би превърнало Комисията в социален монополист без регионите или би довело до призови за политика на субсидиране само по отношение на най-слабите в нашето общество. Това, от своя страна, би означавало, че напълно ще забравим за европейския контекст и ще се върнем към ерата на повторната национализация.

Независимо дали Комисията оповестява сега тези документи, Европейският парламент няма да даде своята подкрепа за стъпката, която те приписват на регионална политика, без регионите. Това не означава, че не сме отворени за реформи. Новите предизвикателства, свързани с околната среда, енергийната политика или с демографските промени, трябва да бъдат интегрирани във вече съществуващите ни структури за субсидии. Аз също така подкрепям едно по-лесно отчитане на европейския принос за регионите.

Трябва също така да наложим по-строги санкции на държавите-членки, които все не съумяват да покажат, че могат да управляват правилно фондовете. Повече регионално съфинансиране, повече отпуснати заеми, повече прозрачност и по-голяма ефективност: такъв вид предложения искаме да видим за реформиране на политиката на сближаване. Ще подкрепим такива предложения, но ще се борим срещу всеки опит да се разруши регионалната политика. Реформи – да, повторна национализация – не!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Г-н председател, съгласен съм с моите колеги, които се изказаха до момента, и аз също бих искал да подчертая, че не можем да приемем политика на сближаване след 2013 г., която, първо, ще направи разграничение между регионите в Европа с предложения като това, да отпадне цел 2 (конкурентоспособност); второ, ще предвижда повторна национализация на политиките; и трето, ще изключи местните органи от планирането и изпълнението на политиките на Общността.

Тъкмо обратното, ние предвиждаме политика на сближаване след 2013 г., период, през който все още ще има обща европейска политика, прилагана по отношение на всички региони на Европейския съюз, която ще продължи да получава подходящо финансиране, за да постига своите цели и ще има опростени правила за прилагане, така че да придобие още по-голяма добавена стойност.

Изразявам загриженост по отношение на съдържанието на документа за стратегията „2020“, тъй като в него не се споменава политиката на сближаване, която е най-подходящият инструмент за постигане на целите от Лисабон. На практика голяма част от политиката на сближаване вече работи за постигане на тези цели и ще докаже добавената си стойност. Също така важно доказателство за нейната значимост е, че политиката на сближаване е в основата на Европейския план за икономическо възстановяване.

Има една политика за развитие, една политика за солидарност, една политика за всички европейски граждани независимо от региона на Европейския съюз, в който те живеят. За съжаление обаче, в Европейската комисия забравят това или изглежда го пренебрегват и разглеждат предложения, които променят принципите и формата на политиката на сближаване. Бъдете сигурни обаче, че ще използваме всяка възможност, за да им го напомним.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, финансирането на регионите и структурните фондове представляват част от нашата практическа икономическа политика и правят Европа широко разпознаваема. В районите, управлявани от местните органи, градовете и общините в регионите,

различни участници работят в тясно сътрудничество. Ето защо трябва да запазим този интегриран подход спрямо целия Европейски съюз.

Призовавам Комисията да съсредоточи много повече внимание върху малките и средните предприятия и да ангажира много по-активно в бъдещата политика на сближаване районите, управлявани от местните органи, малките градове и общините. Определено ще трябва да инвестираме в инфраструктурата на бъдещето, но най-важното е да гарантираме, че за малките и средните предприятия са осигурени иновации и трансфер на технологии. В бъдеще също така ще трябва да осигурим възможност за субсидиране на работни места. Това са ключови въпроси, когато избираме нова насока на структурната политика и политиката на сближаване в Европейския съюз.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, що се отнася до групата на Зелените/Европейски свободен алианс, политиката на сближаване е в основата на една от най-важните политики на Европейския съюз: солидарността. Европа става по-силна всеки път, когато бъде показвана европейска солидарност. За нас това е въпрос от основна важност.

Според нас Европейската комисия трябва да интегрира следните принципи. Първо, тъй като териториалното сближаване е политически приоритет, то следователно трябва също да бъде и бюджетен приоритет.

Второ, регионът е подходящо равнище за партньорство за политиката за регионално развитие. Повторното национализиране на тази политика за нас е неприемливо.

Трето, сближаването трябва също така да бъде използвано, за да се намалят най-сериозните икономически и социални различия в една територия в полза на ошетените градски зони или селски райони, които изпитват трудности или които получават много малко услуги поради структурни затруднения, какъвто е случаят с островите например.

В заключение, допустимостта на всички региони на Европейския съюз да се възползват от политиката на сближаване трябва да бъде преценявана за всеки случай поотделно, разбира се, според тяхното равнище на благосъстояние, но Европейският съюз трябва да може да даде своя принос, когато става въпрос за политиките на сближаване.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, това разискване засяга същината на Европейския съюз. Изборът е между пазарната и социалната политика. Сегашните идеи на Комисията за бъдещето на политиката на сближаване са неприемливи. Структурните фондове трябва да бъдат укрепени, а не отслабени. Европа трябва да направи повече, а не по-малко, за да преодолее икономическите и социалните различия в развитието. Искам съвсем ясно да заявя, че повторната национализация дори на части от сегашната политика на сближаване би имала сериозни последици за регионите в неблагоприятно положение, включително тези в Германия, и по-специално в източна Германия. След последната фаза на разширяване на Европейския съюз различията между регионите в Съюза се задълбочиха.

Също така за мен е важно, по-специално, да бъдат признати социално-икономическите изисквания в регионите, които са малко над прага за допустимост от 75% от средния БВП за глава от населението в Европейския съюз. Рязкото премахване на субсидиите след 2013 г. ще бъде унищожително за тези региони.

Разбира се, от изключителна важност е определени субсидии за малките градове да бъдат увеличени от Европейския съюз, тъй като това са именно местата, където има най-голям потенциал за икономика и финанси, защото малките градове бяха особено силно засегнати от кризата.

Бих искала да кажа няколко последни думи за пограничните региони. Като член на Европейския парламент от източна Германия знам, че там трябва да инвестираме и да постигнем много. Изразявам голямата си загриженост, че Комисията не ни подкрепя в това отношение.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, междувременно вероятно сте чули, че има сериозно недоумение и безпокойство сред членовете на комисията по регионално развитие, защото така нареченият таен документ от Комисията е в обръщение от октомври. Този документ съдържа проект на бюджетна реформа за периода 2013–2020 г., която представлява обратен завои в бюджетната политика. Първоначалният регионален фокус на бюджета е заменен от секторен подход.

Новият проект представлява огромно ограничение спрямо принципите на субсидиарност и многостепенно управление, което е в противоречие с Лисабонската стратегия. По-конкретно проектът съдържа планове за отказ от цел 2, с други думи, конкуренция и политика по заетостта. Тъй като във всяка държава-членка има региони по цел 2, това, разбира се, би имало трагични последици за две трети от всички региони в Европейския

съюз. Това недомислено предложение е оправдано въз основа на това, че различието между новите – или с други думи бъдещите – държави-членки и Западна Европа на национално равнище е толкова голямо, че е необходима нова бюджетна политика. В светлината на финансовата криза за това се казва, че е начин да бъде стимулирана икономиката.

Изглежда ми логично това предложение да е в очакване на присъединяването на Турция. Известно ни е, че ще бъде необходимо увеличено финансиране и това е начин на планиране, който да гарантира, че ще бъдат на разположение огромните средства, необходими за присъединяването.

Бих искал обаче да заявя съвсем ясно, че на регионално равнище успехът на политиката на сближаване се определя именно от нейната близост до местните икономически проблеми. Като резултат средства ще бъдат инвестирани разумно и ефективно, както е правено досега. Ако регионалният компонент не бъде включен, няма да е възможно да бъде спряна икономическата криза.

Не бях убеден от отговора на г-н Барозу на отвореното писмо на г-жа Hübner, с което тя изрази своята загриженост, ето защо очаквам да видя скоро едно конкретно изявление.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, нашата група ясно подкрепя силна и добре финансирана политика на сближаване, която може да насърчава конвергенцията на европейските региони. Всъщност ние считаме, че за да бъде ефективна, тази политика трябва да бъде реформирана и подобрена. Ние, Парламентът и Европейската комисия, трябва да изработим тази политика заедно, при максимална прозрачност.

Приветствам създаването от парламентарната комисия по регионално развитие на работна група за бъдещата политика на сближаване. Консултациите по бюджета след 2013 г. и бъдещите цели трябва да включват всички заинтересовани участници: държавите-членки, Европейската комисия и Парламента. Немислимо е да отслабим, или на практика да се откажем от регионалните и местните равнища, които придават същинския смисъл на тази политика. Където по-специално става въпрос за финансиране, днес сме изправени пред огромна несигурност по отношение на бъдещето на тази политика на сближаване. Крайният срок на текущата финансова рамка е несигурен, както и обхватът на реформата на финансовата перспектива. Не трябва да се забравя колко важно е да се поддържа стабилността на финансирането на тази политика. От ключово значение е и да бъде отхвърлена всяка идея за повторно национализиране на политиката на сближаване, тъй като това би лишило регионите от избор как да разпределят структурните фондове и би премахнало регионалното измерение на тази политика.

Г-н член на Комисията, очакваме категорично активно отношение от Комисията, що се отнася до изготвянето на Бяла книга относно териториалното сближаване. По отношение на разпределението на тези фондове не желаем егалитаризъм, а финансово равнопоставяне и искаме то да е обвързано с форма на хармонично развитие, основано на изводи и на състояния, които са различни при отделните територии. Политиката на сближаване не трябва просто да бъде съсредоточена върху най-бедните региони; тя трябва да е насочена към всички европейски региони, включително и презокеанските.

За Парламента е жизненоважно да има ясно определени местни центрове за контакт. Това е цената – единствената цена – на която европейските структурни фондове ще бъдат разпределени справедливо и ефективно.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, бих искал в началото да поздравя всички социални организации, присъстващи в Копенхаген, като се надявам на положителен резултат за бъдещето на нашата планета и за бъдещето на глобалното сближаване.

Трябва да защитаваме политиката на сближаване като политика на Общността, която е защитна стена срещу опитите за повторна национализация. Това е необходимо не само защото тя пряко влияе на развитието на сближаването в нашите региони и държави-членки, а и заради нейната добавена стойност по отношение на стратегическото планиране, финансовата стабилност и привлекателността на европейския проект.

В същото време е важно да се вземе предвид ключовата роля, която регионите имат и ще имат в политиката на сближаване. Децентрализираното управление и доброто управление на различните равнища са от особена важност, за да се гарантира успехът на политиката за регионално развитие.

Създаването на преходни механизми, които да осигурят плавен преход в онези региони и държави, в които намесата постепенно намалява в рамката на така наречената цел „Сближаване“, е друг въпрос, за който съм загрижен. Същото се отнася и за развитието на европейските региони, които трябва да се справят с пречки от природно естество, като например особеностите на пограничните региони.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, изключително сме загрижени от развитието на събитията около реформата на бюджета, по-специално по отношение на структурната политика и политиката на сближаване.

В криза, белязана от огромни социални неравенства и регионални несъответствия, структурната политика и политиката на сближаване е основен фактор за ефективно икономическо и социално сближаване. Това означава запазване на ясни цели в тази област, а не опити за национализация на разходите по политиките на Общността, било то в областта на селското стопанство или на рибарството, които биха били в ущърб на по-слабо развитите държави и региони, а така също и на най-отдалечените региони.

Има обаче различни знаци, които показват, че са в ход действия, които допълнително ще изопачат концепцията на сближаването, било то опитвайки се в нея да бъдат включени и финансирани всички видове дейности и участници, които нямат връзка с целите на сближаване – особено стратегията „2020“ на Европейския съюз и политиката за изменение на климата – или като се променят критериите за допустимост и управление. Ето защо настоящото разискване относно политиката на сближаване след 2013 г. е изключително необходимо. Очакваме с нетърпение да получим ясни отговори в подкрепа на реална социална политика на сближаване.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, спешно ни е необходимо разискване относно бюджета на Общността и как в бъдеще да подобрим неговата устойчивост и прозрачност. Финансовата рамка за периода след 2013 г. трябва да се бъде изградена на основата на солидарност и териториално сближаване. Това са ключови ценности за региони като Мадейра, които постоянно са изправени пред трудности и затова им е необходима постоянна подкрепа.

Бих искал да споделя с вас няколко идеи, които считам, че винаги трябва да присъстват, когато обсъждаме и разработваме нашата политика на сближаване. По редица поводи Комисията споменава определени аспекти, които считам за основни при нейното изготвяне и изпълнение, като например необходимостта тази политика да бъде по-гъвкава, по-опростена, по-ефективна и с по-голяма насоченост към постигане на резултати. Има обаче въпроси, по които съм загрижен, по-специално що се отнася до нуждите на най-отдалечените региони. Във връзка с това бих искал да направя няколко кратки бележки.

Първо, настоящият регионален подход следва да има превес над алтернативни критерии, като например секторите с добавена стойност. Такава промяна би създавала опасност за цел 2, от която в момента се възползват около две трети от европейските региони, а също и би била непродуктивна в региони със силно икономическо развитие и конкурентни предимства.

Второ, считам, че е жизненоважно да се бъде запазен критерият за близостта в политиката на сближаване. Трябва да бъде запазено приоритетното значение на разпределянето и управлението на структурните фондове от регионална гледна точка, а не от национална или дори от централизирана европейска гледна точка.

Третият въпрос, който ще повдигна, е последен, но съвсем не и по важност – бих искал да подчертая член 349 от Договора от Лисабон, който предвижда специално третиране на най-отдалечените региони по отношение на достъпа до структурни фондове именно поради тяхното икономическо и социално положение, което е усложнено от постоянни и характерни ограничения и особености, които намират израз в постоянните им трудности и следователно налагат постоянното търсене на помощ.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Г-н председател, политиката на сближаване допринася днес за развитието на пътна и железопътна инфраструктура, най-вече в новите държави-членки. Благодарение на тази политика бяха създадени много нови работни места и несъмнено ще бъдат създадени още през следващите няколко години. Инвестициите, свързани с опазването на околната среда, също са изключително важни.

Когато правим оценка на политиката и нейната ефективност до момента, си заслужава да отговорим на един основен въпрос: какво ще се случи след 2013 г.? Европейският парламент следва ясно да заяви, че няма консенсус относно рационалността на политиката на сближаване. След 2013 г. както нейните традиционни дейности и механизми, така и самата политика на сближаване следва да подкрепя научните изследвания, науката, развитието, иновациите, създаването на работни места и борбата с глобалното затопляне. Политиката на сближаване трябва също така да включи по-активно селските райони. Важно е политиката на сближаване да бъде осъществявана въз основа на региони и макрорегиони.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да говоря накратко по три въпроса: за равенството на права и статут, за тайната, и не на последно място – за важността на развитието на селските райони. Двадесет години след падането на Берлинската стена и 20 години след като нашия колега, László Tóké, разруши стената на мълчанието в началото на румънската революция в Тимишоара в

Трансилвания, беше казано неведнъж, че в Европейския съюз през XXI век вече няма стари и нови държави-членки, а единен Европейски съюз. Напълно съм съгласен с това становище, което, разбира се, е много общо, но считам, че е важно то да не се появява само като част от знакови решения, а и да бъде характеристика на практическото прилагане на политиката на сближаване, една от най-важните общи политики на Европейския съюз.

Ако държавите-членки на Европейския съюз имат равни права и статут, тогава е немислимо политиката на сближаване да бъде реформирана по начин, който да направи държавите-членки на Европейския съюз, които са се присъединили през 2004 г. и 2007 г., губещи от новата политика на сближаване. Такава реформа е просто немислима. Вторият въпрос засяга тайната. Абсурдно е положението, при което Европейската комисия или обявява някакви безсмислени становища относно бъдещето на политиката на сближаване, или не казва абсолютно нищо по въпроса. Като член на Европейския парламент и член на съответната комисия към Европейския парламент очаквам Европейската комисия да приеме ясно, недвусмислено становище по тези въпроси.

Не на последно място, искам да говоря за развитието на селските райони. Твърдо считам, че развитието на селските райони е ключов аспект на политиката на сближаване. Трябва да бъдат отделени подходящи ресурси за политиката за развитие на селските райони. Въз основа на техническата позиция, приета от Съвета на европейските общини и региони, считам, че е важно да обмислим възможността за интегриране на политиката за развитие на селските райони в политиката на сближаване след 2013 г.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Политиката на сближаване е основният инструмент на Европейския съюз, чрез който да се гарантира, че всички европейски граждани имат еднаква възможност за успех, независимо къде живеят. Тя има значителен принос към създаването у европейците на чувство за принадлежност и е една от най-успешните и ефективни европейски политики за развитие.

Г-н член на Комисията, не мога да скрия загрижеността си по отношение на сега вече известния неофициален документ на Комисията и предложенията, съдържащи се в него. Не приемаме повторната национализация на политиката на сближаване, която на практика би приключила, ако нейната ефективност зависи от богатството на отделната държава-членка. Искрено се надявам, че Комисията ще се откаже от тази посока веднъж завинаги.

Както Ви е известно, г-н член на Комисията, новият член на Договора установява необходимостта европейските политики да бъдат адаптирани към специфичните характерни особености на най-отдалечените региони, по-специално за да смекчи техните затруднения, но така също и да използва оптимално техния потенциал. Бихте ли ни дали някаква представа относно бъдещата стратегия за най-отдалечените региони, която Комисията ще публикува през 2010 г.?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, също както и моите колеги, изразявам загриженост по отношение на някои тенденции, посочени във вътрешния документ, който, както обикновено става, излезе наяве неотдавна. Областта, която буди в мен най-голяма загриженост, е предложението да бъде премахнати като приоритет целите за конкурентоспособност.

Тези цели за конкурентоспособност бяха жизненоважни, за да се даде тласък на развитието на селските райони и регионалното развитие – по-специално технологичните паркове, които спомогнаха да се развие интелигентната икономика и ще бъдат още по-необходими в бъдеще.

Те подпомогнаха и сближаването във вътрешността, а така също и между регионите. Според мен е много важно да се разбере, че има региони с огромна пропаст между бедни и богати. Това не винаги се признава и считам, че най-вече критерият да се основава всичко на БВП е погрешен показател. Следва да се отчита много повече покупателната способност и определено покупателната способност във вътрешността на някои региони е далеч по-малка от средното за страната.

Надявам се, че тези въпроси ще намерят място в предстоящата Бяла книга, както и възможностите, които съществуват във взаимодействието между научните изследвания, иновациите и регионалното развитие.

Както и моят колега, аз също изразявам загриженост относно политиката за развитие на селските райони – макар и не като част от политиката на сближаване, а по-скоро в съответствие с общата селскостопанска политика – но в същото време от жизненоважно значение е тя да не бъде отлагана за някои бъдещи предложения, защото развитието на селските райони, и по-специално семейните стопанства, е ключово за социалната инфраструктура на обществото.

В заключение искам също така да кажа, че трябва да бъде направено повече в борбата с измамите. Известно ми е, че през последните години бяха внесени подобрения, но трябва да гарантираме, че парите, които се дават от Европейския съюз, отиват по предназначение, така че да осигурим по-добри възможности за хората в целия Европейски съюз.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Г-н председател, в Подкарпатие – регионът, който представлявам – има чудесни, трудолюбиви хора. Той е място, където работят много енергични хора, развиващи стопанска дейност. Появяват се нови инициативи, като например „Долината на авиацията“, но в същото време Подкарпатието е един от най-слабо развитите области на Европейския съюз. Нашите проблеми не са в резултат на липса на желание, а се дължат на структурни и инфраструктурни ограничения, които с помощта на различни програми се опитваме да преодолеем. Бих искала да подчертая, че, като част от нашите усилия, ние не искаме милостиня, а подкрепа за инициативите си. Ние също желаем конкурентоспособността на европейската икономика да се повиши и искаме решения, които ще спомогнат за опазването на нашия климат.

Ние обаче искаме промяната в приоритета на финансиране да бъде постепенна, а не внезапна, защото това би означавало по-уязвимите региони да бъдат оставени да се оправят сами. Много важно е политиката на сближаване да бъде осъществявана от регионите, тъй като такива решения имат най-голям ефект. Бих искала да отбележа и че политиката на сближаване носи много важно послание за гражданите. Тя показва, че Европа е единна и че си струва да се участва в този изключителен проект.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Г-н председател, регионалното структурно финансиране е важен инструмент за европейската интеграция, и по-специално финансирането по цел 2 беше в миналото разглеждано от хората в много региони като двигател на местното структурно и икономическо развитие. То е важно средство за управление на структурната промяна в регионите и районите, управлявани от местните органи.

Това дава възможност на гражданите да видят непосредствено какво означава да бъдеш част от Европа, защото резултатите от финансирането се виждат на местно равнище. Необходими са ни обаче по-опростени, по-ясни и по-прозрачни структури и по-добри средства за контрол, така че средствата да бъдат използвани устойчиво и ефективно. Сближаването, или конвергенцията на социалното и икономическото развитие, е основна цел на Европейския съюз и поради тази причина е важно в бъдеще този инструмент да бъде укрепен, а не отслабен.

Политиката на сближаване на Европа трябва да бъде по-ясна, по-прозрачна и по-ефективна. Отделните държави-членки трябва също да носят повече отговорност в тази област. Ето защо е важно да бъде запазена системата на допълняемост на финансирането. Не желаем структурното финансиране да бъде повторно национализирано. Ето защо бих искала Комисията да изпълни тези изисквания в критериите за финансиране за 2013 г.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, Уелс вероятно е най-положително настроената към Европа област в Обединеното кралство и причината за това е, че всяка общност, почти всеки отделен гражданин и много организации се възползват от европейското финансиране, предишната цел 1, а сега средства за конвергенция.

Следователно ако предложенията, направени от Комисията, бъдат приети, смятам, че това би довело до огромни политически последици в области като Уелс. Това, разбира се, би имало и огромни икономически, финансови и социални последици за тези региони.

Ето защо считам, че е жизненоважно всички членове на Парламента настоятелно да приканят Комисията да представи предложения, които смятаме за приемливи – като под това имам предвид предложения, които биха позволили на всеки регион в Европа, който отговаря на условията, да получи достъп до структурните фондове – и също така да гарантират, че областите, които отговарят на изискванията за получаване на средства за конвергенция след 2013 г., ще имат и определен преходен статут в бъдеще.

Председател. – Г-н Gollnisch, ето че най-сетне сте тук. Ще Ви дам думата, но имате само една минута.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, аз все пак слушах много внимателно изказванията на всички колеги. Смятам, че в тези изказвания се очертаха два основни въпроса. Първият е тайнствеността, обгръщаща мистериозния неофициален документ на Комисията, и това е причината да очакваме с такова нетърпение обясненията на Комисията.

Вторият е това доста странно отношение, с което политиката за териториално сближаване очевидно получава ново определение въз основа на изцяло нови приоритети, които изглежда имат малко общо със самата политика на сближаване. По-специално се сещам за въпроса за външната политика, който, както ни е добре известно, е приоритет на върховния представител, но който очевидно е доста по-малък приоритет в тази област.

Що се отнася до общата селскостопанска политика, за съжаление, тя вече стана жертва до голяма степен на пазарните сили. Ето защо считаме, че ще бъде доста полезно, ако Комисията ни даде много по-ясна представа за нейните цели оттук нататък. В заключение, на мен ми се струва, че глобалното затопляне не е част от политиката на сближаване.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, споделям опасенията на много от моите колеги. Убеден съм, че връщането на БВП към едва забележими стойности на положителен растеж, като прогнозираните за 2010 г., няма да отбележи края на икономическата криза, в която се намираме. Ще можем да считаме, че действително е приключила, едва когато заетостта се върне на равнищата от преди кризата. Най-оптимистичните прогнози сочат това да се случи около 2010 г.

В този контекст е необходимо да изпълняваме инвестиционна политика и е жизненоважно, що се отнася до стратегия, цел 2, или нещо сходно, да бъде запазена, тъй като тя представлява ефективен инструмент, който да окаже на нашите региони за преодоляване на кризата. Запазването на цел 2 е в интерес на Италия и на много други европейски държави, защото тя задоволява една основна нужда: развитие на изоставашите региони и повишаване на конкурентоспособността на най-развитите региони.

Имайки предвид тези доводи, г-н член на Комисията, г-н председател, нима не считате, че вашето отказване е изключително вредно за регионите на Италия, Европа и Средиземноморието, а също и за други държави?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Г-н председател, всички или поне повечето оратори говорят за европейския социален модел, но това не намира достатъчно отражение в бюджета на Европейския съюз или в политиката на сближаване. Ето защо ми се иска да видя независим Европейски социален фонд (ЕСФ), който е отделен от европейската структурна политика. По-голямо финансиране трябва да бъде заделено за ЕСФ и той трябва да стане по-гъвкав. Трябва също така да бъде възможно да се увеличи финансирането, налично по време на седемгодишния финансов период.

Отделянето на социалния фонд от структурната политика ще даде възможност да бъде предоставено достатъчно структурно финансиране на регионите, които са слабо развити икономически и поради това са силно пренебрегвани от политиката на Европейския съюз за структурните фондове. Ето защо Европейският социален фонд следва да бъде използван по-ефективно за решаване на проблемите на пазара на труда, като например високите равнища на безработица, ниската заетост при жените, огромния брой на учениците, които рано напускат училище, и ниските равнища на допълнително обучение.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Г-н председател, считам, че нашата парламентарна комисия взе много важно решение за днешното разискване, което очевидно е много интересно, имайки предвид множеството въпроси и много важните измерения, които бяха посочени и които са свързани не само с ефективната политика на сближаване след 2013 г., но и с естеството на Европейския съюз.

Бих искала да подчертая, че това разискване, тази загриженост, се оформя в много необичаен момент за Европейския съюз. От една страна, правим положителни стъпки към интеграция с Договора от Лисабон, а от друга, все още сме под въздействието на последиците от безпрецедентна международна финансова криза, в която всички осъзнаваме колко важна е солидарността на Европейския съюз при предоставянето на подкрепа за международния пазар и сближаването.

Искам да задам два въпроса на Европейската комисия, които тревожат Европейския парламент и по които споделям загрижеността на моите колеги. Първо, съществува ли намерение във вашите планове за новаторски предложения, които ще се радваме да приемем, за повторно национализиране на политиката на сближаване на Общността, и второ, какво ще се случи с цел 2, защото именно тя е необходима за конкурентоспособността не само на определени области, а в крайна сметка на целия европейски пазар?

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, считам, че работата на Парламента и на Европейския съюз е да създава основни условия, които да дават възможност на хората от всички държави-членки да имат възможно най-доброто качество на живот в регионите, в които живеят. Тези условия обаче са много различни в различните части на Европа. Ето защо ни е необходима силна и подходящо финансирана политика на сближаване.

Трябва категорично да отхвърлим всички предложения, които предвиждат отклонение от избрания от нас път, а както чухме, днес такива има. Не ни е необходима повторна национализация. Необходими са ни инструменти за финансиране за всички европейски региони, включително онези, в които вече са налице високи равнища на развитие. Не трябва да излагаме на опасност вече постигнатото.

Необходима ни е прозрачна система за субсидиране, която дава възможност за лесен достъп до финансиране, но в същото време гарантира, че средствата се използват правилно и ефективно. Трябва да мислим на европейско равнище, но да действваме на регионално.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Считам, че това разискване за бъдещето на политиката на сближаване след 2013 г. е много полезно. Днес, особено в тази криза, различията между равнищата на развитие в различните региони на Европа са значителни и продължават да се задълбочават.

Местните региони в Европа трябва да продължат с политиката на сближаване, за да постигнат предложените цели. Различията между различните региони трябва да бъдат намалени по-бързо и без протакане. Участието на регионалните и местните равнища на управление определено трябва да бъде увеличено, но без това задължително да ги кара да мислят, че са забравени или пренебрегнати.

Много държави в Европейския съюз основават своите усилия за развитие и национална икономическа политика също и на политиката на сближаване. Моята родина, Румъния, също счита, че би било от голяма полза да се продължи с текущата политика на сближаване и след 2013 г., чрез обединяване на усилия и национални средства с тези, предлагани от структурните фондове и финансите на регионално равнище.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Г-н председател, съгласна съм, че регионалната политика е по-добра за сближаване и солидарност в Общността. Сегашната международна икономическа криза се вихри с пълна сила. Тя доведе до множество неравенства и натиск, по-специално сред уязвимите групи. Тя повиши безработицата, неравенствата и социалните катаклизми на национално и регионално равнище.

Настоящата глобална икономическа криза обаче представлява и предизвикателство. Солидарността на Общността има нужда от спешно укрепване, за да бъде постигната правилна, интегрирана европейска регионална политика на сближаване, която ще постави високи приоритети и ще запази подходящите инфраструктури и по-тясното трансгранично сътрудничество посредством обмен на най-добри практики.

Казваме „не“ на повторната национализация, „не“ на бюрокрацията, „не“ на липсата на прозрачност, „не“ на тайното харчене на фондове и на отказа от цел 2, които ще навредят на Южна Европа и Средиземноморието. Казваме „да“ на честното разпределяне на фондове на Общността, на участието на местните органи, на укрепването на малките и средните предприятия, на правилната реформа, която трябва да бъде извършена, за да е налице подходящо финансиране на действия за изпълнение на целите на Европа за 2010 г. В заключение, казваме „да“ на специалното третиране на отдалечените райони, по-специално Южна Европа и Средиземноморието.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Г-н председател, възходът на многостепенното управление доведе до увеличаваща се необходимост от координирани механизми и платформи, като местните органи често се оказват в положение, при което трябва да се занимават със социални различия, предизвикани от провеждането на политики, върху които те нямат контрол и могат да влияят в много малка степен.

Също така много е трудно да бъдат предвидени дългосрочните последици от проекти, финансирани от европейски фондове, и отражението на програми, които се изпълняват едновременно.

Бих искал да разбера как Европейската комисия възнамерява да подкрепи усилията на местните органи да изготвят интегрирана и устойчива стратегия за развитие, основана на нуждите на общностите, и отчитайки необходимостите, които могат да се повлияят от външни причини.

Какви инструменти ще разработи Европейската комисия за местните органи?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, политиката на сближаване е стълб на политиката за развитие. Тя на практика е именно политиката, която има най-голям принос за укрепването на идентичността на регионите и местното общество. Според мен тук отиваме в две крайности. Някои искат да включат твърде много неща в политиката, а други желаят да я ограничат прекалено. Със сигурност най-важната цел на политиката е устойчивото развитие в няколко области.

Политиката на сближаване трябва да е еднаква както за градските зони, така и за селските райони. Нека си спомним, че в Съюза – след такова мащабно разширяване – има много различия. Гарантирането на равни възможности за развитие е важна задача. Съвременните предизвикателства, които в същото време трябва да сме готови да посрещнем, са борбата срещу икономическата криза, неблагоприятната демографска тенденция и накрая – изменението на климата. Едно нещо е сигурно: политиката на сближаване трябва да бъде продължена и да бъде адаптирана към съвременните предизвикателства.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Бих искала да добавя към казаното от моя колега, че когато говорим за интелигентни градове, е важно да инвестираме повече в енергийната ефективност на жилищните сгради. Деведесет процента от сградите, които ще съществуват през 2020 г., съществуват и сега. Ето защо искам бъдещата политика на сближаване да увеличи средствата за Европейския фонд за регионално развитие, така че да може да бъде използван от държавите-членки за подобряване на енергийната ефективност на сградите, особено на жилищните. Считам също така, че трябва да инвестираме повече в обществен транспорт, за да развием градската мобилност.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, моите колеги се изказаха по най-основните въпроси от днешното разискване. Бих искал да подчертая само два въпроса.

Първо, неприемливо е да бъдат изпълнени предварителните условия и да е налице инструментът, чрез който могат да се използват нашите политики за сближаване и програмите ни, а това в крайна сметка да бъде неизпълнимо поради оперативни, и най-важното, поради бюрократични причини. Следователно колкото повече опростим нашите процедури и политики, толкова по-близо ще бъдем до това, към което се стремим, а именно сближаване в Европа.

Второ, казахме, че, във всеки случай излизаме от икономическата криза, която в момента е обхванала цяла Европа и целия свят. Ако искаме да сме оптимисти, очевидно ще трябва да укрепим областите, които имат най-големи нужди и, което е по-важно, ако мога да се изразя така – и бих искал да чуя отговор от Комисията по този въпрос – социалните групи, които имат най-голяма нужда от подкрепа. Тук имам предвид най-вече младите хора.

Това е нашето основно становище и това на нашата политическа група по социалната пазарна икономика. Това е единственият начин, по който можем да посрещнем бъдещето с увереност.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, първо, няма съмнение, че политиката на сближаване ще бъде тясно обвързана с реализирането на стратегията „ЕС 2020“.

Стратегията „ЕС 2020“ ще отговори на множеството глобални предизвикателства, а политиката на сближаване ще бъде сред ключовите и основни инструменти на разположение на Европейския съюз и държавите-членки за справяне с тези предизвикателства. Ето защо опасенията, че политиката на сближаване няма да бъде свързана с изпълнението на общата стратегия на Европейския съюз, са неоснователни.

Второ, Комисията на този етап няма ясни отговори на много от въпросите и проблемите, поставени от уважаемите колеги, като например този за географското покритие, обхвата или съществуването на региони по цел 2, подходящата база на финансиране, преходните споразумения или статута на отделни групи от региони.

Признавам, че това е така, но в момента е в ход активно и задълбочено обсъждане между службите на Комисията, както и между правителствените експерти от държавите-членки и Комисията. Това обсъждане ще доведе до изготвянето на цялостно становище на Комисията през есента на 2010 г.

През следващите месеци въпросите и проблемите, повдигнати тук, ще получат подходящ отговор от Комисията.

В заключение, бих искал да благодаря на всички уважаеми колеги за техните въпроси и предложения. Те потвърждават важността на политиката на сближаване като инструмент за дългосрочни инвестиции в области, които са необходими за изграждането на потенциал за растеж на европейските региони и държавите-членки. Ще отнеса вашите интересни и ценни коментари с мен в Брюксел и ще ги представя на моите колеги в службите на Комисията и на моя наследник на поста.

Комисията ще има готовност да продължи обсъжданията с Парламента, свързани с формата на бъдещата политика на сближаване, в идващите месеци.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Livia Járóka (PPE), в писмена форма. – (HU) Госпожи и господа, разискването за бъдещето на политиката на сближаване е от първостепенно значение. Имайки предвид, че тук става въпрос за хоризонтална политика, която преразпределя над една трета от бюджета на Европейския съюз, резултатите от постигането на целите за сближаване са определящи за бъдещето на континента. От създаването си политиката на сближаване постигна забележителен успех в ЕС-15. За съжаление, трябва да има по-активна намеса в държавите-членки, които са се присъединили наскоро и са засегнати от изключителна бедност. В допълнение, положението се

усложнява още повече от нови, сериозни предизвикателства, като например изменението на климата, намаляването на населението или глобалната икономическа рецесия. Следователно в бъдеще ще се наложи да се справяме с териториални различия в социалните и икономическите показатели в една по-ефективна и по-гъвкава рамка. Трябва да се отдели особено внимание и на развитието на най-слабо развитите области, по-специално малки региони, които изостават от средното регионално равнище и които трябва да се справят с далеч по-сериозни недостатъци, отколкото заобикалящите ги области. Имайки предвид тази цел, би било добре да се обсъди целево заделяне на средства на равнище Европейски съюз, насочени конкретно към приважване в съответствие на планово-статистическите региони от LAU 1 (известно преди като NUTS 4), където решението за използването на тези ресурси може да бъде взето от съответните малки региони или техните асоциации. Координацията с другите политики на Европейския съюз също трябва да бъде подобрена. Пречките между различните фондове трябва да бъдат премахнати, така че да може да бъде постигнато максимално възможното разпределяне на ресурси. Правилата за прилагане трябва също да бъдат значително опростени. Освен това приоритет трябва да бъде даден на инвестиции, свързани с образованието, професионалното обучение и устойчивата заетост, и на изпълнението на цялостни програми, пригодени към индивидуалните нужди на малките региони.

Richard Seeber (PPE), в писмена форма. – (DE) Европа на регионите е принцип, по който в Европейския съюз отдавна има съгласие. Политиката на сближаване след 2013 г. трябва да продължи да осъществява тази идея на практика. Добър подход е териториалното сближаване да се превърне в основна цел. В този контекст междурегионалното сътрудничество играе важна роля. През последните десетилетия междурегионалният подход отбелязва значителен успех. Различните проекти на Европейския съюз в тази област дават възможност на гражданите да се възползват пряко от членството и предоставят свободата на действие, характерна за европейската политика, на регионално равнище. Има обаче още работа, която трябва да бъде свършена в бъдеще. Междурегионалният подход изисква ефективна координация, за да се синхронизират различните структури в различните държави. Други важни аспекти на регионалната политика през следващите години ще бъдат допълняемостта при финансирането, междусекторното сътрудничество и обвързването с условия. За да се гарантира, че финансирането достига до областите, в които има нужда от него, проектите трябва да имат ясни и конкретни цели. Според мен внимателното дългосрочно планиране също носи допълнителна добавена стойност и предотвратява прахосването на фондове.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), в писмена форма. – (PL) Опасявам се, че разпоредбите, представени от Комисията – по-специално онези, засягащи прекратяването на цел 2 и отказа от регионалния аспект на политиката на сближаване в полза на секторния подход – могат да означават връщане към концепцията за Европа „на две скорости“ и увеличаване на дистанцията по отношение на икономиката и цивилизацията между старата и новата Европа. Такъв модел би бил отстъпление от интеграцията на всички 27 държави и от идеята за солидарност, заложена в член 3 от Договора от Лисабон. Тази идея със сигурност лежи в основата на цялата политика на сближаване, която се стреми да изравни възможностите и да премахне различията между регионите.

Предложението на Комисията, свързано с отделянето на по-голямо внимание на изследванията и развитието на нови технологии, заслужава висока оценка. Това е пътят, необходим на Европа. Избирайки това обаче, не трябва да забравяме регионите и държавите, в които повишаването на стандарта на живот до средния за Европейския съюз е основен въпрос. Спомнете си, че между най-богатите и най-бедните области на Европейския съюз има над 11 пъти разлика в благосъстоянието. Премахването на тези различия трябва да продължи да бъде основният принцип на политиката на сближаване на Европейския съюз.

В момента се изготвя нова версия на документа. Надявам се, че в новата версия Комисията ще вземе предвид казаното на днешното разискване и казаното в различните части на Европейския съюз на различни равнища: местни органи на управление, държавна администрация, асоциации и неправителствени организации. Добра регионална политика може да бъде постигната само чрез тясно сътрудничество с регионите.

(Заседанието се прекъсва в 11,05 ч. и се възобновява в 11,30 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

Председател. – Ще направя съобщение. Отнася за една дама, която ни даваше подкрепата си в Европейския парламент в продължение на много години – г-жа Birgitte Stensballe. Тя, за съжаление, ни напуска и ще се пенсионира на 1 януари 2010 г.

(Залата удостоява г-жа Stensballe с овации с изпращане на крака)

4. Дневен ред

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, искам да поставя два процедурни въпроса и бих искал да ги посоча един след друг. Първо, имам искане към цялата зала. Отнася се за неотложен въпрос, който ще разискваме днес следобед – случаят с Аминату Хайдар.

В дневния ред за днес следобед има неотложен въпрос. Призовавам уважаемите колеги да ми се доверят по отношение на по-нататъшния процес. Някои от тях, свързани тясно със случая, знаят – засега не мога да дам повече подробности, но съм от тези, които знаят – че в рамките на деня ще разполагаме с решение на случая. Видни представители на правителствата в ЕС работят за постигането на положително решение. Затова ще е уместно да оттеглим извънредната точка от дневния ред за днес следобед, защото по-нататъшното обсъждане единствено би попречило на работата, която се извършва по дипломатически канали. Ето защо призовавам залата по изключение да оттеглим точката от дневния ред, тъй като това ще е от по-голяма полза за решаването на случая, отколкото разискването му. Това е първото искане, г-н председател. Веднага ще поставя и второто.

Председател. – Г-н Schulz, не съм сигурен, че можем да обсъждаме въпроса отново. Боя се, че е твърде късно вече, защото взехме решение по-рано. Трудно е сега отново да обсъждаме въпроса.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Г-н председател, подкрепям предложението на г-н Schulz. Считам, че преговорите са изключително тежки. Говорим за случай, който касае едно човешко същество, една жена, и се полагат усилия за намирането на политическо решение.

Затова считам, че когато се полагат усилия за намиране на политическо решение, е важно да не утежняваме положението. Позволете първо да намерим политическо решение.

(Ръкопляскания)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Искам да кажа нещо съвсем накратко. Дипломатическите усилия са много важни, но Аминату Хайдар вече 33-ти ден провежда гладна стачка в болница. Най-лошото, което можем да направим, е да кажем на една жена, която се бори за основните права на човека, че в този момент Парламентът възнамерява да забрави за нея.

Председател. – Госпожи и господа, съгласно член 140 от Правилника за дейността можем да гласуваме предложението за оттегляне на точката от дневния ред.

Във връзка с това очаквам изказване в подкрепа на предложението.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) В качеството си на лидер на испанската социалистическа делегация в Европейския парламент искам да изкажа благодарност за думите на председателя на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, подкрепени от председателя на групата на Европейската народна партия (Християндемократи). Правя го по две причини. Първо, защото по мое мнение залата явно показва солидарност лично с г-жа Хайдар и с нейната кауза в тежкото ѝ състояние, дължащо се на продължителната гладна стачка.

Втората причина е, че считам за положителна позицията на залата, която подкрепя интензивните многостранни дипломатически усилия, ръководени от правителството на Кралство Испания. В крайна сметка това е правителството на държавата, в която г-жа Хайдар се намира понастоящем. Също така е правителството на държавата, където г-жа Хайдар провежда гладна стачка, за която лично заяви, че няма да я прекрати, докато не се завърне в територия, която не е под испанска юрисдикция.

Затова подкрепям сегашните дипломатически усилия и считам, че е най-добре да избегнем резолюция, която може да компрометира успеха на преговорите, които предстоят през следващите няколко часа...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – А сега изказване против предложението.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, вземам думата, за да изкажа несъгласието на моята група с предложението и сега ще обясня причините. Не считам, че е уместно да се внесе подобно предложение тази сутрин. Това би било незачитане на всички парламентарни групи, които са внесли предложение за резолюция.

Вчера отделихме три часа да потърсим начин за изключване на въпроса от политическото обсъждане и за отстраняване на вниманието от случващото се в Испания. Благодарение на усилията на всички участвали групи, успяхме да съгласуваме различните становища и да изготвим общ текст на резолюция. Успяхме също така да преодолеем и различните мнения.

Следователно считам, че ако това се смята за неуместно, ако гласът на залата не се чуе при подобна ситуация, кога всъщност ще бъдем чути? Кога ще се случи това?

(Силни ръкопляскания)

Имам едно последно искане...

(Председателят отнема думата на оратора)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Г-н председател, не е вярно, че залата е изразила мнение по случая с г-жа Хайдар. Няма такова нещо. Залата възнамеряваше да го направи днес. Възнамеряваше да го направи днес, след гладна стачка, продължила 33 дни, докато в същото време се опитват да ни накарат да не обсъждаме въпроса. Считам това за неморално. Повтарям, това е категорично неморално.

(Ръкопляскания)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, поисках думата, за да поставя процедурен въпрос. Парламентът е категорично отдаден на каузата за правата на човека и задължен да ги спазва. Г-н Schulz отправи предложение към залата тази сутрин. Ако той разполага с данни или важна информация, свързани със случая с г-жа Хайдар, то трябва да ги предостави на Парламента. И след това да бъде взето решение на пленарното заседание днес следобед в началото на разискването.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, дълги години отговарях за разискванията по правата на човека в тази зала от името на моята група. Отнасям се към случая с голямо внимание. Искам да спомена, че миналата неделя дълго обсъждах случая с мароканския външен министър.

Считам, че днес има възможност за прекратяване на гладната стачка на г-жа Хайдар и за намиране на решение. Ако смятах, че публично изявление ще помогне за решаването на случая, щях да направя такова. Но тъй като смятам, че в подобни сложни дипломатически случаи дискретността е най-добрият начин за решаването на проблема, ще помоля колегите да бъдат дискретни, за да спасим тази жена. Това е единственото ми желание.

Председател. – Госпожи и господа, моля за минута внимание. Не можем да продължаваме да обсъждаме въпроса до безкрай.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, първо искам да изразя учудването си, имайки предвид, че, както г-жа Bilbao Barandica посочи, отделихме почти три часа вчера да обсъждаме въпроса. Ако г-н Schulz е разполагал от неделя с информация по случая, той съответно трябваше да ни уведоми вчера. Повтарям, трябваше да получим информацията вчера, преди обсъждането на общата резолюция. Трябваше да разполагаме с информацията при разговорите между различните групи, които доведоха до съгласие, т.е. до компромис.

(FR) Не, това не е правилно. Носим отговорност да приемем резолюция, поне за да знаем становището на Парламента по случая Аминату Хайдар. Затова искам не да не гласуваме, а да проведем разискване както обикновено.

(Ръкопляскания)

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, очевидно има разделение в залата. Въпросът е много деликатен. Има голяма доза объркване. Може ли да отложим гласуването до 15,00 ч., за да можем да се консултираме с партиите и групите, както и да разберем какво всъщност се случва в Мароко?

Председател. – Госпожи и господа, чухме всички мнения. Чухте всичко, картината е пълна. В съответствие с член 140 от Правилника за дейността предложението се поставя на гласуване. Имаме конкретно предложение да не обсъждаме въпроса днес.

(Парламентът приема искането)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, съжалявам, че отново трябва да помоля залата за търпение. Според списъка за гласуване за днес трябва да гласуваме отстояването на принципа на субсидиарност. Съгласно член 177, параграф 4 от Правилника за дейността отправям искане за отлагане на гласуването на точката до следващата пленарна сесия и за проверка на легитимността на приемането на резолюция по въпроса. Считам, че цялата зала е съгласна, че принципът на субсидиарност и основните права трябва да са гарантирани. Но няма никакъв смисъл да поставяме въпроса на равнище Европейски съюз. Искам също да кажа специално от името на италианските колеги, че дебатът в Италия е италиански, а не европейски, и че също като нас моите колеги ще защитават многообразието и плурализма. Но няма смисъл да го правим с подобна резолюция.

(Реплики)

Г-н председател, изумително е, че групи, чиито имена съдържат понятието демокрация, не са запознати дори с демократичния принцип, който позволява на оратора да се изкаже докрай.

Съгласно член 177, параграф 4 отправям искане за отлагане на гласуването до следващата сесия и за проверка на легитимността на резолюцията и гласуването.

(Ръкопляскания)

Председател. – Госпожи и господа, г-н Schulz, моля, сложете си слушалките. Имаме конкретно предложение – ще стигнем до въпроса във втората част от гласуването. Първо ще гласуваме бюджета, после има още няколко точки. Всички можете да обмислите предложението на г-н Schulz, към което ще се върнем, когато разполагаме с резолюцията, във втората част от гласуването.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, сега, когато извънредната точка е оттеглена от дневния ред, отправям искане времето за изказване по точка „Западна Сахара“ да бъде разпределено между другите два неотложни въпроса, тъй като вчера спорихме относно времето за изказване по неотложните въпроси. Предложението ми за днес следобед е от практически характер и бих искал да го приемете, тъй като в продължение на час ще обсъждаме неотложни въпроси.

Председател. – Ще вземем под внимание предложението Ви.

5. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

5.1. Мобилизиране на средства от Инструмента за гъвкавост (A7-0080/2009, Reimer Böge) (гласуване)

5.2. Финансиране на проекти в областта на енергетиката в контекста на Европейския план за икономическо възстановяване (A7-0085/2009, Reimer Böge) (гласуване)

5.3. Проект за изменение на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 г., както е изменен от Съвета (гласуване)

- Преди гласуването:

László Surján, докладчик. – (EN) Г-н председател, предстои ни вероятно най-краткото гласуване на бюджета съгласно Договора от Ница и то ще е последното гласуване съгласно този Договор.

Питате се как е възможно списъкът за гласуване да е толкова кратък? Дължи се на отличното сътрудничество между групите. Като докладчик искам да благодаря на всички групи, които участваха в подготовката за гласуването. Освен това искам да благодаря и на Секретариата. Без него също щеше да е невъзможно да бъдем тук само с две страници. Благодаря на всички ви.

(Ръкопляскания)

Считам, че краткостта е оправдана, защото по време на криза трябва да работим за справяне с нея, а не да губим време за продължителни гласувания.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Г-н председател, предлагам едно гласуване за целия раздел „Други институции“, тъй като не очаквам проблеми. Благодаря.

Председател. – Гласуваме относно различни институции и съгласно Правилника сме длъжни да гласуваме отделно за всяка институция. Не можем да ги комбинираме в едно. Това би било в противоречие с процедурата.

Ханс Линдблад, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, Съветът отбелязва със задоволство, че Парламентът потвърждава споразумението, което постигнахме по време на нашето заседание по съгласуване от 18 ноември. Считаме, че второто четене в Парламента, заедно с резултата от второто четене в Съвета, могат да бъдат считани като съставляващи един общ текст на двете направления на бюджетния орган, в съответствие с новия член 314 от Договора от Лисабон.

Съветът приема този общ текст. Сега предстои председателят на Европейския парламент да обяви бюджета за окончателно приет. Бих искал да посоча при все това, че веднага след като Вие, г-н Председател, обявите бюджета за окончателно приет, последният следва да бъде подписан – така счита Съветът – и от двете страни, Съвета и Парламента, в съответствие с новия Договор.

Съветът изразява съжаление относно факта, че тази позиция не е взета под внимание. Въпреки това ние не поставяме по никакъв начин под въпрос резултата от нашето споразумение. Надяваме се при все това, че ще е възможно въпросът да бъде разгледан до началото на следващата бюджетна процедура.

Бих желал да благодаря на председателя на комисията по бюджети Alain Lamassoure, както и на докладчиците László Surján, Vladimír Maňka и Jutta Haug за тяхното конструктивно поведение по време на процедурата, което е знак за много доброто сътрудничество, до което достигнахме в съвместната си работа.

В заключение искам да споделя нещо лично. Действащ председател на Съвета вероятно е най-престижната длъжност, която някога ще заемам. За мен беше голяма чест да служа на Европа и искам да изкажа благодарността си за тази възможност. Наистина много благодаря.

(Ръкопляскания)

Председател. – Госпожи и господа, в края на тази част от гласуването аз също искам искрено да благодаря и да поздравя нашите докладчици, г-н Surján и г-н Maňka – а и г-н Böge с неговия доклад преди това – както и всички, участвали в работата по бюджета, която беше извънредно тежка. Освен това искам да поздравя колегите и целия Парламент, защото взехме решението заедно. Резултатът е наистина чудесен. Поздравления на всички!

(Ръкопляскания)

Сега трябва да изчета някои важни неща по отношение на извънредния начин, по който приехме бюджета. Много е важно, защото преминахме от Договора от Ница към Договора от Лисабон. А това беше много трудно. Започнахме с Договора от Ница, а приключваме с Договора от Лисабон и затова изявлението е необходимо. Трябва да го чуете.

„Бюджетната процедура за 2010 г. е с изключителен характер. Тя започна по член 272 от Договора за ЕО и завърши след влизането в сила на Договора от Лисабон. На 18 ноември 2009 г. Парламентът, Съветът и Комисията се споразумяха да продължат бюджетната процедура в съответствие с ДЕО, но също така постигнаха споразумение относно завършека на процедурата, включително вота на Парламента, който протече в пълно съответствие с многогодишната финансова рамка. Съветът потвърди преди малко своето съгласие относно бюджета, по който ние гласувахме. Следователно Парламентът и Съветът достигнаха до споразумение по общ текст, в съответствие с целта на член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Предвид горепосоченото констатирам, че бюджетната процедура, открита в съответствие с член 272 от Договора за ЕО и продължила в съответствие с член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз, завърши в съответствие с член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз и многогодишната финансова рамка. С това бюджетната процедура може да се счита за приключила, а бюджетът е обявен за окончателно приет.“

Изявлението е много важно. Следващия път няма да има подобни усложнения, защото Договорът от Лисабон ще е в сила. Сега официално ще подпиша документа.

***

Госпожи и господа, позволете да добавя, че председател на комисията по бюджети е г-н Lamassoure, който вложи много усилия в работата си. Бих искал специално да го спомена, защото той работи много активно по въпроса.

6. Приветствие с добре дошли

Председател. – В залата в момента присъства делегация от Сърбия. Бихме искали да приветстваме сърдечно с добре дошли нейните членове. Моля да станете, за да ви видят всички.

(Ръкопляскания)

7. Време за гласуване (продължение)

7.1. Проект на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 г., във вида, в който е променен от Съвета (всички раздели) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (гласуване)

- Преди гласуването на изменения 3 и 7 (втора част):

László Surján, докладчик. – (EN) Г-н председател, има предложение за гласуване на изменения 3 и 7, които са идентични, в три части и да се представи устно предложение за изменение на втора част. Защо? Защото първоначалният текст споменава становището на Комисията, но междувременно Съветът е взел решение по въпроса.

Затова ще зачета новото предложение: „отбелязва заключенията на Европейския съвет, че ЕС и неговите държави-членки са готови да допринесат с финансиране за незабавния старт от 2,4 млрд. евро годишно за периода 2010–2012 г.; подчертава обаче необходимостта от информация относно дела и приноса от страна на бюджета на ЕС за 2011 г. и 2012 г.“

Това е устното предложение за изменение и предлагам да гласуваме в полза и на трите части.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

Председател. – Искам да използвам възможността да ви пожелая приятна триседмична ваканция. Следващата година ни предстои много важна работа. Всички сте поканени на коктейл на 12 януари 2010 г. по случай Новата година и началото за Договора от Лисабон, който е толкова важен за нас. Така че каня всички ви на 12 януари.

Всичко най-хубаво! Честита Коледа и Нова година!

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Г-жо председател, има грешка в списъка за гласуване на групата на Европейската народна партия (Християндемократи). Искам да посоча на колегите от групата, че двете отделни гласувания трябва да са с „плюс“ в списъка ни – следователно по един „плюс“ за двете отделни гласувания, които предстоят.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-жо председател, този въпрос засяга само групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и не виждам защо залата трябва да бъде отегчавана с него.

7.2. Необходимо подобрение на правната рамка за достъп до документи след влизане в сила на Договора от Лисабон (гласуване)

7.3. Отстояване на принципа на субсидиарност (гласуване)

- Преди гласуването:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-жо председател, искам да повторя процедурния си въпрос:

(Оживление в залата)

Радвам се, че винаги мога да събудя колегите. Полезно е за разпространяването на информация.

Още веднъж, съгласно член 177, параграф 4 отправям искане за отлагане на гласуването и за проверка на легитимността на резолюцията и на гласуването през това време.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, първо за процедурния въпрос. Искам да напомним на всички, че току-що гласувахме доклада Cashman. Доклад, изготвен от Парламента съгласно съществуващата законодателна процедура. Нашата правна служба обяви, че не е позволено, но социалистите настояха за представянето му. Макар че обсъждахме свободата на печата в Италия и от Комисията обясниха, че Европейският съюз не разполага с правомощия в тази област, социалистите все пак счетоха, че си струва да нападат Берлускони. Когато на социалистите им е угодно, липсват правомощия. Когато става въпрос за други хора, има такива. Затова не трябва да се предаваме пред тях.

Вторият въпрос обаче заслужава сериозно обсъждане. Отговорни ли сме за Конвенцията за правата на човека? Искам да напомним на уважаемите колеги, че след влизането в сила на Договора от Лисабон Европейският съюз ще се присъедини към Конвенцията за правата на човека. Това означава, че ако италианският парламент има законно право да обсъжда въпроса, защото Италия е страна по Конвенцията за правата на човека, то тогава и Европейският парламент има законно право да го обсъжда, тъй като в бъдеще също ще се присъедини към Конвенцията.

Третият и последен въпрос се отнася до факта, че ние не сме адвокати, а политици. Решението засяга милиони хора и затова трябва да го гласуваме днес.

(Ръкопляскания)

(Гласуването се отлага)

7.4. Беларус (гласуване)

- Преди гласуването:

Jacek Protasiewicz (PPE). – (EN) Г-жо председател, обосновката на изменението е да се повиши осведомеността относно последните прояви на репресии в Беларус. Устното ми предложение за изменение е за включването само на още едно име – на млад демократичен активист, отвлечен на 6 декември тази година – към списъка с имена в изменението.

Текстът ще бъде изменен по следния начин: след Змицер Дашкевич искам да се добави „и Яхен Афонаксел – на 6 декември 2009 г.“. Т.е. само се добавя още едно лице към списъка на подложените на тормоз от страна на правителството на Беларус.

(Устното предложение за изменение се приема)

7.5. Насилие в Демократична република Конго (гласуване)

8. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: **Reimer Böge (A7-0080/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Г-жо председател, взетото решение по отношение на прилагането на Инструмента за гъвкавост показва успеха на международното сътрудничество и отново потвърждава факта, че европейските институции считат за неотложно финансирането на втората фаза от плана за възстановяване на европейската икономика. Друг положителен момент от резолюцията е фактът, че успяхме да намерим неизразходвани средства в плана за икономическо възстановяване за енергийни проекти, което беше по-късно потвърдено в бюджета. Аз гласувах в подкрепа на резолюцията.

- Доклад: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Подкрепих този доклад, приемането му, тъй като резултатът от Помирителния комитет – очевидно Помирителният комитет не действа твърде директно и бързо – беше положителен: прилагане на плана за възстановяване на европейската икономика, осъществяване на заявената с плана цел. Друг положителен момент е, че при гласуването на бюджета одобрихме предишното решение да заделим 2,4 млрд. евро за споменатите цели. Подкрепям доклада.

- Доклад: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, Nick Griffin от Британската национална партия изказа предположението, че гласуването ми е повлияно от комерсиални интереси. Искам ясно да заявя, че се гордея да защитавам нисковъглеродните технологии в борбата с изменението на климата. Никога не съм поискал, нито пък съм получил някакви пари за работата си; върша я, защото вярвам в нея. Всички дялове, които съм притежавал, винаги са били декларирани и не са ми пречили да критикувам някои от проектите относно енергията от вятъра.

Политическата ми дейност е изцяло белязана от откритост и прозрачност, и преди Nick Griffin да се опитва да очерня репутацията на членовете на Парламента, нека обясни защо ръководената от него партия на два пъти не представя отчетите си в срок пред избирателната комисия във Великобритания. Счетоводителите му казват, че отчетите не дават вярна и точна представа за делата на неговата партия. Мнозина подозират, че пари на членовете на партията му се използват за лично облагодетелстване. Ако г-н Griffin го отрече, вероятно може да представи отчети, които да бъдат заверени от личните му одитори.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Г-жо председател, ако мога да перифразирам казаното от Джон Дънинг, английски парламентарист от XVIII век, бюджетът на ЕС се е увеличил, увеличава се и трябва да бъде намален.

Гласувах против резолюцията относно бюджета, защото нарушава лимита от 1% от брутният вътрешен продукт. Лимит, който не трябва да нарушаваме. Не трябва да забравяме, че всяко евро, похарчено от нас, идва от данъкоплатците. Трябва да разходваме разумно техните пари, а този бюджет не е разумен.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-жо председател, и аз, както моя колега преди малко, гласувах против бюджета. Интересно е как често говорим за общите европейски ценности и солидарността с гражданите. В същото време сега, когато много общности и отделни семейства се борят с икономическите трудности, правят усилия да си плащат сметките, някои от тях губят работата си, на много заплатите биват намалявани, считам за възмутително да гласуваме за увеличение на бюджета, без да се отчита настоящото икономическо положение.

Необходими са ни стабилни финанси, трябва да покажем, че разбираме проблемите на избирателите си и трябва да разходваме разумно средствата на данъкоплатците. Само по този начин можем да постигнем растежа, който е толкова нужен на гражданите в държавите от Европейския съюз. Затова гласувах против бюджета.

На всички пожелавам Весела Коледа и Честита Нова Година!

- Предложение за резолюция B7-0248/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-жо председател, гласувах в полза на резолюцията, защото днес представителите на Беларус тук показват ангажимента си към Европейския съюз.

Въпреки многото приказки от страна на Беларус, промените досега са скромни. Съвсем наскоро чухме от опозицията, че президентът възнамерява да подпише указ за ограничаване на достъпа до безплатната информация в интернет.

Европейският съюз със сигурност трябва да подкрепи Беларус, за да я доближи до Европа, но преди всичко трябва да обърнем внимание на беларуския народ.

Понастоящем изглежда се опитваме да улесним органите в Беларус, като отменим забраните за пътуване, но тези забрани все още важат за обикновените хора. Шестдесет евро за шенгенска виза е твърде много за повечето от беларуските граждани. В същото време цената за руските граждани е наполовина. Европейският съюз може да си позволи гражданите на Беларус да заплащат само разходите по визата, които не надвишават пет евро.

Председател. – Ще съм благодарна, ако г-н Brok и г-н Saryusz-Wolski продължат разговора си на друго място. Г-н Brok, бихте ли продължили извън залата, моля?

Бихте ли продължили разговора си извън залата, моля?

Вън!

Г-н Brok, моля, напуснете залата и продължете разговора си навън!

Г-н Preda, ако желаете да обясните вота относно Беларус, можете да го направите сега. Така ли е?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Искан да обясня защо гласувах „за“ предложението на г-н Schulz. Тъй като не знаех, че ще има такова предложение, не се записах предварително, но искам да обясня защо гласувах „за“ първото предложение на г-н Schulz, свързано с...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Съжалявам, не е възможно. Мислех, че искате да се изкажете относно Беларус.

- Предложение за резолюция В7-0187/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Г-жо председател, гласувах в полза на резолюцията, защото положението в Конго е потресаващо. Всеки месец десетки хиляди души в държавата стават жертва на въоръжените групи. Конгоанските въоръжени сили често са в центъра на престъпленията, понякога демонстрират невъздържаност в проявите на сила, а жертви на насилието обикновено са цивилни граждани. Положението на жените е ужасно, сексуалното насилие е голям проблем в държавата. Съобщения за изнасилвания има от почти всички враждуващи страни, включително конгоанската армия.

Приветстваме намесата на ЕС в Конго. Военното участие на Европа допринесе за предотвратяване на ситуация, подобна на тази в Руанда. Полицейската мисия на ЕС е особено важна, тъй като основният проблем за Конго е безнаказаността и липсата на възможност за наказателно преследване. Но за да постигнем по-голям напредък, е необходима по-сериозна намеса от страна на международната общност. Затова са нужни по-активни действия от страна на Мисията на ООН в Демократична република Конго (MONUC) и осигуряване на повече ресурси за Организацията на обединените нации.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Г-жо председател, сега, когато си тръгваме за коледната ваканция и ни чакат традиционните ястия и всякакви празнични трапези, трябва да отнесем със себе си и мисълта, че по същото време в Демократична република Конго ще загинат много хора.

От 1999 г. насам убитите са почти пет милиона, а приблизително 45 000 – което се равнява на населението на малък английски град – загиват всеки месец. Празнувайки Коледа, трябва да помислим за това и да се запитаме дали ние и хората в Демократична република Конго все още живеем на една и съща планета.

Вече повече от двадесет години Организацията на обединените нации се опитва доблестно да внесе някакъв порядък в тази ситуация, но само с 20 000 войници. Как може да се опази мирът с 20 000 войници? Трябва да помогнем на ООН да работи ефективно и да задържи онези, които действат безнаказано и които изнасилват и убиват жени и деца. Наистина трябва да сложим край на това веднага!

- Предложение за резолюция В7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Г-жо председател, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) искам да заявя, че гласувахме против резолюцията, и не защото не подкрепяме прозрачността и достъпа до документи при влизането в сила на новия Договор, а защото сме внесли собствено предложение за резолюция – което в крайна сметка не гласувахме – което представлява според нас по-балансиран подход към този толкова деликатен въпрос.

Трябва да внимаваме, когато обсъждаме достъпа до документи и прозрачността, да не прекалим и да разкрием документация и процедури до степен, в която цялата система да стане неприемлива. Ако предоставим пълна информация за тайните и закритите преговори, може да стигнем дотам, че да подкопаем самите преговори и самата система, върху която градим.

Писмени обяснения на вота

- Доклад: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), в писмена форма. – (EN) Гласувах в полза на доклада с голямо нежелание. Макар да засяга основно преразпределение на наличните средства, той включва и субсидия чрез Инструмента за гъвкавост. Главната цел е да се компенсират България и други държави, принудени да спрат

действащи ядрени реактори въпреки нежеланието им. Европейският съюз обеща да отпусне средства и трябваше да спази обещанието си.

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) След заседанието по съгласуване от 18 ноември 2009 г. Парламентът и Съветът успяха да постигнат съгласие за използване на Инструмента за гъвкавост в полза на Европейския план за икономическо възстановяване, както и за извеждане от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“ в България. Макар и двата въпроса да са важни, считам, че правилното извеждане от експлоатация на централата е особено важно. Затова реших да подкрепя докладчика и да гласувам в полза на доклада.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Разискваното предложение за резолюция засяга европейското финансиране за периода 2010–2013 г. за извеждане от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“ в България и мобилизирането на средства от Инструмента за гъвкавост за целта, спазвайки по този начин ангажимент, поет към България по време на процеса на присъединяването ѝ.

То е свързано също и с допълнително финансиране от Инструмента за гъвкавост за втората фаза от Европейския план за икономическо възстановяване в областта на енергетиката, тъй като досега планът не е финансиран в необходимата степен.

Не отричам, че ядрената енергия може да е част от един добре балансиран набор от енергийни технологии в ЕС и че използването ѝ може да намали външната ни зависимост в тази област, но считам, че Европейският съюз не може да не участва в закриването на остарялото ядрено съоръжение, осигурявайки същевременно подходящо финансиране на планове за икономическо възстановяване.

Екологичната безопасност, произтичаща от извеждането от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“, и по-големите инвестиции в енергийни проекти са основателни причини за мобилизиране на средства от Инструмента за гъвкавост.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В заседанието по съгласуване от 18 ноември 2009 г. беше взето решение за мобилизиране на средства от Инструмента за гъвкавост за финансиране на извеждането от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“ в размер на 75 млн. евро през 2010 г. Съжалявам поради факта, че Комисията представи необходимостта от финансиране едва в писмо за внасяне на корекции № 2/2010 след първото четене в Парламента, т.е. след като Парламентът беше определил приоритетите си.

Това предизвиква допълнителен натиск върху подфункция 1а, като значително засяга динамиката на преговорите по бюджета за 2010 г. и изложи на риск политическите приоритети на Парламента. Все пак поетите ангажименти трябва да се спазват, както е в Протокола относно условията за приемането на България в Европейския съюз, където се включва ангажимент от страна на ЕС да финансира извеждането от експлоатация на АЕЦ „Козлодуй“. Допълнителното финансиране за периода 2011–2013 г. в размер общо на 225 млн. евро трябва да се разгледа при междинния преглед на многогодишната финансова рамка. Допълнителното финансиране на АЕЦ „Козлодуй“ през 2011–2013 г. следва да се извърши независимо от финансирането на съществуващите многогодишни програми и действия. Затова гласувах в подкрепа на доклада.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Използването на средствата се основава на логиката на енергийния компонент на Европейския план за икономическо възстановяване. По същите причини гласувам с „въздържал се“.

- Доклад: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Планът за възстановяване е един от отговорите на Комисията на икономическата криза, която порази Европа през последните години. Целите му включват възстановяване на стопанската дейност, доверието на потребителите и в частност на кредитирането. Необходимо е да сме гъвкави и при нужда да преразпределяме средства от различни бюджети. Затова подкрепям докладчика и гласувам в полза на предложението.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският план за икономическо възстановяване (ЕПИВ), за който Парламентът задели 5 млрд. евро през март 2009 г., се разделя на трансевропейски енергийни проекти и проекти за въвеждане на ширококолов интернет в селските райони. Това е важен инструмент за справяне с икономическата криза, за съживяване на икономиката и – оттук – за създаване на заетост. На заседанието по съгласуване от 18 ноември Парламентът, Съветът и Комисията постигнаха съгласие за финансиране на втората година (2010 г.) от ЕПИВ в размер на 2,4 млрд. евро. Това финансиране на енергийни проекти и проекти за ширококолов интернет изисква преглед на многогодишната финансова рамка за 2007–2013 г.

Финансирането на ЕПИВ не трябва да се отлага за следващите години и затова приветствам постигнатото споразумение. Искам също така да посоча, че настоящата многогодишна финансова рамка не отговаря на финансовите нужди на Европейския съюз. Следователно, Комисията трябва спешно да внесе предложение за междинен преглед на многогодишната финансова рамка. Потвърждавам и необходимостта многогодишната финансова рамка 2007–2013 г. да включи и 2015–2016 г. Затова гласувам „за“.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Макар да има известна полза от мобилизираните средства, те съвсем не са достатъчни в подкрепа на нуждите на селските райони. Селското стопанство в държавите от Европейския съюз има много други потребности, а земеделските стопани, които обработват земята, призовават за селскостопанска политика, която насърчава производството, гарантира достоен живот и предотвратява продължаващото опустиняване на селските райони.

Затова не е достатъчно просто да казваме, че насърчаваме солидарността по отношение на енергийните ресурси и широколентовия интернет в селските райони, ако наистина искаме да допринесем за възстановяването на икономиката на Европа.

Ние препоръчваме цялостно преразглеждане на политиките на Общността и значително увеличение на бюджетното финансиране.

Затова гласуваме с „въздържал се“.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Енергийният компонент на Европейския план за икономическо възстановяване съдържа някои удивителни предложения. Това са създаването на специален фонд 2020, повишаването на държавните изисквания по отношение на екологичните характеристики на стоките и стимулирането на енергийно-ефективното строителство. Извеждането от експлоатация на ядрените реактори от първо поколение на АЕЦ „Козлодуй“ в България, от своя страна, е неотложно. Също толкова удивителен обаче е фактът, че ЕС не планира да предостави каквато и да е помощ за проект за отказване от ядрената енергия.

Очевидно, макар въпросът да е неотложен, ЕС не може да се откаже категорично от максималната производителност. И как иначе, като отдава абсолютен приоритет на принципите на либерализма, възхвалявани в плана за възстановяване? Затова реших да гласувам с „въздържал се“.

- Доклад: **László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)**

Liam Aylward (ALDE), в писмена форма. – (GA) Подкрепах бюджета на Европейския съюз за финансовата 2010 г. Особено силно приветствам споразумението със Съвета, което ще предостави допълнителна помощ в размер на 300 млн. евро за млекопроизводителите. Едно от исканията, поставени от Парламента по време на преговорите относно бюджет 2010, беше отпускането на 300 млн. евро за справяне с кризата в сектор млекопроизводство. Макар че първоначално се съгласи с предложението, Комисията искаше да задели за фонда едва 280 млн. евро.

Средствата ще бъдат от голяма полза за млекопроизводителите, които бяха сериозно засегнати от ниските цени през лятото и които имат проблеми с ликвидността. Приветствам също така предвидените в бюджета средства за подпомагане на организацията на специалните олимпийски игри и искането за финансиране на Европейските специални олимпийски игри във Варшава през 2010 г. и Световните специални олимпийски игри в Атина през 2011 г. Шест милиона евро бяха заделени за специалните олимпийски игри, с възможност за допълнително финансиране през 2011 г.

Françoise Castex (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах без ентузиазъм в подкрепа на европейския бюджет за финансовата 2010 г., за да не застраша финансирането на втория раздел от Европейския план за икономическо възстановяване (енергийна инфраструктура и широколентов интернет), въвеждането на новата европейска инициатива за насърчаване на микрокредитирането (в размер на 25 млн. евро за 2010 г.) или спешната помощ за сектор млекопроизводство (допълнителни 300 млн. евро). Искам да посоча, че през далечната 2006 г. френските ми колеги социалисти и аз гласувахме против финансовата перспектива 2007–2013 г. Тогава разкритикувахме оръзания бюджет, който заради недостатъците си не позволяваше разработването на значими иновативни проекти. Днес анализът ни се потвърди: бюджетът не ни поставя в положение да се справим с кризата и отразява липсата на европейски политически проект. Въпреки че безпрецедентната икономическа криза, в която се намира Европа, изисква твърдо общо решение от Съюза, Съветът и Европейската комисия предпочетоха да дадат възможност на държавите-членки да изготвят собствени планове за възстановяване. С подобен бюджет няма да възстановим устойчивия растеж и да се преборим успешно с изменението на климата.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (RO) Резултатът от гласуването на бюджет 2010 отбелязва важна стъпка в изготвянето и прилагането на общи норми и мерки, необходими за регулиране на областите енергетика, технологии, селско стопанство и инфраструктура. Счита се, че осигурява адекватна подкрепа в контекста на кризата в икономиките на държавите-членки. Приветствам заделянето на 300 млн. евро, макар да бяха едва 280 млн. евро първоначално, като непосредствена помощ за млекопроизводителите, изправени пред спад на цените, което води до несигурност. Считаю, че с това ще се справим с причините и най-вече с последиците, довели до значителния спад на пазара на млечни продукти, на фона на настоящата икономическа криза.

Marielle De Sarnez (ALDE), в писмена форма. – (FR) Бюджетът на ЕС за 2010 г. беше приет. С бюджет в размер на 2,4 млрд. евро ще сме в състояние да финансираме втората и последна фаза от Европейския план за икономическо възстановяване, а това е добра новина. За съжаление, преговорите относно финансирането на европейска програма за насърчване на микрокредитирането – един изключително полезен и необходим инструмент за връщане към растежа – се бавят от Съвета.

Също за съжаление, Съветът отхвърли предложението на Парламента за увеличаване на помощта за най-нуждаещите се в безпрецедентната икономическа и социална криза, докато 2010 г. беше обявена за „Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване“.

От друга страна, уместно е изявлението на Европейския съвет от миналия петък за готовността на ЕС и неговите държави-членки да допринесат с бързо финансиране от 2,4 млрд. евро годишно за периода 2010–2012 г. към усилията на развиващите се държави в борбата с изменението на климата. Но ако Съветът желае да бъде последователен и отговорен, трябва да признае неотложната нужда от междинен преглед на финансовата рамка 2007–2013 г. Без него въпросите новини няма да са нищо повече от рекламен трик.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson и Åsa Westlund (S&D), в писмена форма. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, решихме днес да гласуваме в полза на втория транш от финансирането на Европейския план за икономическо възстановяване. Планът е важна стъпка от съвместните ни усилия да се даде възможност на ЕС за възстановяване от финансово-икономическата криза. Той обаче включва в по-голямата си част инвестиции в технологиите за CCS. Подкрепяме по-нататъшните изследвания в тази област, но считаме, че не трябва да се концентрираме единствено върху тях, докато не бъдат сравнени с други налични методи за намаляване на емисиите на въглероден диоксид. Сравнението ще ни позволи да насочим ресурсите на ЕС там, където ще има най-голяма полза от тях за борбата с изменението на климата.

Подкрепяме бюджета и гласуваме в полза на всичко, с изключение на изискването за въвеждане на постоянна помощ за сектор млекопроизводство, по което гласуваме „против“.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Както вече казах, считам за изключително важно да бъдат отчетени специфичните условия на настоящата криза при обсъждането на разпределянето на средствата за различните сектори на европейската икономика. В частност считам за изключително важно заделянето на средства за прилагането на Европейския план за икономическо възстановяване, особено по отношение на приемането на мерки за стимулиране на икономическия растеж, конкурентоспособността, сближаването и защитата на заетостта.

Повтарям, че е изключително важно заделянето на средства в подкрепа на малките и средните предприятия, които са основните жертви на кризата, а структурните фондове и кохезионният фонд имат ключово значение за националния икономически растеж.

Съжалявам обаче, че едва 300 млн. евро, които считам за твърде малко, са заделени за сектор млекопроизводство. Сериозната криза, в която понастоящем се намира секторът, оправдава отпускането на повече средства за подпомагане на производителите да преодолеят трудностите, пред които са изправени.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Това е бюджет, който ще ни помогне да се преборим с безработицата и да дадем силен тласък на икономиката. Парламентът издига Европейския план за икономическо възстановяване в свой приоритет, с финансиране в размер на 2,4 млрд. евро за следващата година. Приветствам отпускането на допълнителни 300 млн. евро за сектор млекопроизводство, но препоръчвам създаването на постоянен фонд за сектора. Считаю също за много важно преразглеждането на многогодишната финансова рамка 2007–2013 г. и включването в нея на финансовите години 2015–2016, както предложихме. Искам да посоча, че борбата с изменението на климата е приоритет на ЕС, който не е отчетен в достатъчна степен в бюджета. Ще посоча и че енергийната сигурност е ключова за Съюза и затова приветствам подписването на проекта „Набуко“. Бюджетите на Парламента и другите институции, внесени за второ четене, са същите, които одобрихме на първо четене. По функция 5 имаме марж от 72 млн. евро, които ще се използват

преференциално за финансиране на допълнителни разходи, пряко свързани с влизането в сила на Договора от Лисабон. Затова гласувах „за“.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Гласувахме против доклада, който „приветства общото споразумение относно бюджета за 2010 г.“, защото това е бюджет на Общността, който отразява приоритетите, заложи в Договора от Лисабон, за Европейски съюз, който е все по-неолиберален и по-милитаристичен, както и все по-малко свързан с икономическото и социалното сближаване.

В разгара на икономическа и социална криза, която има ужасни последици за заетостта и условията на живот на хората, е неприемливо проектобюджетът на Общността да разполага с 11 млрд. евро по-малко бюджетни кредити за плащания от предвидените във финансовата перспектива.

Все пак приветстваме факта, че някои от внесените от нас предложения са приети, а именно:

- създаването на бюджетен ред за действия в текстилната и обувната промишленост с цел изготвяне на програма на Общността за промишлеността;

- създаването на друг бюджетен ред за насърчаване на превръщането на работните места, в които липсва стабилност, в такива с права.

Целите на предложенията са: първо, да се обърне внимание на тежката криза, в която понастоящем се намира текстилната промишленост, отчасти причинена от значителното нарастване на вноса от трети страни, и второ, подкрепа в борбата с бързото нарастване на нестабилността, безработицата и бедността.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), в писмена форма. – (PL) Г-жо председател, в резултат от процедурата по съгласуване беше постигнато споразумение относно равнището на разходите, което е задоволително за Парламента и достатъчно за постигането на най-важните цели на Съюза за следващата година. Особено значимо е съгласието относно средствата за прилагане на Европейския план за икономическо възстановяване, включително за проекти в областта на енергетиката, за които са заделени 1 980 млн. евро. Сумата от 420 млн. евро се отпуска за разширяване на достъпа до ширококолов интернет, което ще допринесе за реализиране на принципите на Стратегията от Лисабон. В последния момент бяха направени значителни промени по отношение на планираните административни разходи във връзка с влизането в сила на Договора от Лисабон.

Въвеждането на Европейския съвет като институция на ЕС, създаването на длъжността председател на Европейския съвет и на Европейската служба за действия в областта на външната политика имат отражение върху бюджета на Съюза. Разходите, свързани с Европейския съвет и председателя, се оценяват на 23,5 млн. евро и ще бъдат финансирани с неизразходвани средства за 2009 г., докато разходите, свързани със създаването на Европейската служба за действия в областта на външната политика, могат дори да надвишат сумата от 72 млн. евро, която е бюджетният резерв за 2010 г. Така че обсъждането на разходите за 2010 г. не приключва днес. Средствата от резерва могат да се окажат недостатъчни и тогава ще е нужна корекция на бюджета. Затова е необходимо да призовем държавите-членки да покажат отговорност и да предоставят средствата, с които Съюзът да посрещне новите отговорности, произтичащи от Договора от Лисабон.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах в полза на бюджет 2010 без голям ентузиазъм, тъй като той не отговаря на предизвикателствата, пред които трябва да се изправим – не само в контекста на сериозната икономическа и социална криза, но и с оглед на борбата с изменението на климата. Целта ми с гласуването беше да отдам приоритет на подкрепата за Европейския план за икономическо възстановяване, за въвеждането на новата инициатива относно микрокредитирането (25 млн. евро за 2010 г.) и за спешната помощ за сектор млекопроизводство (300 млн. евро). В бъдеще ще трябва да преразгледаме ефективността на бюджетната рамка на ЕС с цел да се сдобием с общи ресурси за действия, действително съответстващи на реформите.

Jörg Leichtfried (S&D), в писмена форма. – (DE) Гласувам в подкрепа на доклада относно бюджета на ЕС за 2010 г. Много се радвам, че макар и това да е последният бюджет, изготвен съгласно Договора от Ница, поради което Европейският парламент не участва във вземането на решение относно разходите за земеделие, успяхме да договорим бюджетна подкрепа за млекопроизводителите в размер на 300 млн. евро.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Бюджетът на ЕС за 2010 г. отговаря на предишните ангажименти, поети на европейско равнище, по отношение на Европейския план за икономическо възстановяване. Макар че беше доста трудна задача да намерим нужните ресурси както за справяне с проблемите, причинени от кризата, така и за продължаване на вече съществуващите в ЕС проекти за развитие, считам, че бюджетът се справи и в двете направления. Например ангажиментите, поети от председателя на

Европейската комисия в края на 2008 г., са спазени, а също са въведени и иновативни мерки, като подготвителните действия по „Еразъм за млади предприемачи“. Бюджетът ще позволи на Румъния да продължи да се възползва от финансовата подкрепа от структурните фондове и кохезионния фонд. Освен това се откриват добри перспективи по въпроса за границите в източната част на Европейския съюз, както и за Черноморския басейн, тъй като се отделят ресурси за подготвителни действия, насочени към мониторинг на околната среда в Черноморския басейн, както и за обща европейска рамкова програма за развитие на региона. Допълнително поставихме, макар да се намираме в труден период, акцент върху туризма като източник на развитие, както личи от заделените в бюджета средства за устойчив и социален туризъм.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Бюджетът на Европейския съюз отразява политиките му: той е неолиберален и не отчита интересите на мнозинството. Кризата в капиталистическата система и екологичната криза – последица от фанатичната мания за максимална производителност, свързана с непрестанното преследване на печалба – нямат значение. ЕС продължава да прилага безразборно неолибералните догми, без да обръща внимание на доказателствата за тяхната икономическа неефективност и вредата им за околната среда и обществото.

Вчера Парламентът гласува мобилизирането на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Фондът е чисто и просто социалистическо преиначиаване на безсмислената подкрепа за големи дружества, като „Форд“, „Нокиа“ и „Дел“. И това е само един от примерите. Какво да кажем за Европейския план за икономическо възстановяване, който застъпва свободната търговия, гъвкавата заетост и максималната производителност? Не, тази Европа определено не е решението, а проблемът. Гласуването в полза на бюджета е в противоречие с общите европейски интереси.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приетият днес доклад е изключително важен по няколко причини, най-вече защото осигурява 2,5 млрд. евро за Европейския план за икономическо възстановяване. Одобрена беше и сумата от 300 млн. евро за текстилния сектор, нещо, което Парламентът искаше отдавна. Бюджетът също така предвижда подкрепа за оценка на състоянието на ключови сектори в икономиката, като текстилната и обувната промишленост, рибарството, за насърчаване на обновяването на риболовния флот, което има много голямо значение за моята държава. Пилотните проекти за спиране на опустияването и за запазване на работните места също са съвсем уместни по време на икономическата криза. Следва да се отбележи, че това е последният бюджет на ЕС съгласно Договора от Ница. С Договора от Лисабон правомощията на Парламента ще обхванат целия бюджет.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Бюджетът няма да помогне за справяне с икономическите, социални и екологични проблеми, пред които е изправен Европейският съюз и които са утежнени от кризата.

Той също така не отчита нарасналите социални и регионални неравенства, безработицата и бедността. Бюджетът на Европейския съюз трябва да поставя на първо място политиките на сближаване, основани на социален напредък, опазване и насърчаване на потенциала на всяка държава-членка, устойчиво използване на природните ресурси и защита на околната среда с цел постигане на истинско икономическо и социално сближаване.

Цялата ни група отхвърля идеята за използването на бюджета на Общността за насърчаване на по-милитаристичен и неолиберален Европейски съюз. Затова се противопоставяме на увеличаването на военните разходи в бюджета. Във връзка с това искаме да подчертаем нуждата от демократичен контрол върху разходите, свързани с общата външна политика и политиката на сигурност. Това е сива зона, в която бюджетните разходи не подлежат на контрол.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) По време на икономическа криза, когато гражданите на Европа са подложени на вълни от уволнения и съкращаване на социалните услуги, Европейският съюз трябва да реализира икономии. В тежката икономическа ситуация, разбира се, са нужни мерки за стимулиране на икономиката, но е съмнително, че инструменти като Европейския план за икономическо възстановяване могат да го постигнат. В миналото силно възхвалявани програми на ЕС се оказаха неефективни. Освен това редица субсидии от ЕС започнаха да се асоциират с възможност за най-различни злоупотреби. Това означава, че трудно спечелените пари на данъкоплатците от години се източват по мистериозни канали. Вместо допълнително раздуване на бюджета, е необходимо пълно повторно национализиране на системата на субсидии. Затова гласувам против проектобюджета.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, приветствам отличната работа на докладчика, който успя да осигури финансиране на Европейския план за икономическо възстановяване в размер на 1,98 млрд. евро, превръщайки го в основна цел на бюджет 2010.

Сигурен съм, че планът ще предостави нов стимул за икономическия растеж, конкурентоспособността, сближаването и защитата на заетостта в Европа, показвайки в същото време, че бюджетът на ЕС е инструмент, който поставя европейските граждани на първо място и който може да спомогне за преодоляване на настоящата икономическа криза, засегнала континента ни.

Сега е ред на Комисията да гарантира, че финансирането на всички проекти съгласно плана за възстановяване отговаря напълно на законодателството на ЕС по отношение на околната среда. Общата декларация, призоваваща за опростено и по-целенасочено използване на структурните фондове и кохезионния фонд за преодоляване на последиците от икономическата криза, също следва да бъде приветствана.

Предвидените 300 млн. евро за преодоляване на кризата в сектор млекопроизводство също са много ефективни. Това са допълнителни 20 млн. евро в сравнение с препоръчаното от Съвета, което можем единствено да приветстваме.

Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), в писмена форма. – (SV) Считаме, че селскостопанската политика трябва да бъде дерегулирана и пазарно ориентирана, за да е от полза за потребителите и селското население. Следователно е необходима цялостна реформа на общата селскостопанска политика.

Всички форми на субсидии при износа и производството трябва да бъдат премахнати възможно най-скоро, най-късно до 2015 г. Отмяната на земеделските субсидии в ЕС и САЩ има ключово значение за борбата с бедността и глада в света. През същия период всички търговски бариери по отношение на земеделската продукция и рибата трябва да бъдат постепенно премахнати, давайки възможност по този начин за свободна търговия с храни.

Частта от бюджета на ЕС за 2010 г. по отношение на селското стопанство попада в обхвата на функция 2 – „Опазване и управление на природните ресурси“ – и формира т.нар. блок 3. Този блок съдържа мерки за интервенция и подкрепа, на които се противопоставяме, включително мерки за складирането, например на алкохол, и разширена подкрепа от страна на ЕС за лозаро-винарския сектор. Включва също така подкрепа за млякото и плодовете в училище. Само по себе си това е важно, но считаме, че трябва да се реши на национално ниво. В същото време блокът съдържа важни инициативи по отношение на хуманното отношение към животните и контрола при превоза на животни, например, които по принцип приветстваме. Но тъй като процедурата по гласуване ни принуждава да заемем становище по групата изменения като цяло, решихме да гласуваме с „въздържал се“ по блок 3.

Paulo Rangel (PPE), в писмена форма. – (PT) Парламентът признава желанието на европейските граждани за сигурна и безопасна Европа и приветства увеличението в сравнение с бюджет 2009 по подфункция 3а относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Подчертава значението на предвидените в бюджета на ЕС допълнителни средства за управление на законната имиграция и интеграция на граждани на трети страни, а едновременно с това и за справяне с незаконната имиграция.

Подчертава, че политиките винаги трябва да се прилагат при зачитане на Хартата на основните права на ЕС. Също толкова важно е увеличаването на финансирането за защита на границите, включително на Европейския фонд за връщане и на Европейския бежански фонд, за улесняване на солидарността между държавите-членки. Признава, че всички държави в Съюза са изправени пред нарастващи предизвикателства по отношение на политиките, включени в тази функция, и настоятелно призовава държавите-членки да се възползват от увеличаването на финансирането за пространството на свобода, сигурност и правосъдие, така че заедно да се изправят пред предизвикателствата, като насърчат обща имиграционна политика, която акцентира максимално на включването, но се основава категорично на зачитането на правата на човека.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам резултатите от гласуването на бюджет 2010. Те гарантират насочването на средства по различни важни проекти и осигуряват така нужната подкрепа, особено в светлината на икономическите трудности, пред които все още е изправен Европейският съюз. От особено значение е сумата от 300 млн. евро в подкрепа на сектор млекопроизводство след скорошната криза. Съветът, който настояваше за 280 млн. евро първоначално, накрая се съгласи с исканата от Парламента сума. Значителни са и средствата, предвидени за втората фаза от Европейския план за икономическо възстановяване – 2,4 млрд. евро – които включват жизненоважна подкрепа за енергийните проекти и инфраструктура (в това число от възобновяеми източници), както и 420 млн. евро за осигуряване на достъп до широкополосов интернет в селските райони. Следователно бюджетът позволява значително развитие в областта на енергията, инфраструктурата и технологията и осигурява ключова подкрепа в настоящата икономическа ситуация.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласуването на бюджета на Европейския съюз е важно годишно събитие, при което се потвърждава ангажиментът към програмите на Общността и се подчертава ролята на Парламента. Приветствам завършването на втората фаза от финансирането на Европейския план за икономическо възстановяване за 2009 и 2010 г., тъй като икономическото възстановяване и възстановяването на заетостта са основните грижи на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) в настоящата криза. Потвърждаването на новия механизъм за микрофинансиране показва отдаването на приоритет на целите, заложили в Стратегията от Лисабон, и важната роля на малките и средните предприятия в създаването на работни места. Трябва да изразя своята загриженост относно съкращенията на бюджетните кредити за структурните фондове и кохезионния фонд, които са жизненоважни за икономическото съживяване и териториалното сближаване, особено в най-отдалечените региони, като Мадейра.

Считам, че е важно политиката на сближаване да става все по-гъвкава с цел да се повишат понастоящем ниските нива на изпълнение на програмите, финансирани от фондовете на Общността. Освен това трябва да продължим да насърчаваме проектите със стратегически цели, които имат добавена стойност и способстват за конкурентоспособността в дългосрочен план. Поради всички тези причини гласувах в полза на доклада, който е кулминацията на един технически сложен процес на тежки преговори.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в полза на проекта на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 г., във вида, в който е изменен от Съвета (всички раздели), и на писмата за изменения на проекта на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 г. Бюджетът на ЕС за 2010 г. осигурява значителни суми за поетите ангажименти в Плана за икономическо възстановяване, като например енергийни мрежи (1 175 млн. евро), европейската мрежа на извънбрегови ветрогенератори (208 млн. евро) и улавяне и съхранение на въглероден диоксид в геоложки обекти (523,2 млн. евро). Европейският парламент също така успя да увеличи сумите, предвидени за безопасност на транспорта, Съвместното предприятие SESAR, дейността в подкрепа на европейските политики в областта на транспорта и правата на пътниците, Програмата за интелигентна енергия в Европа, която е част от Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации, и Съвместното предприятие „Чисто небе“. Освен това средствата, предвидени за земеделието, са увеличени с 14 млрд. евро за насърчаване на развитието на селските райони и с 300 млн. евро в подкрепа на млекопроизводителите, които пострадаха много тежко от икономическата и финансова криза. Заради икономическата и финансова криза основната грижа на европейските граждани днес е да не загубят работата си. Считам, че през 2010 г. следва да се обърне специално внимание на програмите за обучение на млади предприемачи и за подкрепа в стартирането на техни собствени предприятия.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Днес приехме бюджета на Европейския съюз за 2010 г., възлизащ на почти 1 23 млрд. евро. Всеки бюджет е един вид компромис. Вероятно мнозина от нас осъзнават недостатъците му, но трябва да отбележим, че средностатистическият гражданин на ЕС печели от приетия днес документ. Преди всичко Европейският съюз укрепва енергийната си сигурност и залага на развитието на предприятията, най-вече на микропредприятията. Радвам се, че 20 млн. евро са предвидени за стратегията за Балтийско море. Наистина, резервните фондове ще бъдат освободени единствено когато Европейската комисия представи писмени предложения. Считам обаче, че това ще стане възможно най-бързо. Особено доволен съм от включването в бюджета на три проекта, които са важни за моята държава. Това са специалните олимпийски игри, които ще се проведат във Варшава и Атина, стипендиите за млади хора от държавите, включени в програмата по европейската политика за съседство, и професурата по европейска цивилизация на името на професор Бронислав Геремек в Колежа на Европа във Варшава.

- Предложение за резолюция B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Откритостта на европейските институции и прозрачността на техните процедури са гаранция, че гражданското общество и обществеността в държавите-членки са не само добре информирани, но са и неразделна част от процеса на вземане на решение. Макар хората да се чувстват донякъде изолирани от Европа, една от причините за което беше фактът, че процедурата, довела до влизането в сила на Договора от Лисабон, беше тежка, не винаги ясна и често подложена на критика, европейските институции трябва да настояват и да се ангажират изцяло с предоставянето на достъп до възможно най-голям брой документи в подходящ срок, помагайки по този начин да се преодолее тази изолация.

Съжалявам обаче, че левицата в Парламента се възползва от необходимото усъвършенстване на правната рамка за достъпа до документи в навечерието на влизането в сила на Договора от Лисабон, да заеме популистка позиция и да отхвърли действителната нужда от поверителност в някои области от европейската дейност, както и да се опитва да се представи за единствен застъпник на прозрачността.

Подобни чувствителни въпроси не се нуждаят от изкуствени и популистски разделения; те заслужават да бъдат взети насериозно, отговорно и с възможно най-широк консенсус. Съжалявам, че това не е възможно.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Изцяло подкрепих предложението за резолюция, внесено от моя колега, г-н Cashman, в призив към Комисията и Съвета да преразгледат разпоредбите за достъп до европейските институционални документи в съответствие с клаузите относно прозрачността, установени в Договора от Лисабон. Въпросът е ключов за гарантиране на демократичното и отговорно функциониране на нашите институции и трябва да спомогне за възстановяване на доверието на европейските граждани в Европа.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber и Ernst Strasser (PPE), *в писмена форма*. – (DE) В гласуването в четвъртък, 17 декември 2009 г., гласувах против предложението за резолюция B7-0194/2009, внесено от г-н Cashman, относно необходимото усъвършенстване на правната рамка за достъпа до документи след влизането в сила на Договора от Лисабон (Регламент (ЕО) № 1049/2001), поради следните причини: резолюцията се позовава на факти, които нямат нищо общо с прозрачността, и призовава за промени, последствията от които няма да имат положителен принос за подобряване на прозрачността.

Искам да подчертая, че подкрепям прозрачността и обществения достъп до документи. Но те няма да бъдат постигнати чрез одобряване на исканията на г-н Cashman, а единствено като се подходи към въпроса отговорно, както се подчертава в предложението за резолюция на Renate Sommer, Simon Busuttil и Manfred Weber от групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Жизненоважно е да направим европейските действия по-прозрачни и да позволим максимално широк достъп до европейските институционални документи, за да разберат европейските граждани по-добре как работи Съюзът. Но трябва да внимаваме и да не допуснем демагогия. За да са ефективни европейските действия, трябва да се поставят ограничения на свещения принцип на прозрачността. Опасността при максимален достъп е, че разискванията ще станат безплодни, тъй като членовете на ЕП ще се боят да говорят открито по чувствителни въпроси. Преговорите по дефиниция изискват дискретност. Без нея обсъжданията ще се провеждат на неофициални срещи, а крайният резултат ще е обратното на това, което се опитваме да постигнем. Затова подкрепям по-голямата прозрачност и във връзка с това приветствам влизането в сила на Договора от Лисабон. Той ще даде възможност да бъдат направени промените, но не и за сметка на правилното вземане на решения в Европа.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Влизането в сила на Договора от Лисабон изисква усъвършенстване на правната рамка за достъпа до документи. Усъвършенстването ѝ трябва да защити правата на всички граждани на Съюза. Тъй като Съюзът е пространство на свобода, сигурност и правосъдие, както се посочва в преамбюла на Хартата на основните права, усилията за постигане на по-голяма прозрачност в достъпа до документите на институциите на ЕС са добре дошли. Изключително важно е обаче да се оцени също до каква степен пълната свобода на достъп до всички документи може да е в ущърб на правилното функциониране на институциите. Затова е от съществено значение да се намери баланс по въпроса.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах категорично в полза на амбициозната резолюция на Европейския парламент относно достъпа на гражданите до документи. Направих го, защото винаги е важно да напомним на хората, че прозрачността е ключова за демокрацията, защото достъпът до информация в Европейския съюз е все още твърде често изпълнен с капани за средностатистическия гражданин и защото влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември значително променя ситуацията. Правото на гражданите на достъп до европейските институционални документи, под всякаква форма, е залегнало в член 42 от Хартата на основните права. Нещо повече, правата на гражданите обхващат и решенията на Съвета и обратно, задълженията на всички европейски институции се разширяват.

Гласуването увенчава и усилията на моята политическа група, която винаги е била в предните редици на борбата. По същата тема преди девет месеца Парламентът прие доклада Сарпато и призова дейността на Съвета да бъде по-прозрачна, открита и демократична. Наистина тази институция има моралното задължение да направи публични решенията и обсъжданията си; едно просто демократично изискване, което трябва да изпълни заради гражданите си.

Axel Voss (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Прозрачността е важна и става все по-важна в ерата на глобализацията. Затова подкрепям усилията за по-голяма прозрачност на равнище ЕС. Но трябва да намерим баланс. Предложението за резолюция далеч надминава изискванията за прозрачност на гражданите и затова гласувам „против“. Не е намерен баланс между необходима прозрачност и разумна дейност от страна на администрацията и на членовете на Парламента на равнище ЕС. В сегашния вариант на предложението вече не е възможно да се гарантира поверителността на документите, неприкосновеността на личния живот на

гражданите вече не може да бъде гарантирана, когато се задават въпроси, защитата на данните е поставена под въпрос и последиците за нашата сигурност и за политика относно финансовия пазар на Европейската централна банка не могат да бъдат предсказани. Освен това се увеличава бюрокрацията за администрацията и членовете на Парламента, което е напълно несъвместимо с целта на резолюцията.

- Предложение за резолюция B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Малтийската делегация в рамките на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент ще гласува в полза на предложението за резолюция относно принципа на субсидиарност, внесено от господата Mauro, Busuttil и Weber. Но делегацията счита, че един по-широк консенсус и по-голямо мнозинство биха изпратили по-силно послание в Европа. Затова би било от полза да подкрепим предложението за отлагане за определен срок, тъй като това ще предостави възможност за постигане на по-широк консенсус.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Задължение на всички европейски институции – национални и общностни – е да представляват всички европейските граждани, без разлика. Секуляризмът е единственият принцип, чрез който институциите могат да осигурят на всички граждани достъп до публични услуги в зависимост от убежденията им. Той е общото ни философско наследство и гаранция за гражданския мир, върху който е изграден ЕС.

Затова е абсолютно важно Италия да се съобрази с решението на Европейския съд по правата на човека по делото Lautsi срещу Италия. Както се посочва в решението, религиозните символи трябва да бъдат забранени във всички обществени сгради в ЕС. Крайно време е разпятията, наложени в класните стаи при управлението на Мусолини, да се премахнат от държавните училища.

Edward Scicluna (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Малтийската делегация в рамките на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския Парламент ще гласува в полза на предложението за резолюция относно принципа на субсидиарност, внесено от господата Mauro, Busuttil и Weber. Но делегацията счита, че един по-широк консенсус и по-голямо мнозинство биха изпратили по-силно послание в Европа. Затова би било от полза да подкрепим предложението за отлагане за определен срок, тъй като това ще предостави възможност за постигане на по-широк консенсус.

- Предложение за резолюция B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Беларус заслужено получи неласкателното прозвище на последната съветска република в Европа. Въпреки постигнатия напредък в някои аспекти от политическия, социалния и икономическия живот на държавата, е ясно, че нито една от реформите все още не оправдава отхвърлянето на обидното определение.

Изборите в Беларус не са свободни, няма свобода на словото, на сдружаване или на демонстрации, а проявите на репресия от страна на властите се увеличават.

Европейският съюз е застрашен да прояви склонност към следване на линията на политически отстъпки към тази диктатура, както направи с Куба. Считаю, че ще е грешка, ако го направи, вместо да покаже, че демокрацията и свободата не само не подлежат на договаряне, но са и неразделна част от евентуални споразумения с Беларус. Затова Европейският съюз трябва да поддържа и активизира контактите си с демократичната опозиция в Беларус, за да оправдае надеждата на онези, на които ЕП присъди наградата „Сахаров“ за борбата им за демократизиране на държавата.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският съюз не може просто да се занимава с въпросите на държавите, които го съставят. Той трябва да е и движеща сила за демократизиране на страните, отделили се след разпадането на бившия Съветски съюз. Всички мерки за подобряване на условията в тези страни са много важни. В такъв контекст е изготвено предложението за резолюция, което призовава за приемане на мерки в подкрепа на Беларус, на които трябва да отговарят ясни сигнали за демократични реформи в държавата, както и зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава. Участието на Беларус в Източното партньорство е важна стъпка в тази посока, но все още има много аспекти, които се нуждаят от подобрене, по отношение на свободите и гаранциите в Беларус.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в полза на общата резолюция относно Беларус, защото представя балансирано положение и посочва както положителните страни и постигнатия напредък, така и липсата на демокрация в много области. Според мен е изключително важно да накараме правителството

на Беларус възможно най-скоро да гарантира свободата на словото и свободата на спружаване и събиране, което ще позволи на опозиционните партии да функционират ефективно.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Предложението за резолюция относно Беларус е важно послание от страна на Европейския съюз и Европа. Трябва да покажем на демократичната опозиция и на управляващите, и то не само с подобни резолюции, че не сме съгласни с нарушаването на правата на човека или със забраната за регистриране на политически партии, неправителствени организации и независими медии.

Европейският парламент не приема смъртното наказание, а Беларус е единствената държава в Европа, която го прилага. Не можем да намалим санкциите за Беларус, ако не видим значителен напредък към демократизиране на държавата. Европейският съюз не трябва да затваря очите си пред очевидните ограничения за свободата на словото, правата на човека, гражданските права и неправителствените организации. Европейският парламент, съставен от представители на 27 държави-членки, е израз на демокрацията и сътрудничеството.

Единствените мерки, които можем и ще подкрепим, са демократичните, защото те са основата на Европейския съюз. Не може да има съгласие от наша страна за друг тип мерки. Надявам се, че резолюцията ще е последвана от още много стъпки по отношение на Беларус. Гражданите на Беларус и цяла Европа очакват това от нас.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно Беларус с известно съмнение, защото в Европейския парламент твърде често се приемат документи, засягащи тази държава, и така губят стойността си. От друга страна, едновременно с критичния тон към режима в Минск, настоящата резолюция акцентира по-ясно от предишните върху положителните промени в отношенията между ЕС и Беларус. За да имаме значително подобрение на отношенията между Европейския съюз, неговите държави-членки и Беларус, Беларус трябва да се насочи към реформи и демократизиране. Това ще улесни всякакъв вид връзки с държавата. Тридесет и девет градове и региони от Литва си сътрудничат продуктивно с градове и региони от Беларус, обменяйки опит и участвайки в съвместни проекти. Одобрявам резолюцията и защото призовава да се обърне по-голямо внимание от страна на ЕС на конкретни проекти, които отговарят на интересите на държавите партньори. В резолюцията поздравяваме Беларус, Украйна и Литва, които бяха първите, представили тристранни проекти пред Европейската комисия и държавите-членки на ЕС относно Източното партньорство. Това са конкретни проекти в областта на граничния контрол, транспорта, културното и историческото наследство, социалната политика и политиката за сигурност.

- Предложение за резолюция B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Приветствам резултата от гласуването на предложението за резолюция. Днес, въпреки конференцията в Гома за мир, сигурност и развитие и сключеното споразумение за прекратяване на огъня от януари 2008 г., размириците в източната част на Демократична република Конго продължават, водейки до най-големи жестокости срещу цивилните граждани, и най-вече срещу жени, деца и възрастни хора. Сексуалното насилие се разпространява все повече, като вече се извършва не само от воюващите страни, но и от цивилни граждани. Спешно трябва да направим всичко възможно да гарантираме защитата на населението в момент, когато броят на войниците от Мисията на ООН в Демократична република Конго показва, че не можем да спрем разрастването на насилието. Конгоанските власти показват решимостта си да сложат край на безнаказаността. Обаче политиката на нулева толерантност не само трябва да бъде амбициозна – всеки един извършител на жестокости, без изключение, ще трябва да отговаря за действията си – но трябва и да се прилага на практика. Ние, като членове на ЕП, сме длъжни да подчертаем необходимостта от спазване на международните задължения, като правата на човека и равенството между половете, за да предпазим достойнството на жените и невинността на конгоанските деца.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) След падането на клептокрацията на Мобуту Сесе Секо, Демократична република Конго (бившите Белгийско Конго и Заир) затъна в размирици и най-брутално насилие, довели до смъртта на милиони.

Източната част на държавата е подложена на най-голям тормоз, който не познава граници и който е повече етнически, отколкото национален. Зверствата са толкова чести, че е трудно да се преброят, а международната общност, и в частност силите на ООН, се оказват неспособни да се справят, въпреки всички досегашни цивилни и военни усилия.

Това, че някои африкански държави изглежда не подлежат на управление и централните правителства са загубили контрола над някои от териториите си, за съжаление е явление, което тепърва трябва да бъде изкоренено. Често е свързано с незаконната експлоатация и разграбването на суровините от бунтовническите

сили или от редовните войски и техните командващи. Дори явлението да води началото си от процеса на разпадане на европейските колонии и начина, по който са начертани границите, това не освобождава африканските лидери и законодатели от отговорността им да призоват гражданското общество решително да вземе съдбата си в ръце.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в полза на резолюцията, която осъжда скорошните сериозни етнически размирици в Конго, довели до разселването на почти 44 000 изоставени и напълно бедстващи хора. Особено загрижена съм по въпроса за сексуалното насилие, което се използва като оръжие за война. Това е недопустимо престъпление, което не трябва да остане безнаказано и срещу което Европейският съюз трябва да се изправи. Трябва да гарантираме, че лицата от конгоанската армия, отговорни за нарушаването на правата на човека, ще бъдат изправени пред правосъдието.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският съюз не може да остане настрана от различните въоръжени конфликти в света. Насилието в Демократична република Конго е конфликт, който продължава от много години и в резултат от който милиони хора загиват, биват разселени или губят домовете си. Затова е много важно да призовем всички страни в конфликта да прекратят военните действия, за да могат хората отново да живеят в мир. Съществено важно е да продължим да подкрепяме мисиите на Организацията на обединените нации, за да облекчим страданията на цялото население, и особено на възрастните хора, жените и деца.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Въоръженият конфликт в региона може да бъде разрешен единствено с политическо решение. Намесата на съседни и други държави трябва да бъде прекратена. Необходимо е дипломатическо решение, договорено между страните, за прекратяване на конфликта в Демократична република Конго (ДРК). То трябва да отговаря изцяло на Хартата на Организацията на обединените нации и Универсалната декларация за правата на човека.

Съветът за сигурност на ООН следва да преразгледа мандата на Мисията в ДРК. Мандатът ѝ по силата на глава VII трябва да бъде отменен, за да се избегне укрепването на конгоанските въоръжени сили, което застрашава мироопазващата мисия на ООН. Призоваваме за прекратяване на полицейската мисия на Европейския съюз (EUPOL) и мисията на Европейския съюз за предоставяне на консултации и подпомагане на реформата в сектора за сигурност (EUSEC) в ДРК. Двете мисии допринесоха за ескалиране на насилието и за влошаване на ситуацията в държавата, защото обучиха силите за сигурност, които впоследствие започнаха да извършват престъпления срещу собственото си цивилно население.

Трябва да бъде приложена резолюцията на ООН за налагане на ембарго върху доставките на оръжия в ДРК. Искаме да докладваме, че някои от държавите-членки нарушават ембаргото. Предложението за обща резолюция, внесено от останалите политически групи, не отчита тези основни проблеми и затова гласувах „против“.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Предложението за обща резолюция относно Демократична република Конго отразява сложната ситуация в африканската държава. Въпреки големите човешки и финансови ресурси, предоставени от международната общност, установяването на мир и стабилност в региона е все още непостижимо. Напротив, войниците на ООН са обвинявани, че вземат страна и допринасят за ескалирането на ситуацията. Важно е проблемът да бъде решен.

Огромната сума от над 7 млрд. евро за Мисията на ООН, в това число и хуманитарна помощ, е оправдана единствено ако е ясно как точно се използват средствата. Тъй като предложението за резолюция не призовава за яснота в това отношение, гласувах с „въздържал се“.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Масовите убийства, престъпленията срещу човечеството, набирането на деца войници и актовете на сексуално насилие срещу жени и момичета, които все още се наблюдават в Демократична република Конго, не могат да ни оставят равнодушни. Необходими са допълнителни усилия за прекратяване на дейността на чужди въоръжени групи в източната част на ДРК. Международната общност не може да гледа безпомощно. Трябва да гарантира, че споразуменията за прекратяване на огъня от март 2009 г. се спазват ефективно и добросъвестно. Две неотдавнашни доклада на Върховния комисар на ООН по правата на човека показват, че хуманитарната ситуация се влошава значително.

Мисията на ООН в ДРК има ключова роля, но мандатът ѝ и правилата за употреба на сила трябва да се прилагат решително и да имат постоянен характер, за да се гарантира по-ефективно сигурността на населението. Мисията на ООН в ДРК продължава да е наложителна. С всички усилия трябва да се осигури пълния ѝ мандат, за да се защитят поставените под заплаха. Европейският съвет трябва да изиграе водеща роля и да гарантира, че Съветът за сигурност на ООН ще подкрепи Мисията в ДРК, като разшири оперативния си капацитет и дефинира по-добре приоритетите си, които към момента са 41.

9. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,40 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н WIELAND

Заместник-председател

10. Одобряване на протокола от предишното заседание

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, аз имам процедурен въпрос. Тази сутрин проведохме гласуване за ратифициране на документа от преговорите между Европейския съюз и Мароко. Тъй като в документ на Комисията, който току-що е излязъл, с днешна дата, се казва, че в преговорите между ЕС и Мароко относно секторите на селскостопанските и хранителните продукти, и на рибарството е постигнат напредък, аз искам да знам дали това са преговорите, на които се позоваваше председателят на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент тази сутрин, когато използва преговорите като аргумент да оттегли от днешния дневен ред темата относно активистката сахвари Аминату Хайдар, която е на гладна стачка в продължение на 32 дни и в момента се намира в застрашаващо живота ѝ състояние. Ако е така, този въпрос трябва да бъде своевременно изяснен, защото онова, което се случи тук тази сутрин, е неприемливо.

Председател. – Благодаря Ви, г-жо Figueiredo. За съжаление, не мога да Ви дам отговор, защото аз самият не си спомням вече какво каза председателят на групата днес на обед.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, две точки бяха оттеглени от дневния ред тази сутрин. Искам да попитам за резолюцията, договорена между парламентарните групи. Моля Ви, бихте ли изяснили по кой член от Правилника за дейността на ЕП беше повдигнат въпросът и беше предприето гласуване на място за оттегляне от дневния ред на точка, която предстоеше да разискваме днес следобед?

Считам, че това е важен въпрос, за който присъстващите днес членове на Парламента трябва да бъдат съответно информирани като за неотложен въпрос.

Председател. – Г-жо Bilbao Barandica, това се отнасяше за процедурен въпрос съгласно член 140 от Правилника за дейността на ЕП, който допуска изменение на дневния ред. Съжалявам, че сега мога да разреша да се задават само процедурни въпроси. Ние няма да подновяваме разискването. Искам да посоча, че незабавно ще отнема думата на всеки оратор, който се опита да започне отново разискването.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Г-н председател, съгласно член 177 от Правилника за дейността група или най-малко четиридесет членове на ЕП наистина може да отправят искане за отсрочване на разискване. Точно това се случи тази сутрин по крайно необичаен начин. Всъщност в Правилника за дейността на ЕП се посочва, че ако се иска отсрочване на разискване, председателят на Парламента следва да бъде уведомен 24 часа предварително. Тогава председателят незабавно уведомява за това Парламента.

Бих искал да попитам дали е била следвана тази процедура, защото положението, в което се намираме, е доста необичайно. Това е първият път, в който на Европейския парламент се пречи да разисква резолюция, договорена от всички парламентарни групи в отговор на изключително сериозно обстоятелство, каквото е случаят на г-жа Хайдар. Затова искам да знам дали се е процедира по този начин. Ако не, резолюцията следва незабавно да бъде поставена на обсъждане. Резолюцията, договорена от всички парламентарни групи, следва да бъде върната обратно и поставена на гласуване.

Председател. – Има ли други процедурни въпроси?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Искам само да кажа, че междуременно г-н Schulz пристигна в Парламента и бихме се радвали, ако той може да отговори на въпроса, зададен от нашата колега в началото, в негово отсъствие.

(Ръкопляскания)

Председател. – Г-н Preda, това беше много кратък въпрос, но не и процедурен.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Г-н председател, ние също искаме да се позовем на член 177 от Правилника за дейността. Имайки предвид този член, ние не разбираме как дадена точка може да бъде оттеглена от дневния ред, освен ако това не е направено преди съответното разискване или гласуване.

Затова ние също считаме, че Правилникът за дейността е приложен неправилно. Ето защо призоваваме председателя да реши въпроса.

Председател. – Тъй като въпросите се отнасят до тази точка, с удоволствие ще Ви отговоря. В член 140, параграф 2 от Правилника за дейността е предвидено, че дневният ред може да бъде изменян при известни обстоятелства, включително „по предложение на председателя“. Председател на политическа група постави процедурен въпрос и председателят прие въпросът да бъде гласуван. Това е в съответствие с Правилника за дейността.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, по процедурен въпрос относно моето искане от името на моята група – групата на Европейските консерватори и реформисти – за отлагане на гласуването, което г-н Schulz е поискал за 15,00 ч., за да ни се даде достатъчно време да разберем за какво е всичко това. Възможно предложението не е поставено пред Парламента. Председателят току-що постави пред Парламента предложението на Schulz, а не постави моето искане за предложение за отлагането му, за да ни даде два-три часа да се успокоим и да разберем нещата. Аз не приемам факт, който възможно не е бил представен на вниманието на Парламента.

Председател. – Г-н Tannock, процедурният въпрос, повдигнат от г-н Schulz, е текущ въпрос. Следователно Вашият въпрос е в повече.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Г-н председател, искам да наблегна на това, което каза г-н Meyer. Ще бъде кратък. Голям брой от членовете на Парламента, голяма част от тези, които присъстват, са много изненадани от поредицата събития около тазсутрешното предложение. Последното беше прокарано чрез гласуване доста неочаквано и по начин, който навежда на мисълта, че не е съобразено с духа на действащите разпоредби и че не е в съответствие с тях.

Председател. – Аз обясних своето разбиране за Правилника за дейността. Следователно процедурата е в съответствие с Правилника. Не мога да приема други, нови процедурни въпроси. Бих искал да ви помоля за въздържаност. Имаме още два важни въпроса. Г-н Salafranca, ако имате процедурен въпрос, задайте го. Трябва да Ви кажа обаче, че ако въпросът не е такъв, ще Ви отнема думата.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, въпросът наистина е процедурен. Тази сутрин председателят на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент поискаха от дневния ред да бъде оттеглено предложение за обща резолюция. Това е безпрецедентно решение, като за него бяха приведени силни аргументи, а именно че животът на г-жа Хайдар ще бъде застрашен.

Вземайки това предвид, моята група не искаше да компрометира ситуацията, имайки предвид също така и аргументите, изтъкнати от г-н Schulz.

Както разбирам обаче, няма причина, поради която изявление, направено от Парламента, да застрашава живота на г-жа Хайдар. По-специално не мога да разбера защо да е необходимо да се действа в разрез с Правилника за дейността.

Г-н председател, в член 177 ясно се посочва, че намерението за внасяне на искане за отсрочване се заявява най-малко 24 часа предварително на председателя, и преди разискването.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Г-н Salafranca, много съжалявам, но не е възможно повече да разследваме какви са били мотивите на членовете на Парламента по-рано днес. Въпросът, каква информация е била получена този следобед, не е вече тема от днешния дневен ред. Затова аз ще се върна към дневния ред.

(Протоколът от предишното заседание е одобрен)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, аз считам, че член 140 е неприложим за неотложни процедури и затова Ви моля да се обърнете към Комисията по Правилника за дейността да го провери, защото това може да създаде опасен прецедент.

Председател. – С готовност приемам това предложение, но то също не е процедурен въпрос.

11. График на месечните сесии: вж. протокола

12. Разисквания относно случаи на нарушаване на правата на човека, на демокрацията и на правовата държава

12.1. Уганда: проект на законодателство срещу хомосексуалността

Председател. – Следващата точка е разискването по шест предложения за резолюция относно Уганда: проект на законодателство срещу хомосексуалността⁽¹⁾.

Michael Cashman, автор. – (EN) Г-н председател, аз моля Парламента да бъде снизходителен, ако можем да се отдалечим от процедурните въпроси и да се насочим към въпроса за дискриминацията.

В парламента на Уганда е внесен проект на закон и някои се питат какво общо има това с нас. Както винаги сме показвали, неизпълнението на международните задължения, на Споразумението от Котону и нарушенията на правата на човека имат много общо с нас.

Разпоредбите на този проект на законодателство са драконовски и, нека да информирам членовете на Парламента, сред тях се срещат и следните: всяко лице, за което се предполага, че е хомосексуалист, го грози доживотна присъда или, при определени обстоятелства, смъртно наказание; родител, който не предаде на органите своята дъщеря лесбийка или своя син хомосексуалист, го чакат глоби и вероятно три години затвор; всеки учител, който не докладва на органите за ученичка лесбийка или ученик хомосексуалист в срок от 24 часа, е изправен пред опасност от същите наказания; всеки хазяин или хазийка, дали квартира на лице, за което се предполага, че е хомосексуалист, рискуват да бъдат осъдени на седем години лишаване от свобода.

По подобен начин законопроектът застрашава с наказание или със съсипване на репутацията лице, работещо с хора, които са хомосексуалисти или лесбийки, като лекари, работещи по случаи на заразяване със СПИН или ХИВ, лидери на гражданското общество с активна дейност в областите на сексуалното и на репродуктивното здраве, а оттук и по-нататъшното подкопаване на усилията на общественото здравеопазване да противодейства на разпространението на ХИВ.

Жизненоважно е днес в Парламента да забравим за нашите предразсъдъци и да защитим тези, които нямат кой да ги защити. Ето защо аз топло приветствам изявлението на члена на Комисията, отговарящ за развитието и хуманитарната помощ, г-н Де Гухт, изявленията на британското, на френското и на шведското правителство, както и тези на президента Обама и на председателя и на заместник-председателя на комисията по външни работи на Камарата на представителите на Конгреса на САЩ. Призовавам Парламента да отдаде на този въпрос голямото значение, което заслужава, и да говори открито за онези хора в Уганда, които в момента няма кой да чуе.

Marietje Schaake, автор. – (EN) Г-н председател, миналия септември член на парламента на Уганда внесе „проектозакон срещу хомосексуализма“. Този проектозакон инкриминира хомосексуалността, водейки до наказанието лишаване от свобода и дори до смъртно наказание. Той се отнася не само до предполагаемите престъпници, но също и до лица, които не са съобщили за тези така наречени престъпления или които подкрепят правата на човека и се занимават с подобна дейност в Уганда.

Нашата тревога е, че това ще наруши правото на свобода на сексуалната ориентация, както и правото на свобода на изразяване, които са права на човека – те са не само европейски, но и всеобщи ценности.

Ние също така отхвърляме смъртното наказание като цяло и искаме да се присъединим към международната общност, споделяйки нейната загриженост за неправителствени организации, които може да се наложи да преустановят своята дейност и работа в Уганда.

Ето защо ние се присъединяваме към президента Обама и други личности от международната общност, които призовават за неприемане на законопроекта и за преразглеждане на законите, които биха инкриминирали хомосексуалността в Уганда.

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-н председател, Уганда е дълбоко християнска държава, където господстват традиционните ценности. Хомосексуалността е незаконна в Уганда, както и в много други африкански държави.

⁽¹⁾ Вж. протокола.

Ние, разбира се, трябва да бъдем деликатни с налагането на нашите по-либерални и прогресивни ценности на другите, защото това понякога може да доведе до обратен резултат.

Ние обаче не трябва да се страхуваме да говорим открито срещу този срамен проект на закон, защото той очевидно представлява драконовски и прекомерно краен законодателен акт. Той не само би бил пагубен за безопасността и свободата на хомосексуалистите в Уганда, но също така би опетнил имиджа на Уганда в целия свят и би я поставил в изолация.

През последните две десетилетия Уганда е постигнала голям напредък и в известен смисъл може да се разглежда като модел за развитие на Африка. Защо трябва членовете на парламента на Уганда да захвърлят тази добра репутация? Защо трябва да се опитват да поставят тяхната държава редом с Иран, където хомосексуалистите редовно биват публично екзекутирани?

Нека се надяваме, че чрез нашето общо възмущение – тук в Европейския парламент и в много други парламенти в света – от този брутален законодателен акт ще можем да убедим президента на Уганда да му наложи вето.

Ulrike Lunacek, автор. – (DE) Г-н председател, някои от предишните оратори споменаха детайли относно този законодателен акт, който сега се разисква от парламента на Уганда. Искам да ви разкажа една кратка история. Преди около четири-пет години бях в Кампала и една вечер срещнах група лесбийки, хомосексуалисти и транссексуални в една пицария, чийто собственик позволил срещата им да се състои. Същата вечер министър от правителството каза, че в бъдеще ще се извършват внезапни нападения на всички места, където се срещат лесбийки, хомосексуалисти и транссексуални лица. Тази вечер аз бях доста обезпокоена, както бяха и угандийските хомосексуалисти и лесбийки. За щастие нищо не се случи, но тогава беше поставено началото на засилващата се хомофобия в Уганда. Сега предложеният закон е внесен, което не само ще превърне хомосексуалността в престъпление, както вече стана, но също така ще я направи наказуема със смъртно наказание.

Редица държавни глави в Африка, включително президента Мусевени, са направили много за техните държави, но на тази основа да се твърди, че хомосексуалността е неафриканска, е просто погрешно. Хомосексуалността е съществувала във всички култури, на всички континенти, през всички исторически периоди и ще продължи да съществува, независимо от законодателството, което се приема. Доволна съм, че ние успяхме да внесем обща резолюция, подкрепена от почти всички групи, защото тя е важна като израз на нашето противопоставяне на това законодателство и за подкрепа на хомосексуалистите, лесбийките и транссексуалните лица в Уганда. Ние не трябва да допускаме те да бъдат подвластни на омразата към законите, да стоят безучастно и да мълчат.

Ние в Европейския съюз имаме задължението да подкрепяме правата на човека в целия свят и да напомним на членовете на парламента на Уганда, че в Споразумението от Котону например се посочва, че достойнството и правата на човека се отнасят до всекиго и трябва да бъдат защитавани от всички. Аз също така се надявам, че резолюцията, която сме представили, ще бъде приета в нейната цялост, защото е важна за организации, които защитават правото на лесбийките, хомосексуалистите и транссексуалните лица в Уганда да бъдат подкрепени, включително от Европейския съюз.

Michèle Striffler, автор. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, за да отговоря на въпроса, защо Европейският парламент трябва да се занимава с този проблем, ще кажа, че законодателният акт, внесен в парламента на Уганда, показва пълно незачитане на основните свободи и в никакъв случай не бива да бъде одобрен.

Действащото законодателство на Уганда вече инкриминира хомосексуалността. В продължение на години неправителствените организации предупреждават тревожно за насилието, извършвано срещу тези групи. Въпросът се състои в това, че ако бъде приет през януари 2010 г., новият закон ще влоши обстановката и ще направи хомосексуалните актове наказуеми с доживотна присъда или със смъртно наказание за хомосексуалисти, които са ХИВ позитивни.

Въпросният закон също така ще бъде основна пречка в борбата срещу СПИН. Срещу хомосексуалистите в Африка има и други закони. Този обаче е необикновен, защото, както каза г-н Cashman, той принуждава гражданите да съобщават за хомосексуални актове в срок от 24 часа. Ако сте лекар, родител или учител на лице с хомосексуална ориентация, вие или трябва да съобщите за него на полицията, или да излезите присъдата си.

Освен това този законопроект инкриминира законната работа на неправителствени организации, международни донори и хуманитарни асоциации, които се стремят да защитават и насърчават правата на човека в Уганда.

Веднага след представянето му на правителството в Кампала, законопроектът беше решително осъден от защитниците на правата на човека в целия свят, включително във Франция, Съединените американски щати...

(Председателят прекъсва оратора)

и от члена на Европейската комисия, отговарящ за развитието и хуманитарната помощ, г-н Де Гухт. Уганда трябва да спазва своите задължения в съответствие с международния хуманитарен закон и със Споразумението от Котону.

В случай че положението продължава да бъде същото, Европейският съюз трябва като неотложна задача да направи постъпки пред органите на Уганда и да преразгледа своята ангажираност с Уганда.

Председател. – Г-жо Striffler, Вие имате още 12 секунди. Можете да четете малко по-бавно и тогава повече Ваши колеги щяха да се възползват от още по-добър превод. Съветвам членовете на Парламента, които четат своите изказвания, да ги дават предварително на преводачите, тъй като това ще помогне за подобряване на качеството на превода.

Filip Kaczmarek, от името на групата PPE. – (PL) Г-н председател, някои хора считат, че ние не следва да участваме в това, защото защитата на правата на хомосексуалистите е необосновано разширяване на правата на човека. Това е погрешно разбиране.

Всеобщата декларация за правата на човека включва всяко лице и никой не трябва да бъде изключван. Забраната за дискриминация на основание на сексуалната ориентация не е нещо ново. Проблемът е в това, че не всеки иска да признае този вид дискриминация за нарушаване на правата на човека.

В Уганда и в някои други африкански държави се надигат гласове, че нашият интерес към тази тема представлява израз на неоколониализъм, че се месим в работи, които не са наша грижа. Това също е погрешно разбиране, защото говорим за общи, за всеобщи права. Ние зачитаме независимостта на Уганда и на другите държави, но не можем да останем безучастни, когато, вместо ограничаване на дискриминацията, се прави опит за нейното разширяване.

Kader Arif, от името на групата S&D. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, аз съм доволен, че днес имаме възможност да разсъждаваме относно проектозакона, внесен в парламента на Уганда на 25 септември.

Във време, когато сме свидетели на нарастващия брой на нарушенията на правата на човека, аз считам, че от първостепенно значение за Европейския парламент, като се има предвид този закон срещу свободата, е да погледне отвъд разногласията, които разделят неговите политически семейства, и да бъде в състояние да заклейми възможно най-остро този проектозакон и да призове парламента на Уганда да отхвърли проектозакона и да преразгледа националното законодателство с оглед декриминализиране на хомосексуалността.

Както преди малко посочи г-н Cashman, всички неправителствени организации се изказали открито срещу проектозакона, като освен това го считат за сериозна пречка в борбата срещу СПИН. Комисията, чрез члена на Комисията г-н Де Гухт, и голяма част от държавите-членки, прибавяйки гласа си към изявленията, направени от президента Обама, вече осъди това деяние.

Ето защо призовавам Комисията да преразгледа нашата ангажираност с Уганда, в случай че проектозаконът бъде приет. Държава, която в този момент би била в нарушение не само на принципите на международното право, но също така и на основните принципи на Споразумението от Котону, няма да може да се възползва от подкрепата на Европейския съюз.

В заключение, госпожи и господа, искам да посоча, че всеки трябва да има правото на свобода на сексуална ориентация, без страх от лишаване от свобода или от смърт. Този принцип не подлежи на разискване.

Raül Romeva i Rueda, от името на групата Verts/ALE. – (EN) Г-н председател, бих искал да започна, като спомена за случая на Аминату Хайдар. Поради причини, които вече знаем обаче, не мога да го направя. Във всеки случай въпросът за правото на избор в Уганда също заслужава нашето внимание и това още веднъж ни напомня, че сме принудени да приемем нов текст, осъждащ хомофобията.

В миналото ние приехме няколко резолюции относно този проблем, включително относно защитата на малцинствата и антидискриминационната политика. Днес е необходимо към вече приетите текстове да добавим новия текст. Единственият опит на член на парламента на Уганда да внесе проект на законодателство срещу хомосексуалността заслужава политически отговор.

Предложеният закон включва разпоредби за наказване на лица, за които се предполага, че са лесбийки, хомосексуалисти или бисексуални, с лишаване от свобода и дори със смъртно наказание. Проектът на закон включва също така разпоредба за лишаване от свобода до три години на всяко лице, включително хетеросексуално, което в срок от 24 часа не съобщи самоличността на всяко лице, за което знае, че е лесбийка, хомосексуалист, бисексуален или транссексуален, или което подкрепя правата на човека на хора с различна сексуална ориентация. Това означава, че всеки от нас също може да бъде в опасност от изправяне пред съда по тези причини.

Ние трябва да напомним на Европейския съюз и на международните организации, че сексуалната ориентация е въпрос, който попада в областта на индивидуалното право на неприкосновеност на личния живот, което е гарантирано от международното право в областта на правата на човека, съгласно което равенството и недискриминацията трябва да се насърчават, като свободата на изразяване следва да бъде гарантирана. Ние изискваме от международните донори, както правителствени, така и неправителствени, да спрат с тяхната дейност в определени области, в случай че законопроектът бъде приет.

Аз решително отхвърлям всяка стъпка за въвеждане на прилагането на смъртно наказание. Ако органите на Уганда не отговорят на тези искания, ние следва да призовем Съвета и Комисията да преразгледат тяхната ангажираност с Уганда, в случай че законопроектът бъде приет и с това се извършат нарушения на международните права на човека. По тази причина искам да напомним на правителството на Уганда за неговите задължения по силата на международното право и по силата на Споразумението от Котону, в които се призовава за зачитане на всеобщите права.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Европа трябва да се намеси по този въпрос с всички инструменти, които има на разположение, и по-специално в контекста на Споразумението от Котону. Ние трябва да изискаме незабавното оттегляне на този драконовски законопроект, в противен случай ще има последици за икономическото и политическото сътрудничество с Уганда.

Когато научих за съдържанието на предложения законодателен акт и когато чух съобщенията за тежката съдба на лицата с различна сексуална ориентация в Уганда, Судан, Иран и Нигерия – да спомена само няколко примера – аз осъзнах колко все още дълбоко вкоренена е хомофобията в много култури, в крещящо нарушение на задълженията на тези държави в областта на правата на човека. Ролята, която играят крайно десните християни евангелисти в Съединените американски щати в мобилизирането и финансирането на няколко инициативи от този вид в Африка, е възмутителна.

Европа и нейните институции трябва да направят всичко възможно на място във въпросните държави, за да неутрализират и да се преборят с пагубното, реакционно влияние на тези представители на нетърпимостта, които подклаждат нова вълна на престъпления от омраза в Африка.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Г-н председател, относно проекта за законодателство на Уганда, който предизвиква такова негодувание сред нас, аз силно приветствам факта, че членовете на различните парламентарни групи в Парламента, които взеха думата по тази тема, застанаха на една и съща позиция. Считаю, че това е показателно за единодушието в Парламента. Поисках думата само за да добавя моя глас към техния, съответно преди гласуването, което ще се проведе по-късно.

Аз подкрепям г-н Cashman, авторите и представителите на групите. Моите основания са, че борбата срещу нетърпимостта, дискриминацията и също така, в този случай, срещу хомофобията и смъртното наказание, изисква от нас да бъдем много твърди и да призовем Комисията и Съвета също да проявят твърдост. Ние трябва да бъдем упорити и настойчиви, докато не успеем да постигнем оттегляне на този несправедлив проектозакон. Придвижването на законопроекта би било равносилно на връщането на Уганда обратно към условията на колониализма.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Аз също искам да кажа, че съм ужасен от начина, по който е представен проекта на законодателство, който разискваме. От само себе си се разбира, че в Европа не можем да приемем налагането на санкции на лица на основание на тяхната сексуална ориентация и за това, че не са предоставили информация за сексуалната ориентация на дадено лице.

Искам също така да подчертая, че нашето разискване се провежда в контекста на обсъжданото второ преразглеждане на Споразумението от Котону. Уганда е страна по това споразумение, а в него съвсем ясно се посочва необходимостта от зачитане на правата на човека. В понеделник тази седмица аз също така гласувах, като член на комисията по развитие, за доклад на г-жа Jolie относно Споразумението от Котону.

Считам, че днешното обсъждане, въпреки че можеше да се проведе по-рано миналия месец, ни поставя в положение, при което очевидно не можем да не отхвърлим това, което се случва в Уганда.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, искам да допринеса за разискването, като припомня на всички, че следващия май в Кампала, Уганда, ще се проведе конференция за преразглеждане на Римския статут на Международния наказателен съд. Сега всъщност се навършват десет години от учредяването на този важен наказателен съд и аз се надявам, че правителството на Уганда ще разгледа от всеки ъгъл своето законодателство, за да гарантира, че то съответства на всички международни споразумения, и ще спазва принципа на недискриминацията.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Комисията е дълбоко разтревожена от проекта на законодателство срещу хомосексуалността, внесен наскоро в парламента на Уганда. Ако бъде приет, проектозаконът ще повдигне сериозни въпроси относно правата на човека, които са от голямо значение за Комисията.

Комисията счита, че наказването на хомосексуалността, така както е предвидено в законопроекта, ще бъде в противоречие с конвенциите на ООН за правата на човека. Уганда е ратифицирала тези конвенции. Във връзка с това тя има правното задължение да ги спазва без оглед на различията, както и без дискриминация. Законопроектът също така ще бъде в разрез с подкрепената от ЕС декларация на ООН относно сексуалната ориентация и половата идентичност от 18 декември 2008 г., относно декриминализирането на хомосексуалността.

Г-н Де Гухт лично повдигна тези опасения в писмо до президента Мусевени миналия ноември. Той подчерта, че зачитането на правата на човека е от първостепенно значение за Комисията и за Европейския парламент. Въпреки това той изрази пред президента своята увереност, че под негово ръководство приемането на това ретроградно законодателство няма да бъде допуснато.

Председателството и ръководителите на мисията в Уганда също повдигнаха въпроса пред правителството на Уганда по няколко повода, по време на срещи с министър-председателя и с министъра на правосъдието, на срещи, проведени в рамките на член 8 от Споразумението от Котону, и на срещи с комисията по права на човека на Уганда. По време на последния демарш, предприет на 3 декември, председателството и местната тройка се срещнаха с действащия министър на външните работи, пред когото те отново изразиха сериозната си загриженост, потвърдиха тяхната подкрепа за основните свободи и напомниха на Уганда за нейните международни задължения. Докато говореше за традиционните ценности и за културните традиции, които се изменят бавно, и привеждаше доказателства за кампании, които се организират с цел възползване от бедните за въвличането им в хомосексуално поведение, министърът взе под внимание позициите на ЕС и се ангажира да ги предаде лично на кабинета и на парламента, за да им даде възможност да вземат информирано решение.

Комисията се надява, че в посоката и в духа на настоящото партньорство между ЕС и Уганда посочените демаршове, заедно с тези, предприети от други, ще доведат до преразглеждане на предложения проект на законодателство, за да бъде направен съвместим с международните принципи на недискриминация на основание на сексуалната ориентация.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

12.2. Азербайджан: свобода на изразяването (гласуване)

Председател. – Следващата точка е разискването по седем предложения за резолюция относно свободата на изразяване на мнение в Азербайджан.

Fiorello Provera, автор. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Европа поде интересната инициатива „Източно партньорство“, която беше посрещната с подкрепа и сътрудничество от страна на шест държави: Армения, Беларус, Грузия, Молдова, Украйна и Азербайджан.

Тази дейност подобрява отношенията между Европейския съюз и споменатите държави, и може да доведе до демократично и икономическо развитие в района, макар и в различна степен, в зависимост от историята на всяка държава. Вземайки предвид тази интелигентна политическа стратегия, аз считам за неуместно провеждането на неотложното разискване относно двама млади блогъри, осъдени след събития, за които съдебните процеси все още продължават, докато ние не забелязваме достатъчно други, наистина трагични

обстоятелства, като неотдавнашното клане на 57 души, събрали се, за да подкрепят кандидат за управител на провинция във Филипините.

Всички парламентарни групи, с изключение на нашата, подкрепят предложението за резолюция относно Азербайджан, което е сурово и не в съзвучие с инициативите за партньорство, които сме предприели. Аз съм убеден, че резките позиции, съдържащи се в резолюцията, не само могат да доведат до обтягане на отношенията на азербайджанското правителство с Европейския съюз, но също така и да навредят на делото срещу двамата младежи с това, че биха могли да подложат на риск тяхното помилване.

Във връзка с това бих искал да ви напомня за решението, прието вчера следобед на пленарно заседание, с което отхвърлихме резолюция относно случая на Аминату Хайдар, за да не компрометираме провеждащите се дипломатически преговори. Аз считам за непоследователно и това, че на същата сесия тук се поставят на гласуване две резолюции – една относно Беларус и другата относно Азербайджан, като тонът на двете силно се различава, при положение че двете държави са страна по същото Източно партньорство.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, автор. – (PL) Когато на 11 ноември тази година Европа отбелязваше годишнина от края на Първата световна война, в Азербайджан беше издадена присъда за няколко години лишаване от свобода на някои журналисти, които са се осмелили да пишат относно корупцията и безработицата, ширещи се в държавата. Журналистите бяха официално обвинени в разпространяване на хулиганство и тероризъм.

В класацията, представена от организацията „Фрийдъм хаус“, статусът на Азербайджан е „не свободна“. Според „Репортери без граници“ Азербайджан е на 146-то място от общо 175 държави, проучени по отношение на свободата на словото. Тревожни сигнали постъпват и от анализите, направени от информационното звено на списание „Икономист“, което е оценило Азербайджан по въпроса за политическите свободи. Във връзка с това миналогодишният отказ на органите на Азербайджан да предоставят отстъпки на чуждестранни медии, като Би Би Си и радио „Свободна Европа“, не трябва да изненадват никого.

Считам, че за Европейския съюз е дошло време да преразгледа своя подход към Азербайджан и, възползвайки се от участието на Баку в Европейската политика на съседство и партньорство, да започне да упражнява по-голям натиск върху органите в тази държава. Искам да добавя моя глас към призива на моята политическа група за безусловното освобождаване на лишените от свобода журналисти и за съответстващо преразглеждане на азербайджанския закон.

Marietje Schaake, автор. – (EN) Г-н председател, Азербайджан е подписала редица споразумения за партньорство с ЕС. Държавата участва активно в политиката на добросъседство, а така също и в Източното партньорство. Това не се отнася само до търговията. Азербайджан също така е поела ангажимент за зачитане на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава. В момента обаче всички те са застрашени от настоящия режим.

Днес ние изтъкваме случая на Emin Milli и Adnan Hajizade, който символизира силното ограничаване на свободата на медиите, на свободното изразяване и на гражданското общество, което е много по-дълбоко и по-обхватно от случая на само двама блогъри, както ги наричат. Те наистина използваха нови медии като „Фейсбук“ и „Туитър“, но всъщност ние дори не знаем защо са лишени от свобода, тъй като на процеса не са били допуснати доказателства на защитата по тяхното дело и процесът не е отговарял на международните стандарти, той наистина изглежда скалъпен.

Ако не можем да разчитаме на правителството на Азербайджан да отстоява своя ангажимент по отношение на демокрацията, правата на човека и правовата държава, който самата държава е подписала с ЕС, то тогава Европа изобщо не може да счита Азербайджан за надежден партньор, което се отнася също и за търговските отношения.

Настоящата резолюция настоятелно призовава правителството на Азербайджан да спазва собствените си обещания и да започне да изгражда своя авторитет в международната общност чрез зачитане на своите собствени граждани, като им предостави демократични и човешки права, и вземе предвид зачитането на принципите на правовата държава.

Вчера ние връчихме наградата „Сахаров“ в Парламента на европейските граждани и чухме много впечатляваща реч на лауреата г-н Ковальов, който каза, че на страха може да се отговори само със свобода на мисълта, а свободата на мисълта може да бъде изразена само когато свободата на изразяване наистина е гарантирана и когато се вслушаме в тези, които основно се занимават с въпроси, отнасящи се до опозицията на тяхното

правителство, и ние като граждани на Европейския съюз трябва да гарантираме всичко това в партньорство с Азербайджан във всички области.

Ulrike Lunacek, автор. – (DE) Г-н председател, предишният оратор вече спомена някои от детайлите на настоящата резолюция. Наред с другото, повод за резолюцията беше инцидент, който се случи през юли 2009 г., когато двама млади блогъри – Emin Milli и Adnan Hajizade – били нападнати в ресторант, отишли до полицията, за да съобщят, а след това самите те били арестувани.

Срещу тях е било заведено дело и според всички международни наблюдатели, включително „Амнести Интернешънъл“, съдебният процес далеч не е бил справедлив. Например очевидно направеният в ресторанта видеозапис, на който ясно се виждало кой е бил нападен и че нападателите са били други хора, а не двамата блогъри, не е бил пуснат.

Следователно става ясно, че присъдата не отговаря на критериите, които се изискват от една правова държава. Аз силно се надявам, че при второто гледане на наказателното дело ще бъдат представени всички доказателства.

Радвам се, че успяхме да внесем резолюция, която е подкрепена от почти всички групи. Съжалявам, че групата на г-н Provera няма да се присъедини към нас, а вместо това подчертава, че трябвало да чакаме случаят да се реши от само себе си и да използваме дипломатически канали.

Г-н Provera, аз считам, че е необходимо Парламентът, който е в партньорски отношения с парламента на Азербайджан, да изрази ясно своята позиция. Правата на човека представляват основен въпрос. Г-жа Schaake спомена за връчената вчера награда „Сахаров“. Ние трябва да говорим открито в подкрепа на свободата на мисълта във всички части на света и да гарантираме, че тази свобода се зачита.

Президентът Алиев често повтаря колко важни са правата на всеки журналист и че те трябва да бъдат защитавани от държавата. Наша задача е да напомним това на всеки и аз силно се надявам, че в бъдеще ще има друга резолюция относно партньорството между парламента на Азербайджан и Европейския парламент, тъй като, за съжаление, преди две седмици не беше постигнат успех.

Joe Higgins, автор. – (EN) Г-н председател, аз приветствам факта, че беше обърнато внимание на ужасяващото и постоянно потъпкване на правата на човека в Азербайджан – никаква свобода на медиите, десетки журналисти хвърлени в затвора, някои от тях подлагани на побой, а други дори убити през последните години. Ние обаче трябва да попитаме защо режимът на г-н Алиев прилага толкова ужасни репресии. Причината, разбира се, е да се опита да прикрие огромната корупция, която съществува в държавата. Управляващият елит е забогатял баснословно, специално в областта на нефтената и газовата промишленост, докато 90% от населението на Азербайджан живеят в крайна бедност и не се възползват от природните ресурси на тяхната държава.

Както обикновено, в това отношение западните правителства и мултинационалните корпорации действат с голямо лицемерие. Те обикновено уреждат нещата с режима на власт, за да улеснят деловите и търговските отношения, и корпорациите трупат тлъсти печалби от използването на природните ресурси, които по право принадлежат на народа на Азербайджан. Западните правителства трябва да бъдат попитани защо настойчиво не поискат нефтените кладенци да бъдат използвани, за да се промени животът на хората, вместо за поддържане на режима.

Членовете на Европейския парламент съвсем правилно осъждат остро потъпкването на правото на различно мнение и на свободни демонстрации в Азербайджан и аз не мога да пропусна възможността да осъдя също така срамната репресия срещу протестите от страна на датската полиция в Копенхаген през последните дни, която арестува 1 000 мирни демонстранти, сложи им белезници и ги остави да лежат на студа в продължение на часове.

Когато аз изразих протест и поисках освобождаването на няколко колеги от Центъра по заетостта и доходите (CWI), самите полицаи ми казаха, че това било превантивен арест, превантивно задържане. Това, което важи за Азербайджан, със сигурност следва да важи и за държава-членка на Европейския съюз.

Ryszard Antoni Legutko, автор. – (PL) Г-н председател, поради прекалено меката и деликатна критика на правителството, в Азербайджан двама души попаднаха в затвора, след като получиха сурови присъди. Какво означава това?

На първо място, че държавата няма добри правни институции и че няма изгледи такива институции да се появят. На второ място, че Азербайджан има авторитарна система на управление, която упражнява контрол върху все повече и повече области от политическия живот. Всяка отстъпка се наказва. Какво можем да направим ние при това положение?

Ние определено трябва да се намесваме във всеки конкретен случай на нарушаване на справедливостта, както правим в настоящото разискване. Такива намеси доста често са постигали успех. Значително по-трудно е да се наложи институционална промяна. Досега усилията на ЕС в тази област са били незадоволителни, отчасти защото ние все още сме снизходителни към някои тирани, а гласовити в критиката ни към други. Представители на правозащитната организация „Мемориал“ споменаха това няколко пъти в Парламента.

Нашите проблеми са свързани отчасти и с факта, че процесът на появата на авторитарно управление е много труден, напрегнат и продължителен. Това е много песимистичен извод, но аз приключвам със следната мисъл: независимо от всичко, ние следва да не прекратяваме нашите усилия и трябва да бъдем последователни в упражняването на натиск.

Tunne Kelam, автор. – (EN) Г-н председател, в началото на тази година Европейският съюз направи изявление относно свободата и медиите в Азербайджан. Съжалявам, че след като беше изразена загриженост относно свободата на медиите по време на редовна среща с членове на парламента на Азербайджан, обратна връзка не се получи. Затова Европейският парламент трябва да изрази позиция. Между другото, това ще бъде последната приета от нас резолюция през 2009 г.

Главната тревога на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) – и аз се радвам, че всички фракции споделят същата тревога – е във връзка с влошаването на свободата на медиите в тази държава. Широко разпространената практика на тормоз, преследване и осъждане на журналисти от опозицията е изключително тревожна. Ние призоваваме органите на Азербайджан да освободят незабавно журналистите от затвора. Това се отнася също така за двамата млади блогъри.

Вторият проблем е относно скорошното решение на азербайджанските органи да анулират лиценза за излъчване на радиопредавания на ултра високи честоти (FM) на няколко международни радиостанции, като „Свободна Европа“, „Гласът на Америка“, BBC World Service и други, лишавайки слушателите в тази държава от ценни и независими източници на информация. Във връзка с това аз моля колегите да приемат устно предложение за изменение на параграф 7 на резолюцията, а именно не само да изразяват съжаление за положението, но също така настойчиво да призват правителството на Азербайджан да оттегли своето решение и да преразгледа лицензите за излъчване на радиопредавания на ултра високи честоти (FM) за споменатите радиостанции.

Разнообразието, свободата и независимостта на информацията са ключът към здравето на обществото, както ни каза вчера Сергей Ковалъев тук, в Парламента. Това се отнася изцяло и за отношенията на ЕС с Азербайджан.

Laima Liucija Andrikiienė, от името на групата PPE. – (EN) Г-н председател, Азербайджан е важен партньор на Европейския съюз. Тя определено е основен партньор в усилията за гарантиране на европейската енергийна сигурност.

Въпреки това, колкото и важни да са нефтът и газта, те не са всичко. Азербайджан е поела ангажменти да работи за демократичното и плуралистично общество, както е записано в инициативата Източно партньорство, в която Азербайджан възнамерява да вземе пълно участие. Ние следва да одобряваме стъпките в правилната посока, предприети от президента Алиев, като например освобождаването на 119 затворници, включително петима журналисти, в края на 2007 г.

Положението със свободата на медиите обаче се влошава. Ние разполагаме с редица случаи в подкрепа на това твърдение, като положението на блогърите, лицензите на BBC, радио „Свободна Европа“ и т.н. Ние не трябва да се страхуваме да напомним на Азербайджан, че хората трябва да имат правото да говорят открито и свободно, дори това да означава критики, отправени към правителствата. Това е основният принцип на демократичното общество и демократична Азербайджан трябва да бъде цел, която е толкова важна, колкото...

(Председателят отнема думата на оратора)

Vilija Blinkevičiūtė, от името на групата S&D. – (LT) Свободата на изразяване е основно човешко право и е крайъгълен камък на демокрацията. Азербайджан е ратифицирала Европейската конвенция за правата на човека и се е ангажирала да спазва разпоредбите на член 10 от нея, който е посветен на свободата на изразяването на мнение и на правото да се получава и разпространява информация. Този член въвежда правото на всяко лице да изразява свободно своето мнение, да получава и споделя безпрепятствено информация, без намесата на държавните институции. Азербайджан също е поела ангажимент да не пренебрегва правата на човека и да не извършва посегателство над личните свободи, и да защитава принципите на демокрацията в своята държава чрез участие в прилагането на Европейската политика на добросъседство и на инициативата „Източно партньорство. Въпреки това обаче, напоследък в Азербайджан правото на свобода на изразяване на мнение и на свобода на събранията и сдружението са все повече застрашени, а дейностите на медиите се

ограничават. Засилва се насилието срещу журналисти и активисти на гражданското общество. Искам да призова Азербайджан да вземе под внимание предложенията на Европейския парламент и насърчането за подобряване на системата за защита на правата на човека, и да гарантира зачитане на свободата на медиите.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, Азербайджан се появява още веднъж в дневния ред на Европейския парламент. Ние разговаряхме за Азербайджан по време на миналия парламентарен мандат, когато приехме три резолюции, включително една относно свободата на медиите в тази държава. Разговаряхме също така за Южен Кавказ и отново включихме Азербайджан.

Ние се интересуваме от Азербайджан и сме изпълнени с добра воля по отношение на тази държава. Тя се опитва да намери своя път стъпка по стъпка и наистина се доближава все повече към западния свят, а не към изтока. Ние трябва да оценим това. Считам, че ние сме изпълнени с добра воля в отношението си към Азербайджан, както и към органите на власт в тази държава. Добрата воля обаче не трябва да ни кара да премълчаваме нещата, които не харесваме. Наистина ситуация, в която двама блогъри са затворени, защото казват каквото мислят за органите на властта, е нещо, което не трябва да се случва.

Следва да подкрепим проевропейските тенденции сред органите на Азербайджан, защото там постоянно се води политическа дискусия за това дали държавата да бъде по-близо до Европейския съюз или до Русия. Вършейки това, ние следва да подкрепим всички тези, които искат да се доближат повече до западния свят. Въпреки това обаче, когато ги подкрепяме, трябва да разговаряме за ценностите, които съставят този свят – свободата на печата и свободата на изразяване на мнение са основни ценности и ние следва много ясно да посочим това.

Азербайджан определено не е лесна позиция, защото Русия се опитва да възстанови своята сфера на политическо и икономическо влияние, но когато помагаме на органите на Азербайджан да се доближат до ЕС, ние трябва да говорим открито за слабостите на държавата.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Свободата на изразяване е много важна характеристика на демократичното общество. Затова е правилно, че ЕС наблюдава много внимателно всички действия, насочени към сплашване на тези, които открито критикуват грешките на държавните служители.

От тази гледна точка аз разбирам призива на Европейския парламент към правителството на Азербайджан, в който се изразява безпокойство относно резултатите от полицейското разследване срещу младежи, които са направили саркастични забележки за видими слабости в политическия живот на държавата. Съгласен съм, че не можем да пренебрегнем ясните неблагоприятни сигнали, постъпващи от Азербайджан, и не подлагам на съмнение критиката на политическата обстановка в държавата, но също така считам, че от страна на Европейския парламент няма силно изразена критика относно текущите събития на Филипините, където бяха убити 57 политически заложници. По мое мнение ние следва да се насочваме към всички въпроси, които разтърсват демократичния свят.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, след първите преки избори за Европейски парламент през 1979 г. аз имах честта да работя с Otto von Habsburg, който сега е сериозно болен, за въвеждане на традицията на Европейския парламент в областта на правата на човека, включително тези актуални и неотложни разисквания в четвъртък следобед. Аз бях избран за член на Европейския парламент през 1994 г. и имах честта да работя с г-н Schulz и други за по-нататъшното развитие на традицията в областта на правата на човека, с която ние заслужено се гордеем. По тази причина бях силно изненадан, когато г-н Provera каза във връзка с г-н Schulz, който не заслужаваше това, че случаят не трябвало да се повдига, и почти повтори заплахите, отправени от режима на Азербайджан към активистите за граждански права в държавата, като каза, че те ще трябва да се примирят с това.

Днес вече беше споменато за наградата за защита на правата на човека. Спомням си добре, че когато изразихме подкрепата си за Андрей Сахаров, Vytautas Landsbergis и други активисти за граждански права, хората тогава казваха: „Моля ви, не се намесвайте. Ние ще използваме дипломатическите канали, а вие повече вредите, отколкото да правите добро“. Сега знаем, че за тези хора е било от решаващо значение Парламентът да се изкаже ясно в тяхна подкрепа. Затова, г-н Schulz, госпожи и господа, нека да продължим нашата традиция на независимост в четвъртък следобед. Аз искам да помоля председателите на групите да ни дадат някаква свобода на действие.

Това няма нищо общо с партийната политика. По време на миналата сесия един член на Парламента каза, че поради непосредствено предстоящите ни срещи с Китай не можем да говорим за Китай. Днес темата беше различна – Западна Сахара. Вероятно това е оправдано в отделни случаи, но аз съм сериозно обезпокоен за нашата работа в областта на правата на човека. Госпожи и господа, случаят с Азербайджан показва колко

важно е тук да бъдем прозорливи. Азербайджан беше държава сателит на Съветския съюз. Бяха установени монокултури, държавата беше съсипана и подчинена на брутален режим. Сега тя бавно тръгва в по-демократична посока. Като член на Съвета на Европа, тя се е ангажирала с правата на човека и ние трябва да ѝ помогнем да продължи по този път.

(Ръкопляскания)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Аз също подкрепям това, което г-н Posselt каза по-рано. Изисквам от правителството на Азербайджан да зачита правото на свобода на всеки гражданин и незабавно оттегляне на обвиненията от двамата млади мъже, обвинени въз основа на измислени доказателства, както вече спомена г-жа Lupascu. Считаю, че трябва да се действа неотложно, тъй като положението във връзка със свободата на печата в държавата рязко се е влошило, което се вижда също така и от последните доклади на Съвета на Европа и на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ).

Считаю също така, че правителството на Азербайджан трябва да предприеме неотложни действия, защото то е длъжно да спазва ангажиментите, произтичащи от Европейската политика на добросъседство и от инициативата „Източно партньорство“.

Ще приключа с думите, че аз също бях изненадан от днешния обрат на събития по отношение на г-жа Хайдар, толкова повече, че страданията, които претърпява, можеха да бъдат избегнати чрез добро сътрудничество между мароканските и испанските органи.

Считаю, че нашата резолюция не би навредила по никакъв начин, а всъщност би постигнала много положителен резултат.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Г-н председател, бих искал да цитирам член 47 от Конституцията на Азербайджан, който гласи, че всеки може да има свобода на мисълта и на словото. За съжаление, това са думи без съдържание, защото конституцията не се спазва.

В продължение на повече от пет години бях член на комитетите за парламентарно сътрудничество ЕС-Южен Кавказ. Посещавах Азербайджан по време на всяка съвместна парламентарна сесия. Един от документите съдържа точка относно нарушаването на принципите на свободата на словото и относно това как журналисти и издатели се озовават в затвора, често въз основа на измислени обвинения, и че не им се предоставя медицинска помощ, когато са болни. Внесен е случай на журналист, който е починал, защото не е получил медицинска помощ.

Аз имам възможността да посетя азербайджански затвори. Съществуващите там стандарти са далеч по-различни от тези, на които сме свикнали в Европа. Затова е хубаво, че продължаваме да твърдим, че принципите, включени в конституцията на Азербайджан, следва да се спазват.

Павел Самецки, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Азербайджан е важна за Европейския съюз като производител и преносител на енергия, и също така като държава, която допринася за регионалната стабилност в Южен Кавказ. Азербайджан е една от шестте държави партньори по силата на инициативата „Източно партньорство“ и ние отдаваме голямо значение на зачитането на общите ценности, които са в основата на тези отношения.

В продължение на 10 години се изпълнява споразумение за партньорство и сътрудничество. Азербайджан обаче е изразила интерес към изграждане на по-тесни отношения с Европейския съюз чрез сключване на споразумение за асоцииране, което да замести споразумението за партньорство.

След като през септември министрите на външните работи на държавите-членки на ЕС взеха решение за започване на подготовка за сключване на такива споразумения с държавите от Южен Кавказ, в момента се провеждат дискусии относно насоките за преговаряне, включително за Азербайджан.

В съответствие с решението на Съвета началото на преговорите за всички държави от Южен Кавказ ще зависи от степента на напредъка в постигане на необходимите политически условия, а именно зачитане на принципите на правовата държава и на правата на човека, на принципите на пазарната икономика, а така също и устойчивото развитие и доброто управление.

Всяка година ние изготвяме задълбочена и балансирана оценка, посочвайки напредъка, който всяка държава партньор е постигнала в изпълнението на нейния план за действие по Европейската политика на добросъседство. Ние съвсем скоро започнахме подготвителната работа по доклада за 2009 г.

Не искам да изпреварвам нашия доклад, но бих искал да направя няколко забележки, специално относно положението със свободите и правата на човека. В нашия Доклад за напредъка на Азербайджан за 2008 г. се посочва, че Азербайджан е постигнала голям напредък в икономическото си развитие, но продължава да показва слаби резултати по отношение на зачитането на правата на човека и основните свободи, демокрацията и принципите на правовата държава.

За съжаление, от тогава насам се наблюдават някои негативни тенденции, включително изменение на Конституцията, премахване на ограниченията върху мандата на държавния глава, както и задържането и последващото осъждане на двама блогъри.

Негативните тенденции включват също така продължаващото преследване на защитници на правата на човека, на активисти на опозицията и на журналисти, в допълнение към все по-влошаващото се положение по отношение на свободата на медиите.

В рамките на различните си контакти Европейският съюз е повдигнал тези въпроси на всички нива пред органите и ще продължава да върши това. Същевременно Комисията мобилизира широк набор от инструменти, за да подпомогне Азербайджан в посрещане на предизвикателствата на новото споразумение.

Ние използваме Инструмента за европейско съседство и партньорство за оказване на помощ. Ние предоставяме целенасочена подкрепа в рамките на подробно разработената програма за изграждане на институциите. Тя съдържа важни елементи, свързани с принципите на правовата държава и с независимостта на съдебната система.

Азербайджан също така се възползва от помощта, оказвана в рамките на Европейската инициатива за демокрация и права на човека.

Накрая, по силата на съществуващото споразумение за партньорство и сътрудничество, ние предлагаме да се създаде подкомисия по правосъдие, свобода и сигурност, и по правата на човека и демокрацията. Това ще представлява важен допълнителен форум за предаване на нашите съобщения.

Председател. – Разискването приключи

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

13. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

13.1. Уганда: проект на законодателство срещу хомосексуалността (гласуване)

13.2. Азербайджан: свобода на изразяването (гласуване)

- Преди гласуването на параграф 7:

Laima Liucija Andrikiene, от името на групата PPE. – (EN) Г-н председател, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) правя следното устно предложение за изменение на параграф 7: текстът „съжалява за решението на органите на властта на Азербайджан да не“ да се замени с „настоятелно призовава органите на властта на Азербайджан да“. Текстът следва да гласи: "Настоятелно призовава органите на властта на Азербайджан да подновят лицензите за излъчване на радиопредавания на ултра високи честоти (FM) на редица международни станции..." и така нататък.

(Устното предложение за изменение се приема)

14. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

15. Искане за снемане на парламентарен имунитет: вж. протокола

16. Проверка на пълномощията: вж. протокола

17. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

18. Мерки по прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

19. Решения относно някои документи: вж. протокола

20. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123 от Правилника за дейността): вж. протокола

21. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

22. График на следващите заседания: вж. протокола

23. Прекъсване на сесията

Председател. – Госпожи и господа, стигнахме до края на последното заседание за тази година. Радвам се, че новите членове на Парламента се аклиматизираха толкова добре през последните няколко месеца. Желая на всички ви Весела Коледа и успешно начало на 2010 г. Надявам се в края на 2010 г. всички вие да можете да кажете, че това е била една добра година.

Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се закрива в 16,10 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 20, внесен от Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Относно: Преразглеждане на националната стратегическа референтна рамка в условията на криза

Световната криза създаде нови потребности и нови приоритети както във фискалната политика, така и в изготвянето на политиката на държавите-членки за развитие.

С оглед на горепосоченото в редица държави-членки съществува необходимост от преработване не само на програмите и действията, но и на схемата на финансиране на националните стратегически референтни рамки (НСРР).

Въпросът към Европейската комисия е следният:

Какви предложения обмисля Комисията с цел улесняване на държавите-членки, които желаят да актуализират програмите, съфинансирани от Европейския съюз? Обмисля ли Комисията промени във финансовата рамка на НСРР с цел улесняване на държавите-членки, които, в своето мнозинство, поради кризата са изправени пред огромни фискални проблеми?

Отговор

(EN) За да реагира на икономическата криза, през ноември 2008 г. Комисията прие глобална стратегия⁽²⁾, която отново изтъква значението на фокусирането на мерките за възстановяване върху някои предварително установени приоритети, подпомагащи растежа и целите в областта на заетостта. Тези цели, да се инвестира в хората, бизнеса, научните изследвания и инфраструктурата, до голяма степен са общи с приоритетите на политиката на сближаване и на съответните програми за развитие на отделните държави-членки.

Затова предвид първостепенната цел, която е да се ускори изпълнението на тези програми, да се увеличи финансирането за бенефициерите и да се опрости прилагането на правилата, отговорът на политиката на сближаване на новите потребности и приоритети на кризата се основава на два стълба.

На първо място, въведени бяха промени в законодателната рамка на структурните фондове с цел да се засилят инвестициите и да се опрости прилагането. Тези промени позволиха през 2009 г. да бъдат направени допълнителни авансови плащания за държавите-членки в размер на над 6 млрд. евро, като това бе съществена мярка по отношение на наложените от кризата бюджетни ограничения в тези страни. Приложимите правила също така в голяма степен бяха опростени, улеснен бе достъпът до структурни фондове и беше дадена възможност за нови целеви инвестиции. В рамките на законодателния процес в момента се разглеждат допълнителни предложения на Комисията за по-нататъшно адаптиране на правилата съобразно въздействието на кризата и финансовите потребности на държавите-членки с оглед на тяхното приемане в началото на 2010 г.

Второ, Комисията направи незаконодателни предложения и препоръки към държавите-членки с цел ускоряване на прилагането. Вградените особености на законодателната рамка, която е приложима по отношение на структурните фондове, позволяват програмите за развитие (оперативните програми) да бъдат адаптирани или официално изменени с оглед на отразяване и реагиране на промени в обстоятелствата.

Във връзка с това Комисията прикани държавите-членки да проучат възможните промени в приоритетите и целите, така че разходите да се фокусират в областите на растеж, определени в европейската стратегия за възстановяване. Стратегическият подход и широкият обхват на съществуващите програми вече осигуряват голяма гъвкавост в адаптирането на съществуващите оперативни програми (ОП), за да бъдат те насочени към конкретни потребности. Оперативните програми на държавите-членки по структурните фондове вече до голяма степен са фокусирани върху приоритетните области на обновената Лисабонска стратегия за растеж и работни места: хора, предприятия, научни изследвания и иновации, зелена икономика. В условията на финансовата криза целите, които тези приоритети трябва да постигнат, далеч не изчезват, а дори стават още по-належащи. Запазвайки стратегическата насоченост към приетите приоритети, държавите-членки ще бъдат в по-добра позиция да излязат, дори още по-силни, от сегашната криза.

(2) Европейски план за икономическо възстановяване, COM(2008) 800

Политиката на сближаване може да осигури съществена подкрепа и стабилно финансиране за публичните институции и местните и регионални стратегии за възстановяване. По принцип ръководителите на програми могат да регулират относителния темп на извършване на разходите и на прилагането между различните приоритети и категории бенефициери или да заменят схеми с допълнителни мерки, специално подготвени, за да се отговори на непосредствени потребности. Необходимо е да се използва пълният потенциал на възможностите за гъвкавост в правната рамка, за да се гарантира мобилизирането на всички ресурси на политиката на сближаване за подпомагане на държавите-членки и на регионалните усилия за възстановяване.

Освен това настоящата икономическа среда може да се използва като аргумент за изменение на оперативните програми. Комисията работи с държавите-членки, за да разгледа всички навременни заявления за промени в оперативните програми, които са необходими за посрещане на новите потребности, опростяване на процеса на изпълнение и ускоряване на изпълнението на установените приоритети. В този случай съществуващото законодателство изисква програмата да се преразгледа официално съгласно член 33 от Регламент (ЕО) № 1083/2006. Следователно в съответствие с тази разпоредба за всяка промяна в текста на оперативната програма или на решението на Комисията относно оперативна програма се изисква формално решение за изменение, което влиза в сила след приемането му. Когато обаче изменението засяга нови разходи, то се прилага със задна дата, считано от датата на представяне на искането за преразглеждане на оперативната програма пред Комисията.

Освен това в съответствие с настоящия член 48 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 изменението на оперативна програма трябва да бъде предшествано от оценка, която да осигурява доказателства за необходимостта от преразглеждане на оперативната програма. Този елемент обаче е предмет на предложението на Комисията за изменение на Регламент (ЕО) № 1083/2006. Предложеното изменение на член 48 пояснява, че освен оценката, други източници на информация също биха били достатъчно основание за преразглеждане на оперативна програма. Регламентът установява тримесечен срок, в който Комисията следва да вземе решение относно преразглеждането.

И накрая, тъй като съгласно разпоредбите на член 33, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 преразглеждането на оперативните програми не изисква преразглеждане на решението на Комисията относно националните стратегически референтни рамки (НСПР), не е необходимо тези стратегии да се променят.

Всички значителни промени в следваната от държавите-членки стратегия обаче се включват в техните стратегически доклади съгласно разпоредбите на член 29 от Регламент (ЕО) № 1083/2006.

*
* *

Въпрос № 21, внесен от Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Относно: Договорът от Лисабон и комуникационната политика на ЕС

Договорът от Лисабон води до драстични промени не само в структурата и начина на функциониране на ЕС, но и в живота на гражданите му. Несъмнено правилното информиране на гражданите е труден въпрос. Лесно е да се разбере стойността му, като се има предвид, че често се изразява загриженост, че гражданите не са информирани в достатъчна степен относно европейските дела. Следователно, при липсата на точна информация, изглежда гражданите на ЕС не познават разпоредбите на новия договор и не разбират напълно последиците, които той ще има за всекидневния им живот.

Въпросът към Комисията е дали от гледна точка на комуникацията сме достигнали до задоволителна степен на включване на гражданите на ЕС в промяната, която ще настъпи в структурата му? Накрая, счита ли, че гражданите на ЕС са достатъчно информирани по този въпрос и какви количествени данни подкрепят това твърдение? Ако не, необходими ли са допълнителни мерки и какви трябва да бъдат те?

Отговор

(EN) Комисията споделя становището на уважаемия колега относно широкото въздействие на Договора от Лисабон. За да предостави подкрепена с факти и ясна информация за новия договор, Комисията представи в уебсайта Europa⁽³⁾ въпроси и отговори, както и консолидирания текст на новия договор. Освен това Комисията изготви за гражданите резюме на новия договор под заглавие „Вашият пътеводител из Лисабонския договор“, в което промените в новия договор са обяснени по прост, подкрепен с факти начин. Пътеводителът е на

⁽³⁾ http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

разположение на всичките 23 официални езика на Европейския съюз и се разпространява във всички държави-членки. Освен това центърът за контакти Europe Direct всеки ден дава отговор на въпроси на гражданите относно последствията от Договора от Лисабон и начините, по които гражданите могат да участват в този процес. Например след подписването на Договора от Лисабон през декември 2007 г. е даден отговор на 2814 въпроса на граждани, свързани с него.

С влизането в сила на Договора от Лисабон нашата цел сега е да направим така, че той да проработи за гражданите. Именно това е един от междуинституционалните комуникационни приоритети за 2010 г., който бе обсъден и широко подкрепен в междуинституционалната група за информация (на 24 ноември 2009 г.). Освен посочения по-горе комуникационен материал Комисията подготвя нов пакет от мултимедийни продукти, включително аудиовизуален документален филм в няколко части, дидактически материали за преподаватели и учачи, както и инструментариум за лица в областта на комуникациите, и придружаваща ги нова медийна кампания. Основните комуникационни продукти на ЕС относно работата на съюза и неговите политики също ще бъдат актуализирани, за да отразят настъпилите с Договора от Лисабон промени.

Комисията продължава да полага усилия да ангажира ефективно гражданите в прилагането на Договора. Една от конкретните възможности е провеждането на обществена консултация относно гражданската инициатива, която ще даде възможност на един милион граждани да поискат от Комисията да представи конкретно предложение за политика. В момента гражданите могат да представят своите виждания за това как трябва да се осъществява на практика гражданската инициатива. Комисията ще вземе предвид тези идеи в предложението за регламент относно гражданската инициатива, който да бъде приет от Европейския парламент и от Съвета.

*
* *

Въпрос № 22, внесен от Gay Mitchell (H-0437/09)

Относно: Информация за гражданите относно подкрепа от страна на Европейската комисия

Избирателите често ми задават въпроса дали Европейската комисия може да окаже на тях или на проект, в който те участват, финансова или логистична подкрепа. Въпреки че на интернет страницата на Комисията има много и добра информация за гражданите, не е лесно да се открие какво точно може или не може да направи Комисията по отношение на подпомагането на гражданите по този начин.

Какви стъпки може да предприеме Комисията за повишаване на информираността на гражданите на Европа в тази област? Има ли възможност за предвиждане на интернет страница и персонал, с цел отговор на такива питання и опростяване и улесняване на търсенето на подкрепа от Комисията?

Отговор

(EN) Европейският съюз предоставя финансиране и безвъзмездни средства за широк кръг проекти и програми. Въпроси и отговори за това как да бъдат поискани безвъзмездни средства, както и информация за възможностите за финансиране от ЕС, са публикувани на сайта Europa:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm

Гражданите на ЕС могат да поискат безвъзмездни средства в съответствие с официалната процедура, за която търсят помощ, в представителството на Комисията в съответната държава. Информация за текущите възможности за отпускане на безвъзмездни средства се публикува и на интернет сайта на представителствата на Комисията в държавите-членки:

http://ec.europa.eu/represent_en.htm

*
* *

Въпрос № 23, внесен от Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Относно: Информационни кампании и публичност

Членът на Комисията Margot Wallström ще напусне скоро длъжността си. Към нея се отправя молба въз основа на значителния ѝ опит да направи оценка на следното:

За кои грешки би предупредил членът на Комисията своя приемник?

В кои области вижда тя най-голямата потребност от предприемане на действия през следващите години?

В коя област би действала понастоящем по друг начин и Лисабонската кампания най-големият ѝ успех ли беше?

Отговор

(EN) Приканвам уважаемия колега да намери отговорите на въпросите в издадената неотдавна публикация „Ангажиране на гражданите – пет години като член на европейската комисия, отговарящ за институционалните отношения и комуникационната стратегия“, в която основните дейности се обобщават както следва: да се вслушва повече в мненията на гражданите и въпросите, които ги вълнуват, да обяснява по-добре как взетите решения и предприетите инициативи засягат тяхното ежедневие и да работи на местно ниво и да създава по-добри контакти с гражданите, като се обръща към тях съобразно местните условия.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Въпрос № 24, внесен от Bernd Posselt (H-0426/09)

Относно: Енергийна зависимост от Русия

Как Комисията оценява резултата от усилията на ЕС да намали енергийната си зависимост от Русия и какви са конкретните перспективи в краткосрочен план?

Отговор

(EN) Газовата криза, предизвикана от прекъсването на притока на газ от Русия през Украйна през януари 2009 г., показва до каква степен Европейският съюз като цяло и в частност някои държави-членки са уязвими с оглед на енергийната сигурност и външната зависимост от енергия. Оттогава е постигнат напредък в развитието на енергийните инфраструктури и вътрешните връзки, както и в създаването на кризисни механизми. Комисията призова заинтересованите страни да изпълнят по спешност необходимите следващи стъпки.

На 16 ноември 2009 г. Европейският съюз и Русия подписаха меморандум за механизъм за ранно предупреждение в енергийния сектор, който предвижда извършване на своевременна оценка на потенциални рискове и проблеми, свързани с предлагането и търсенето на природен газ, петрол и електроенергия, както и предотвратяване и бърза реакция в случай на извънредна ситуация или заплаха от възникване на извънредна ситуация. Във връзка с това целта на механизма за ранно предупреждение е да се избегне повторение на газовата криза, която възникна през януари 2009 г., като се работи за предотвратяването и решаването на спешни ситуации с евентуалното участие на трети страни. Освен това Комисията счита за особено важно наличието на прозрачна и предсказуема двустранна правна рамка в отношенията ЕС–Русия в областта на енергетиката и поради тази причина си поставя за цел в новото споразумение, което е в процес на договаряне, да бъдат включени твърди разпоредби в това отношение.

Комисията продължава да следи внимателно развитието на отношенията между Русия и Украйна във връзка с плащанията за газ. По отношение на инфраструктурата Комисията отбелязва известен напредък в изпълнението на съвместната декларация, която беше приета на международната инвестиционна конференция за модернизирание на газопреносната система на Украйна през март 2009 г. Комисията проведе поредица от срещи с украинските власти и международните финансови институции в момента разглеждат подробностите по приоритетните проекти, посочени в генералния план за газопреносна система на Украйна. Същевременно Комисията работи в тясно сътрудничество с украинските власти, за да гарантира, че се предприемат необходимите реформи, които бяха изтъкнати в съвместната декларация от конференцията, и които биха позволили на международните финансови институции да предоставят необходимата финансова подкрепа.

Що се отнася до инфраструктурата, важните развития през последните месеци включват:

Подписване на Меморандум за разбирателство относно Плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар (BEMIP) през юни 2009 г. между Комисията и 8-те балтийски държави-членки, което е важна стъпка за подобряване на връзките между балтийската зона и останалата част на ЕС.

Подписване на междуправителственото споразумение „Набуко“ през юли 2009 г., което е важна стъпка към диверсифицирането на доставките на природен газ от Каспийския регион през южния коридор.

Продължаващо прилагане на Регламента за приемане на програма за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката, по който се отпускат близо 4 млрд. евро за конкретни проекти в сектора на газопреносните и електропреносните

мрежи, разположени в морето вятърни електрогенериращи инсталации и улавяне и съхранение на въглерод. Комисията се надява да може да подпише първото споразумение за предоставяне на безвъзмездни средства до края на 2010 г.

Работата по средиземноморските вътрешни връзки между газопреносните и електропреносните мрежи напредна, като през 2010 г. се планира да бъдат предприети конкретни инициативи.

През юли 2009 г. Комисията представи предложение за регламент относно сигурността на доставките на газ, който има за цел да осигури ефективна законодателна рамка за справяне с кризисни ситуации. Това предложение бе обсъдено на скорошното заседание на Съвета по енергетика и Комисията се надява да постигне политическо споразумение по предложението през предстоящото испанско председателство на ЕС.

Европейският съюз засилва отношенията си с ключови енергийни партньори. Неотдавна на министерско равнище беше учреден енергиен съвет ЕС-САЩ. Комисията се надява преди края на тази година да подпише меморандум за разбирателство в областта на енергетиката с Ирак, който следва да включва важни елементи на инфраструктурата.

Разбира се, енергийната сигурност ще остане приоритетен въпрос от дневния ред и ключово предизвикателство за следващата Комисия.

*
* *

Въпрос № 25, внесен от Marian Harkin (H-0428/09)

Относно: Целите на ЕС по отношение на възобновяемата енергия

Европейското законодателство относно използването на енергия от възобновяеми източници е важна мярка, въведена от ЕС с цел да се гарантира, че държавите-членки предприемат действия за осигуряване на стабилна политическа рамка за използването на възобновяема енергия. Въпреки това в наскоро представения от Комисията доклад за постигнатия напредък беше посочено, че някои от държавите-членки срещат затруднения при изпълнението на целта дялът на възобновяемата енергия в транспортния сектор да достигне 5,75% до 2010 г. - може ли Комисията да коментира какви мерки е предприела за увеличаване на производството на устойчиви биогорива в рамките на ЕС? И по-специално, какви стъпки ще предприеме Комисията, за да гарантира, че страни като Ирландия, които в момента изостават по отношение на изпълнението на целта за дял от 5,75%, ще въведат нови стимули за насърчаване на производството на биогорива, които ще бъдат икономически привлекателни, за да се включат малките предприятия и селскостопанският сектор?

Отговор

(EN) Комисията може да потвърди, че индикативната цел от 5,75% за дела на възобновяемите енергийни източници в сектора на транспорта, която бе определена с Директива 2003/30/ЕО относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт, вероятно няма да бъде постигната на равнище ЕС. Това е така независимо от факта, че потребление на биогорива в ЕС нараства бързо и през 2008 г. достигна около 3,3% в сравнение с 0,5% през 2003 г. Настоящата правна рамка обаче не предоставя на Европейската комисия силни инструменти, с които може да се гарантира, че държавите-членки постигат своите цели. След 2005 г. Комисията започна 62 процедури за нарушение срещу държави-членки за неспазване на директивата. По-голямата част от тях обаче бяха за неспазване на задълженията за докладване или за неопределяне на национални цели в съответствие с референтните стойности от директивата.

Това беше една от причините, поради които Комисията предложи на Съвета и на Парламента да бъде приета нова директива за насърчаване на използването на възобновяеми енергийни източници, в която да бъде определена правно обвързваща цел за възобновяема енергия в сектора на транспорта. Ето защо новата Директива 2009/28/ЕО осигурява по-стабилна правна рамка за насърчаване на използването на възобновяеми източници в транспорта, като променя характера на целта от индикативна на обвързваща, разширява нейния обхват от биогорива на всички възобновяеми енергийни източници, включително електроенергия, и увеличава нивото на целта до 10% до 2020 г.

Директивата установява и критерии за устойчивост по отношение на биогоривата. Те трябва да бъдат изпълнени, за да може биогоривата да се отчитат като допринасящи към изпълнението на задължителната цел и да отговарят на условията на схемите за подпомагане. Критериите за устойчивост са свързани с: минимално задължително намаление на емисии на парникови газове, което трябва да бъде постигнато чрез биогорива; защита на терените с високо значение за биоразнообразието; предотвратяване на обезлесяването и др.

Комисията е наясно, че много държави-членки изостават в изпълнението на целта от 5,75%. Въпреки това държавите-членки продължават да носят отговорността за осигуряването на необходимите стимули за насърчаване на производството или използването на възобновяема енергия. От интерес на държавите-членки е да въведат подходящи мерки за подкрепа на национално равнище, за да създадат условия за постигането на целта, според която делът на използваната в транспорта енергия от възобновяеми източници трябва да достигне 10% до 2020 г.

Новата директива за възобновяемите енергийни източници трябва да бъде транспонирана от държавите-членки до декември 2010 г. Още преди 30 юни догодина обаче държавите-членки ще трябва да представят пред Комисията своите национални планове за действие в областта на енергията от възобновяеми източници, в които подробно да бъде обяснено как държавите-членки възнамеряват да изпълнят своите цели, включително целта за 10-процентен дял на използваната в транспорта енергия от възобновяеми източници. Комисията ще направи оценка на тези планове и ще предприеме подходящи мерки, включително откриване на процедури за нарушение срещу държави-членки, които не са представили планове в съответствие с изискванията на директивата.

*
* *

Въпрос № 26, внесен от Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)

Относно: Етап на приложение на мерките, предвидени в пакета „енергия – изменение на климата“

Приетият през декември 2008 г. пакет „енергия – изменение на климата“ задължава държавите-членки да ограничат с 20 процента емисиите, замърсяващи околната среда до 2020 г., а в случай на сключване на споразумение след Киото – с 30 процента. До 2020 г. 20 процента от консумираната енергия трябва да бъде произведена от възобновяеми източници на енергия. За осъществяване на посочените цели е необходимо ограничаване на емисиите, замърсяващи околната среда в промишлените сектори с интензивно използване на енергия, но и в области като транспорта и жилищното строителство. За изпълнение на целите, определени чрез пакета „енергия – изменение на климата“, е необходима модернизация на европейските предприятия и увеличаване на енергийната ефективност в областта на транспорта и жилищното строителство, както и геоложкото съхранение на водорода.

Бих искала да попитам Комисията на какъв етап е приложението и какви са мерките, предвидени от пакета „енергия – изменение на климата“, и дали е регистрирано несъответствие с първоначално определения график?

Отговор

(EN) Директивата за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници⁽⁴⁾, която е част от пакета енергия-климат, трябва да бъде транспонирана до 5 декември 2010 г. Съгласно член 4 всяка държава-членка трябва да приеме национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници и да го нотифицира на Комисията до 30 юни 2010 г. Тези национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници трябва да бъдат изготвени в съответствие с модела, приет от Комисията на 30 юни 2009 г., както е предвидено в член 4, параграф 1 и приложение VI към директивата. За да се помогне на държавите-членки да подготвят своите национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници, директивата също така изисква всяка държава-членка да публикува и да нотифицира на Комисията документ относно планираното използване на механизмите за сътрудничество съгласно директивата в срок до 31 декември 2009 г. Комисията не предвижда отклонения от този календар. Освен това се подготвят редица мерки относно прилагането на схема за устойчиво развитие на биогоривата.

Ревизираната Директива за търговията с емисии⁽⁵⁾ предвижда приемането на редица мерки за прилагане, много от които са предмет на процедура по регулиране с контрол. Комисията започна работа по прилагането веднага след приемането на пакета от мерки за климата и енергията през декември 2008 г. Първата мярка, а именно решението за определяне на списък с отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на съществен риск от изтичане на въглерод, ще бъде прието по график до края на декември 2009 г. Подготвителната работа по други решения, делегирани на Комисията, продължава съобразно планираното.

(4) Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, ОВ L 140/16 от 5.6.2009 г.

(5) Директива 2009/29/ЕО за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността, ОВ L 140, 5.6.2009 г.

Решението за споделяне на усилията⁽⁶⁾ предвижда приемането на четири мерки за прилагане, като всички те са предмет на процедура по регулиране с контрол. Комисията започна работа по прилагането веднага след приемането на пакета от мерки за климата и енергията през декември 2008 г. и подготовката продължава съобразно планираното.

Директивата относно съхранението на въглероден диоксид⁽⁷⁾ не съдържа мерки за прилагане, но приканва Комисията да изготви насоки по три въпроса. Работата по насоките продължава съобразно планираното.

Що се отнася до целта за енергийна ефективност от пакета от мерки „енергия – климат“ Директивата за сградите⁽⁸⁾, Директивата за енергийните услуги⁽⁹⁾, Директивата за комбинираното производство на енергия⁽¹⁰⁾ и (мерките за прилагане) на Директивата за екодизайна⁽¹¹⁾, както и Директивата за енергийното етикетиране⁽¹²⁾ бяха приложени или се прилагат. Всички тези директиви изискват от държавите-членки да публикуват и нотифицират на Комисията съответното законодателство в съответствие с определените дати за транспониране. Комисията не предвижда отклонения от този календар. Освен това в рамките на мерките за проследяване на цялостната политика в областта на енергетиката и изменението на климата „20/20/20“⁽¹³⁾ при втория стратегически енергиен преглед⁽¹⁴⁾ беше представен набор от нови инициативи на Комисията относно енергийната ефективност, като например предложените преработени директиви за енергийното етикетиране и за сградите и предложението относно етикетиране на гуми. Предложението за преработване на Директивата за сградите беше представено една година по-рано в сравнение с обявеното от Комисията в Плана за действие в областта на енергийната ефективност за 2006 г.⁽¹⁵⁾, за да се гарантира, че целта от пакета „енергия – климат“ ще бъде изпълнена в срок. Постигнатите неотдавна политически споразумения относно преработването на двете директиви и приемането на Регламент относно етикетирането на гуми е истинско постижение и показва, че е налице силна политическа воля за амбициозна политика в областта на енергийната ефективност.

*
* *

Въпрос № 27, внесен от Brian Crowley (H-0464/09)

Относно: Възобновяемите енергии

Какви са инициативите на комисия в областта на възобновяемите енергии за постигане на целите на Европа във връзка с изменението на климата, така че да се създават повече работни места в една по-интелигентна и по-зелена икономика?

(6) Решение № 406/2009/ЕО относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г., ОВ L 140, 05.06.2009 г.

(7) Директива 2009/31/ЕО относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 140, 05.06.2009 г.

(8) Директива 2002/91/ЕО относно енергийните характеристики на сградите, ОВ L 1 от 04.01.2003 г.

(9) Директива 2006/32/ЕО относно енергийността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги, ОВ L 114 от 27.04.2006 г.

(10) Директива 2004/8/ЕО относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлинна енергия във вътрешния енергиен пазар, ОВ L 52 от 21.02.2004 г.

(11) Директива 2009/125/ЕО за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението, ОВ L 285 от 31.10.2009 г.

(12) Директива 92/75/ЕИО относно посочване на консумацията на енергия и други ресурси от домакински уреди в етикети и стандартна информация, свързана с продуктите, ОВ L 297 от 13.10.1992 г., стр. 16–19

(13) Съобщение на Комисията до европейския Съвет и европейския Парламент – Енергийна политика за Европа COM(2007)1 окончателен, публикувано на 10.01.2007 г.

(14) Съобщение на Комисията – Втори стратегически енергиен преглед – План за действие на ЕС за енергийна сигурност и солидарност SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 и COM/2008/0781 окончателен, публикувано на 13.11.2008 г.

(15) Съобщение на Комисията – „План за действие за енергийна ефективност: реализиране на потенциала“ SEC(2006) 1173, SEC(2006)1174, SEC(2006)1175 и COM/2006/0545 окончателен, публикувано на 19.10.2006 г.

Отговор

(EN) Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници⁽¹⁶⁾, която е част от приетия по-рано през 2009 г. пакет от мерки за енергията и климата, трябва да бъде транспонирана от държавите-членки до 5 декември 2010 г. След като директивата беше приета, сега се поставя акцент на пълното и правилно прилагане от държавите-членки. С оглед на това член 4 изисква всяка държава-членка да представи пред Комисията до 30 юни 2010 г. национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници. На 30 юни 2009 г. Комисията прие задължителен модел⁽¹⁷⁾, който държавите-членки трябва да следват при изготвянето на техните планове. След представянето на националните планове за действие Комисията ще ги оцени и ще провери тяхното съответствие с националните и европейските цели, които се определят чрез директивата.

За да се подкрепи технологичният напредък в областта на енергията, който е необходим за постигането на целите за 2020 г., и за да се концентрират всички европейски усилия, в същия пакет от мерки за енергията и климата се призова за изпълнението на стратегически план за енергийните технологии (план SET)⁽¹⁸⁾. Едно от основните постижения от тази дейност е изготвянето, заедно с представители на промишлеността и държавите-членки, на европейски индустриални инициативи за нисковъглеродни технологии (в това число за вятърна, слънчева и биоенергия и интелигентни мрежи), в които под формата на технологични пътни карти се определят цели, действия, необходими ресурси и точни срокове за периода до 2020 г. Практическото изпълнение на тази инициатива ще започне през 2010 г. В предложението си относно „Инвестиране в разработването на нисковъглеродни технологии“⁽¹⁹⁾ Комисията изчислява, че през следващите десет години ще бъдат необходими допълнителни инвестиции от 50 млрд. евро за научни изследвания в областта на енергийните технологии. Това означава, че годишните инвестиции в Европейския съюз почти ще бъдат утроени, от 3 на 8 млрд. евро.

Приоритетите на темата за научни изследвания, която се финансира по Седмата рамкова програма (2007–2013 г.) и е с общ бюджет от 2 млн. евро, се привеждат в съответствие с целите и пътните карти на индустриалните инициативи от плана SET.

Програмата „Интелигентна енергия – Европа“⁽²⁰⁾ подкрепя използването на устойчива енергия и е концентрирана върху премахването на пазарните бариери и създаването на по-благоприятна бизнес среда за пазарите на възобновяема енергия. Програмата обхваща широк спектър от дейности, включително проекти за насърчаване и популяризиране. В тази рамка Конвентът на кметовете е амбициозна инициатива на Европейската комисия за мобилизиране на местните власти и гражданите за предприемане на действия в борбата срещу глобалното затопляне.

Освен това Комисията би желала да насочи вниманието на уважаемия колега към предишния отговор на въпрос Н-0208/09⁽²¹⁾ относно зелените работни места.

*
* *

Въпрос № 28, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Относно: Отражението на таксите за пренос на Обединеното кралство върху Ирландия

Режимът на Обединеното кралство за таксуване на преноса нарушава търговията с електроенергия, особено между Обединеното кралство и Ирландия, като увеличава както транспортните разходи за износа от Ирландия,

⁽¹⁶⁾ Директива 2009/28/ЕО – ОВ L 140/16 от 05.06.2009 г.

⁽¹⁷⁾ Решение на Комисията от 30 юни 2009 г. за определяне на модел за националните планове за действие в областта на енергията от възобновяеми източници съгласно посоченото в Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [нотифицирано под номер С(2009) 5174] – ОВ L 182 от 15.7.2009 г.

⁽¹⁸⁾ Европейски стратегически план за енергийните технологии – „Към бъдеще с нисковъглеродни технологии“ COM (2007) 723

⁽¹⁹⁾ COM(2009)519 окончателен

⁽²⁰⁾ Решение № 1639/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. за създаване на Рамкова програма за конкурентноспособност и иновации (2007—2013 г.)

⁽²¹⁾ Може да бъде намерен на <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

така и ценовия риск от вноса на електроенергия на по-ниски разходи през зимата. Този метод на таксуване действа като бариера за развитието на максималния икономически потенциал на възобновяемите енергийни източници в Ирландия, може да причини по-често прекъсване на производството на възобновяема енергия при ниски разходи и съответно увеличава зависимостта от финансираните от потребителите механизми за подпомагане.

Съгласна ли е Комисията, че методът на Обединеното кралство за таксуване на преноса причинява значително нарушаване на търговията между Ирландия и Обединеното кралство? Счита ли Комисията, че методът на Обединеното кралство за таксуване на преноса се придържа към разпоредбите на Регламент (ЕО) № 714/2009⁽²²⁾ за електроенергията? Какви конкретни мерки може да предприеме Комисията, за да предотврати подобни търговски бариери?

Отговор

(ЕН) Регламент 714/2009 беше приет в рамките на третия пакет за енергийния пазар и ще се прилага от 3 март 2011 г. Дотогава продължава да се прилага Регламент 1228/2003⁽²³⁾. Във връзка с този въпрос обаче между двата регламента няма съществени различия.

Всеки потребител на мрежа извършва плащания към операторите на преносни мрежи (ОПМ), в чиято система е свързан. Тези разходи са предварително одобрени от националните регулаторни органи и отразяват разходите за експлоатация на преносната система. Не се допуска таксуване на потребители, които извършват внос или износ на повече (или по-малко) електроенергия от потребители, които купуват електроенергия от производители в държавата-членка.

В рамките на мрежа на държави-членки може да бъдат определени такси, с които производителите да бъдат насърчени да се установят в място, където наложените на цялата преносна мрежа разходи са по-ниски. Тези т. нар. локационни такси са изрично разрешени съгласно Регламента за електроенергията. Обединеното кралство прилага такава схема. Комисията няма основание да смята, че наложените в следствие от това такси не отразяват разходите.

Регламент 1228/2003 (и 714/2009) също така предвижда създаването на компенсаторен механизъм между операторите на преносните мрежи (КМОПМ) за разходите в резултат на приемането на трансгранични потоци електроенергия в техните мрежи. Всички плащания по КМОПМ са до и от ОПМ и след това се включват в тарифите за пренос за потребителите на системата в държавите-членки.

До този момент КМОПМ се прилага на доброволна основа. Комисията възнамерява да представи предложения за приемане чрез процедурата комитология на задължителни насоки относно КМОПМ. Предложенията ще включват и насоки за хармонизиране на таксите за пренос за производителите на електроенергия. Те ще бъдат изготвени въз основа на проекта за насоки, разработен от Групата на европейските регулатори за електроенергията и газа през 2005 г.

*
* *

Въпрос № 29, внесен от Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09)

Относно: Архивиране на жалбата срещу основния проект за система на водоподаване от язовир „Cenajo“ до сдружението на каналите на река Taibilla

Въз основа на какви правни съображения и критерии Европейската комисия е архивирала жалбата (SG/CDC(2008)A/822 на г-н Isidoro Ruiz Gabaldón, в която, от името на централните съвети на потребителите и сдруженията за напояване по река Segura и северното поречие на река Segura, той осъжда основния проект за система на водоподаване от язовир „Cenajo“ до сдружението на каналите на река Taibilla? Въпросната жалба е подкрепена от кметствата на общините Cieza, Blanca, Abarán, сдруженията за напояване, както и от над 11 000 подписа на граждани.

Както става ясно от документите, вкарването на водите на реката в подземен тунел би довело до прякото разрушаване на нейните брегове, влошаване на масата на водата, в нарушение на Директива 2000/60/ЕО.

(22) ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 15.

(23) Регламент (ЕО) № 1228/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия, ОВ L 176, 15.07.2003 г.

Проектът не предвижда друга възможност и не съдържа пълна оценка на въздействието върху околната среда, нито компенсаторни мерки във връзка с неговите последици. Поканата за подаване на оферти е обявена преди да бъдат предвидени такива решения. Освен това проектът би довел до изчезването на защитени животински видове, като например видрата (*Lutra lutra*).

Отговор

(EN) Целта на този проект е да се осигури водоснабдяване за население от над 700 000 жители (което през летния сезон може да нарасне до над един милион) в района на Murcia, Испания. Доставките на вода в момента не отговарят на някои от изискванията на Директивата за питейната вода⁽²⁴⁾ поради високите нива на сулфати и магнезий. Проектът, който се съфинансира от ЕС чрез Кохезионния фонд, замества предишен проект („*Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla*“), отхвърлен заради неговото голямо въздействие върху околната среда.

През 2005 г. Комисията получи оплакване относно този проект, в което се поставяха няколко въпроса за вероятни нарушения на законодателството на ЕО в областта на околната среда, по-специално директивите относно оценката на въздействието върху околната среда⁽²⁵⁾ и опазването на природата⁽²⁶⁾ ⁽²⁷⁾. Това оплакване беше закрито през октомври 2005 г., тъй като след задълбочено проучване на случая не бяха разкрити никакви нарушения на законодателството на ЕС в областта на околната среда.

На 8 януари 2008 г. в Комисията беше внесено ново оплакване от друг жалбоподател, което беше регистрирано в EU PILOT. По случая беше извършена пълна оценка, като испанските власти и службите на Комисията обмениха информация за проекта.

С писмо от 29 юни 2009 г. Службите на Комисията уведомиха жалбоподателя за своите заключения, в които се изключва наличието на нарушение (допълнително потвърдени с писмо от 13 октомври 2009 г.)

В обобщение, прекратяването на преписката се основава на следните причини:

Много от повдигнатите въпроси засягат потенциални нарушения на национални процедури, по отношение на които Комисията не е компетентна да се намеси.

Към този момент проектът е предмет на оценка на въздействието върху околната среда, която се извършва от компетентния орган в областта на околната среда. В същинската част на оценката се споменават *inter alia* разгледани алтернативни варианти и въпроси, свързани с опазването на природата и водите.

Тъй като горната процедура е най-подходящият инструмент за установяване на възможните ефекти върху околната среда, а проектът не е одобрен, не може да се установи нарушение на законодателството на ЕС в областта на околната среда.

Въпреки че откриването на тръжна процедура преди приключването на процедурата за оценка на въздействието върху околната среда не е пример за добра практика, Директивата за ОВОС не съдържа специални изисквания по отношение на този въпрос. Единственото задължение, което налага директивата, е че разрешение за проекта не може да бъде предоставено, преди да завърши процедурата на оценка.

*
* *

Въпрос № 30, внесен от Frank Vanhecke (H-0433/09)

Относно: Турция и Судан

Президентът на Судан Омар ал Башир вероятно е присъствал на среща на Организацията на ислямската конференция (ОИС) в Истанбул, която е започнала на 9 ноември 2009 г. Международният наказателен съд е

⁽²⁴⁾ Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека, ОВ L 330, 05.12.1998 г.

⁽²⁵⁾ Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена. ОВ L 175, 05.07.1985 г.

⁽²⁶⁾ Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици; ОВ L 103, 25.04.1979 г.

⁽²⁷⁾ Директива 92/43/ЕИО от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна; ОВ L 206, 22.7.1992 г.

издал международна заповед за задържане срещу ал Башир по обвинение за военни престъпления и престъпления срещу човечеството, извършени в Дарфур.

В своята резолюция 1593 Съветът за сигурност на ООН, в който Турция е непостоянен член през периода 2009–2011 г., призова всички държави да сътрудничат на Международния наказателен съд. Турция не е страна по договора за МНС, но всички държави-членки на ЕС са такива.

Ако Омар ал Башир в действителност е бил в Истанбул и не е бил задържан, какво е становището на Комисията относно политиката на Турция във връзка с това с оглед на целите на външната политика на ЕС в областта на правата на човека? Какви последици ще има това за преговорите за присъединяване?

Отговор

(EN) Президентът на Судан Омар Ал Башир не е посещавал Турция, за да участва в заседание на постоянния комитет за икономическо и търговско сътрудничество на Организацията ислямска конференция.

*
* *

Въпрос № 31, внесен от Seán Kelly (H-0435/09)

Относно: Директивата за запазени марки (2008/95/EC) и ключовите рекламни думи в Google (adwords)

Неотдавнашното становище на генералния адвокат Poiares Pessoa Maduro, изложено пред Съда на европейските общности относно въпроса с делата за рекламите в Google чрез кликване върху ключови думи, беше в подкрепа на това да се позволи на едно дружество да закупува ключова рекламна дума, която е запазена марка на друго дружество въз основа на чл. 5 от Директивата за запазени марки (2008/95/EC⁽²⁸⁾).

Запазената марка има ключово значение за защитата на правата на интелектуална собственост. Изграждането на добра репутация, на която се основава запазената марка, може да отнеме много години на дадено дружество. Това се отнася както за малките и средни предприятия, така и за големите предприятия. Закупуването от страна на едно дружество на запазената марка на друго дружество е отявлено несправедливо.

Може ли Комисията да изложи накратко дали има готовност да предложи предложения за изменения, за да се актуализира Директивата за запазени марки, ако Съдът на Европейските общности своевременно постанови решение в полза на Google?

Отговор

(EN) Комисията разбира значението на защитата на правата, които се предоставят от търговска марка, и различните тълкувания на член 5 от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките, която заменя предходната Първа директива на Съвета от 21 декември 1988 г. (89/104/ЕИО⁽²⁹⁾). Становището на генералния адвокат Poiares Maduro, представено на 22 септември 2009 г., се отнася до съединени дела C-236/08, C-237/08 и C-238/08, всички засягащи „Гугъл“. Преди Съдът на Европейския съюз да постанови своето решение по тези дела, би било прибързано Комисията да обмисля предприемането на стъпки за изменение на директивата.

*
* *

Въпрос № 32, внесен от Eleni Theocharous (H-0438/09)

Относно: Унищожаване на културно наследство

Проблемът с унищожаването на културното наследство в северната, окупирана част на Кипър е от първостепенно значение за цяла Европа. Считаме, че предоставянето на 2 милиона евро – от общо 259 милиона евро, предвидени за подкрепа на окупираната територия – за храма Богородица Одигитрия (Bedestan), представлява стъпка напред. Тъй като има голям брой православни църкви (както и на други религиозни деноминации) и културни паметници в окупираната част на Кипър, които ако не бъдат реставрирани веднага, ще рухнат и ще

⁽²⁸⁾ ОВ L 299, 08.11.2008 г., стр. 25.

⁽²⁹⁾ ОВ L 40, 11.02.1989 г.

бъдат загубени завинаги, ние се питаме дали имате намерение да продължите да предоставяте средства от предвидените 259 милиона евро и възнамерявате ли да ускорите процедурата, при положение че става дума за съхраняването на европейско и световно културно наследство.

Отговор

(EN) Комисията е напълно съгласна с уважаемата колега по отношение на важността на опазването на цялостното културно наследство в Кипър. За тази цел от 2001 г. насам се отрежда финансиране от ЕС, по-специално за водещи проекти в оградения град Никозия, в рамките на Генералния план на Никозия, обхващащ двете общности. Два големи проекта, финансирани от ЕС, възстановяването на Ömeriye Baths и Bedestan, получиха наградата „Europa Nostra“. Други спонсорирани от ЕС проекти бяха изпълнени в оградения град Фамагуста.

Освен това по искане на парламента се очаква през 2010 г. да бъде извършено изследване на културното наследство на стойност 2 800 000 евро. Изследването ще предостави *inter alia* подробно описание на всеки паметник със значителна културна стойност (допълнено със снимки и скици), данни за възникналите щети, както и списък на ремонтните работи, които са необходими, за да се запази първоначалното състояние на засегнатите културни паметници. След като бъде завършено, проучването ще послужи като основа за насочването на допълнителни средства от ЕС за реставрационни проекти.

*
* *

Въпрос № 33, внесен от Ernst Strasser (H-0439/09)

Относно: Имали ли впечатления за нарастване на икономическата престъпност поради разширяването на Европейския съюз на изток?

Според последното издание на Top Manager Index (TMI) – ежегодно съвместно проучване на консултантското дружество AT Kearney и Виенския университет за икономика и стопанско управление, 88% от анкетираните австрийски дружества считат, че е много вероятно икономическата престъпност да нарасне поради разширяването на Европейския съюз на изток.

От 2003 г. насам процентът на дружествата, които считат, че съществува такъв риск, остава стабилен (през 2008 г.: 87%).

Дали гореспоменатото впечатление на австрийските дружества отговаря на впечатленията/данните на Комисията относно този феномен и, ако това е така, възнамерява ли Комисията да изготви предложение за начините за борба с този феномен и с причините, които го пораждат?

Отговор

(EN) Комисията не разполага с информация, която би потвърдила или отхвърлила становищата, изразени от участващите в споменатото от уважаемия колега проучване сред висши ръководители на австрийски дружества. Комисията също така не е наясно с използваната в анкетата методика за измерване на възприятията.

Докладът за оценка на заплахата от организираната престъпност (ОСТА) на Европол и други правоприлагащи източници подчертават нарастването на дейността на организирани престъпни групи от Източна Европа, включително и на икономическата престъпност. Малкото статистически данни обаче не са достатъчни, за да се установи връзка между разширяването на Съюза и засилването на престъпната икономическа дейност. В същото изследване, цитирано от уважаемия колега, се посочва, че представите на австрийските мениджъри остават стабилни от 2003 г. (т.е. преди страните от Източна Европа да се присъединят към Съюза).

Комисията вече работи активно за предотвратяване и борба с икономическите и финансовите престъпления в Съюза и предложи да бъдат засилени съществуващите мерки от програмата от Стокхолм, която ще определи приоритетите на Съюза за следващите пет години. Най-важните действия предвиждат налагане на наказателни мерки за фалшифициране на права върху интелектуална собственост, разширяване на възможностите за конфискуване на имущество, придобито чрез организирана престъпна дейност, чрез изменение на съществуващата правна рамка и засилване на инструментите за проследяване на незаконно придобито имущество, по-добро предотвратяване и борба с корупцията и укрепване на възможностите на държавите-членки за извършване на финансови разследвания.

По отношение на държавите извън ЕС укрепването на капацитета на правоприлагащите органи е важна част от предприеманата подготовка на страните, участващи в разширяването. Организирани престъпни

групи се възползват от недостатъчния капацитет на държавните институции в тези страни за борба с престъпните дейности, за контрол на границите и за сътрудничество с техни колеги в други държави в региона и в ЕС. Оценката на заплахата от организираната престъпност за региона на Югоизточна Европа се извършва от Регионалния център за борба с трансграничната престъпност на Инициативата за сътрудничество в Югоизточна Европа (SECI) в сътрудничество с Европол. Някои от страните са сключили споразумения за сътрудничество с Европол, а за други се подготвят такива. Комисията подкрепя с финансова помощ на регионално и национално равнище подобряването на капацитета на правоприлагащите органи в присъединяващите се страни за по-ефективна борба с организираната престъпност.

*
* *

Въпрос № 34, внесен от Jürgen Klute (H-0442/09)

Относно: Прекратяване на сътрудничеството между Европейската комисия и Никарагуа

Макар Никарагуа да е една от най-бедните страни в света, Европейската комисия реши да спре плащания в размер на 60 милиона евро за периода 2008–2009 г. поради предполагаеми нередности, извършени на местни избори. Тази сума беше предназначена за образователни програми и програми в областта на здравеопазването, за диверсификация на производството, както и за други цели. Поради тази причина взетата от Комисията мярка наказва сериозно най-бедните групи от населението в Никарагуа.

Неотдавна Комисията беше готова да се откаже от тази мярка, освобождавайки 10 милиона евро, но сега е решила да продължи да прилага санкции срещу Никарагуа поради решението на никарагуанския Върховен съд относно преизбирането на президента и кметовете.

Защо е приела Комисията такива мерки срещу Никарагуа, а не срещу правителствата на Колумбия или Коста Рика, където бяха взети подобни решения?

Възнамерява ли Комисията да отмени санкциите, наложени на Никарагуа и демократично избраното й правителство?

Извършила ли е Комисията оценка на последиците от тези мерки за най-бедните групи от населението в Никарагуа?

Отговор

(EN) Комисията е активно ангажирана в Никарагуа от много години. Сътрудничеството за развитие на ЕО не е свързано с определени изисквания. Въпреки това зачитането на демокрацията, принципите на правовата държава и доброто държавно управление са основни условия, които са включени във всички споразумения за финансиране, подписани с властите на тази страна.

След измамите на общинските избори през ноември 2008 г. Комисията реши след консултации със Съвета, че бюджетната подкрепа не е подходящо средство за развитие на сътрудничеството с Никарагуа.

Оттогава Комисията води диалог с Никарагуа по избирателни и управленски въпроси, който доведе до частично възобновяване на бюджетната подкрепа за образованието.

Комисията ще продължи този важен диалог и се надява да може да отпусне допълнителни средства, след като необходимите условия бъдат изпълнени.

Комисията координира своите ангажименти в тясно сътрудничество с държавите, членки на ЕС, както и с други донори, и надлежно отбеляза приетите от Европейския парламент резолюции на 18 декември 2008 г. и последно на 26 ноември 2009 г.

Комисията се ангажира да поддържа като цяло нивото на помощ за Никарагуа, ако е необходимо чрез преориентиране на програмите за сътрудничество.

И накрая, важно е да се отбележи, че всички други средства за предоставяне на помощ, с изключение на бюджетната подкрепа, са запазени и сътрудничеството, включително одобряването на нови проекти и средносрочният преглед на подпомагането за страната, напредва нормално през 2009 г.

*
* *

Въпрос № 35, внесен от Anna Hedh (H-0443/09)**Относно: Рекламирање на алкохол**

Миналата есен по искане на Форума по въпросите на алкохола и здравето научната му група представи доклад, озаглавен „Влияние на маркетинговите послания върху количеството и моделите на консумация на алкохолни напитки, особено от страна на младите хора“.

В доклада се стига до заключението, че съгласно дванадесет от тринадесетте разгледани проучвания рекламите на алкохол подтиква младите хора да започнат да пият алкохол и карат тези, които вече пият, да консумират по-големи количества. Тези проучвания сочат също така, че съществува пряка връзка между количеството реклами, на въздействието на които са изложени младите хора, и степента на увеличение на тяхната консумация. Освен това според доклад, изготвен от Комисията, саморегулирането по отношение на рекламирането, което се препоръчва от сектора на алкохолни напитки, не дава добри резултати. По-ефикасно е да се прилагат строги правила.

Действащите правила, които забраняват рекламирането на алкохол да е насочено директно към младите хора, на практика са неефективни. Най-добрият начин за ограничаване на консумацията на алкохол сред младите хора е пълната забрана на рекламирането на алкохол, което се посочва и в проучване, публикувано от научното списание „The Lancet“.

Като се има предвид горепосоченото, предвижда ли Комисията да забрани рекламирането на алкохол така, както забрани рекламирането на тютюневи изделия по здравословни причини?

Отговор

(EN) Уважаемата колега поставя важен и уместен въпрос.

Настоящото шведско председателство направи много, за да запази свързаните с алкохола въпроси сред приоритетните теми от европейския дневен ред. В приетите по-рано този месец заключения на Съвета държавите-членки и Комисията бяха призовани да положат повече усилия, за да защитят децата от рекламите и влиянието на пазара.

Както се посочва в Стратегията на ЕС относно алкохола, Комисията подкрепя по-доброто регулиране на алкохолните напитки по два основни начина. Първо, Директивата за аудиовизуалните медийни услуги⁽³⁰⁾, която предоставя рамка за минималните стандарти за аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки, присъстващи в телевизионни предавания и в аудиовизуални медийни услуги по заявка. В нея се посочва, че аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не трябва да бъдат насочени специално към непълнолетните лица и телевизионната реклама не трябва да представя непълнолетни лица, консумиращи тези напитки.

На второ място, чрез две нови структури, създадени за подпомагане на изпълнението на Стратегията на ЕС относно алкохола. Първата от тях е комитетът по национална политика и действие относно алкохола, където държавите-членки могат да споделят и сравняват подходи на национално равнище.

Втората е европейският форум „Алкохол и здраве“, който обединява различни заинтересовани страни от цялото общество, които се ангажират да развият доброволни подходи за намаляване на вредите от алкохола. На този форум са представени всички участници във веригата, създаваща стойността на алкохола (както производителите, така и търговците на дребно и секторът на общественото хранене).

Темата за рекламирането на алкохола е важна за форума, като за да бъдат проучени различни въпроси и за да се подпомогне общото разбиране, бе създадена специална работна група по маркетингови комуникации.

През следващите години ще бъде важно да се направи оценка на тези дейности и да се прецени дали, взети заедно, те са достатъчни, за да защитят децата и младите хора. По-специално, дали съществуващите законови рамки на национално ниво и на равнище ЕС в съчетание с доброволните дейности на заинтересовани страни имат резултат или дали тази „комбинация“ не трябва отново да бъде балансирана. Едва на този етап ще бъде

⁽³⁰⁾ Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (Текст от значение за ЕИП), ОВ L 332, 18.12.2007 г.

възможно да се разгледа въпросът дали са необходими по-силни действия на равнище ЕС относно рекламирането на алкохола.

Становището на Комисията обаче е, че засега е важно да се продължи с курса, който бе определен с приемането на Стратегия на ЕС относно алкохола и по отношение на който съществува широк консенсус.

*
* *

Въпрос № 36, внесен от Jim Higgins (H-0444/09)

Относно: Добив на торф и изкопаеми горива – производство на енергия

В контекста на член 6, параграфи 3 и 4 от директивата за местообитанията, отнасящи се до проверка на планове и проекти, които могат да окажат значително въздействие върху територии по „Натура 2000“, готова ли е Комисията да разгледа възможността да позволи по-нататъшен добив на торф в преовлажнени тресавища в Ирландия, разрешението за което изтича на 31 декември 2009 г.?

При отчитане на извънредно високата цена на изкопаемите горива с високо равнище на въглеродни емисии, от които ирландската икономика е почти изцяло зависима. Ще има ли желание Комисията да разгледа възможността за изключение за още един ограничен период от време, особено предвид факта, че досега не е съществувала забрана за добива на торф за държавното дружество Bord Na Mona и за използването на торф за производство на електрическа енергия в две големи електроцентрали, използващи технология за изгаряне на торф – санкционирани от ЕС, в централна Ирландия?

Отговор

(EN) Чрез Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна⁽³¹⁾ държавите-членки поемат правното задължение да защитават видовете местообитания, които са от интерес за Общността, включително преовлажнени и обрасли тресавища, активните форми на които са от приоритетен интерес съгласно директивата. Това по принцип се постига чрез създаване, защита и управление на специални защитени зони. Ирландия носи особена отговорност в ЕС за защитата на тези видове местообитания.

Съответните органи в Ирландия отговарят за въвеждането на необходимите мерки за защита. Планове или проекти, които могат да окажат отрицателно въздействие върху територия от „Натура 2000“, може да бъдат изпълнени, само ако са в пълно съответствие с условията, посочени в член 6, параграфи 3 и 4 от Директивата за местообитанията. Това изисква да бъде дадено разрешение за извършването на подходяща оценка на дейността от гледна точка на целите за съхраняването на тази територия. Ако бъде направено заключение, че това ще окаже неблагоприятно влияние върху територията, планът или проектът може да продължи само при липса на алтернативно решение, ако той е от значим обществен интерес и когато нанесените на територията вреди се компенсират напълно чрез компенсаторни мерки. Тъй като активните преовлажнени и обрасли тресавища са видове приоритетни местообитания, за тази цел се изисква и официално становище на Комисията относно наложителните причини от по-важен обществен интерес.

„Натура 2000“ обхваща само част от торфищата на Ирландия. Ирландия защитава чрез своето национално законодателство и някои торфища като зони, представляващи природно наследство. Извън тези области съществуват и торфища с големи площи, в които добивът на торф не е засегнат от механизмите за защита, които се прилагат по отношение на тези територии. Според информацията, с която разполага Комисията, Bord na Mona не добива или използва като източник за торф територии от „Натура 2000“ или други защитени зони и поради тази причина продължаващата експлоатация на централи, захранвани с торф, от дружеството не може да бъде претекст за непредприемането на действия за защита на определените торфища.

Последната оценка на природозащитния статус, публикувана от ирландските власти, буди особена тревога, особено за активните преовлажнени тресавища. Запазените преовлажнени тресавища в Ирландия вече се срещат изключително рядко и през последните десет години площта им е намалела с над 35%⁽³²⁾. Смята се, че продължаващото влошаване със сегашния темп на хидроложките условия в местообитанието, което се дължи на рязането на торф, горското стопанство и изгарянето, силно заплашва жизнеспособността на местообитанията на повечето места.

(31) ОВ L 206, 22.07.1992 г.

(32) <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

Комисията вече изрази ясно становището си пред уважаемия колега в своя отговор на писмен въпрос E-3449/08⁽³³⁾, че е налице спешна необходимост да се въведе ефективно управление, както и мерки за защита на торфищата в Ирландия, които са включени в „Натура 2000“, включително да се забрани рязането на торф, когато това не е съвместимо със съхраняването на териториите.

Комисията би желала да изясни пред уважаемия колега, че за посочения период Комисията не е одобрявала „разрешение“ за продължаващ увреждащ добив на торф в територии от „Натура 2000“.

*
* *

Въпрос № 37, внесен от François Alfonsi (H-0446/09)

Относно: Премахване на статуса на „пролив, използван за морско корабоплаване“ на пролива Бонифаций

Проливът Бонифаций, естествен пролив между Корсика и Сардиния, е опасна зона за морското корабоплаване.

От 1993 г. насам Франция и Италия забраниха преминаването на кораби под техен флаг, транспортиращи вредни или замърсяващи продукти в този сектор. Ето защо трафикът през пролива понастоящем затихва и е незначителен от икономическа гледна точка. При все това един единствен инцидент би бил достатъчен, ако кораб, който не е под френски или италиански флаг, претърпи коработрушение, по подобие на това на „Ерика“ (с малтийски флаг) или „Престиж“ (с флаг на Бахамските острови).

Проливът Бонифаций е сред „проливите, използвани за международно корабоплаване“ и следователно за него важи правилото за безпрепятствено преминаване на търговските кораби. По този начин продължава да е налице ситуация на потенциално сериозен риск, без действителни икономически компенсации. Този статус е неправилен и е в противоречие с проекта за голямата зона за защита на морската среда, какъвто се явява Корсиканско-сардинският международен морски парк.

Може ли Комисията да се присъедини към предприетите от Франция и Италия постъпки с оглед декласирането на пролива Бонифаций от Международната морска организация?

Отговор

(EN) Комисията не е информирана за инициатива на Франция и Италия в Международната морска организация (ММО), която има за цел да се отмени класификацията на пролива Бонифаций като „проток, използван за международно корабоплаване“. Без да разполага с информация относно планираните от двете държави-членки действия, Комисията не може да заеме позиция по този въпрос.

Комисията обаче би желала да подчертае, че определянето на проливите, които се използват за международно корабоплаване, и приложимият по отношение на тези зони режим се основават на Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS).

Предвид изразената от уважаемия колега загриженост във връзка с предотвратяването на морски произшествия и замърсяване, причинено от кораби, Комисията би желала да подчертае важните усилия, които Европейският съюз предприема в областта на безопасността на морския транспорт през последните десет години, включително приемането на три морски пакета, последният от които, за който Парламентът и Съветът дадоха съгласието си през април 2009 г., съдържа осем законодателни мерки. При наличието на тези достижения на правото Европейският съюз безспорно засили своя капацитет за борба срещу неотговарящото на изискванията корабоплаване, за гарантиране на безопасността на корабоплаването и предотвратяване на причиненото от кораби замърсяване в европейски води.

*
* *

⁽³³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

Въпрос № 38, внесен от Gesine Meissner (H-0448/09)**Относно: Търговското споразумение между ЕС и Венецуела**

Проектът за нов венецуелски закон за обществената собственост би позволил на правителството да „постанови насилственото присвояване чрез справедливо обезщетение“ на активите, „чиято производствена дейност не отговаря на националните интереси и на социалния производствен модел“.

Дали Комисията счита, че използването на този закон би се отразило неблагоприятно върху отношенията между ЕС и Венецуела? Ако не, защо?

Въпрос № 39, внесен от José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)**Относно: Търговското споразумение между ЕС и Венецуела**

Разгледала ли е Комисията разпоредбите на проекта за венецуелски закон за обществената собственост и установила ли е дали те са в съответствие с принципите на свободна и справедлива търговия, на които трябва да се основава всяко бъдещо търговско споразумение между Европейския съюз и Венецуела? Ако не, защо?

Съвместен отговор

(EN) ЕС няма сключено търговско споразумение с Венецуела и такова споразумение не се предлага в момента. Тъй като законът все още е проект и не е приет или изгълнен, Комисията не е в състояние да провери съвместимостта на предложения венецуелски закон с конкретни или предложени правни задължения, засягащи ЕС, или да оцени точното му въздействие върху отношенията между ЕС и Венецуела.

Комисията обаче ще наблюдава и анализира внимателно въздействието на този закон върху икономическите интереси на ЕС във Венецуела, след като законът влезе в сила, и, ако е уместно, ще съобщи на венецуелските органи всички причини за загриженост във връзка с потенциални отрицателни ефекти.

*

* *

Въпрос № 40, внесен от Liam Aylward (H-0450/09)**Относно: Глобално продоволствено осигуряване**

Над 40 милиона души умират от глад и бедност всяка година, включително едно дете на всеки шест секунди. На проведената неотдавна среща на най-високо равнище на Организацията по прехрана и земеделие на ООН бе посочено, че в момента броят на гладуващите хора по света надминава един милиард души. Освен това световната продоволствена криза е една от големите заплахи за мира и сигурността в света.

Какво действие може да предприеме Комисията с цел намиране на решение за проблема с глада и липсата на продоволствено осигуряване в световен мащаб?

Какво действие може да предприеме Комисията, за да се гарантира, че европейската политика, в частност нейната политика в областта на селското стопанство и развитието, не представлява фактор, допринасящ за увеличаването на глада и недостига на храна по света?

Отговор

(EN) Уважаемият колега може да разгледа отговорите на Комисията на въпроси № P-5506/09⁽³⁴⁾, внесен от г-н Guerrero Salom, и H-0416/09, внесен от г-жа McGuinness⁽³⁵⁾.

*

* *

Въпрос № 41, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0454/09)**Относно: Доклад на Международния валутен фонд**

Бих желал Европейската комисия да вземе отношение по доклада на Международния валутен фонд (МВФ) относно световната финансова стабилност (Global Financial Stability Report). По дипломатичен начин и без

(34) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

(35) Писмен отговор от 24 ноември 2009 г.

да посочва конкретни имена МВФ обръща внимание на това, че италианските банки не извършват пълно консолидиране на понесените загуби в техните задгранични филиали и дъщерни дружества. МВФ основава своето твърдение на факта, че загубите на финансовите институции извън територията на Съюза са по-високи, отколкото загубите на банките в еврозоната. МВФ посочва, че колкото по-ниска е степента на консолидиране на финансовите отчети, толкова по-ниски ще бъдат отчетените коефициенти по отношение на загубите.

Само една италианска банка е осъществила задгранична експанзия и съответно забележките на МВФ могат да се отнасят единствено до нея. Дали подобен начин на отчитане не застрашава стабилността на финансовата система, шом поражда загриженост у председателя на МВФ? Дъщерните дружества на Unicredit в Украйна, Румъния, България и в бившите съветски републики се нуждаят от помощ при поддържането на ликвидност. Например, полската банка Pekao SA подпомага Unicredit Ukraina чрез финансови инжекции, чийто размер достига десетки милиона евро в продължение на няколко отчетни тримесечия, но за разлика от други банки в региона, Pekao не заделя никакви резерви по повод на своята украинска инвестиция. Бих желал да запитам Комисията дали подобни счетоводни усилия и подобно „креативно счетоводство“ са допустими? Гарантират ли те ликвидността на банковата система в средносрочен и дългосрочен план? Какви могат да бъдат финансовите последици от такива действия за финансовата система в Полша, Румъния, България и бившите съветски републики?

Отговор

(EN) По отношение на изразената загриженост във връзка с прилагането на неподходящи счетоводни процедури от някои италиански банки трябва да се отбележи, че италианските банки, както всички други публично търгувани европейски банки, от 2005 г. насам изготвят своите консолидирани финансови отчети в съответствие с Международните стандарти за финансова отчетност (МСФО), приети от Европейския съюз с Регламент 1606/2002/ЕО.

Съгласно МСФО банките са длъжни да изготвят консолидирани отчети за всички техни дъщерни дружества, независимо от това къде се намират те, като сделките в рамките на групировката трябва да бъдат отстранени. Освен това Директива 2006/43/ЕО изисква извършването на одит на финансовите отчети от упълномощен външен одитор.

Съгласно одитирания консолидиран финансов отчет за 2008 г. „Unicredit“ прилага приетите от Европейския съюз МСФО и затова е консолидирала отчетите на своите дъщерни дружества, включително тези в Румъния, Украйна и България. Това означава, че кредитните загуби, отчетени във финансовите отчети на дъщерните дружества на „Unicredit“ в Украйна, Румъния и България, са отчетени в консолидирания финансов отчет на „Unicredit Group“.

Поради тази причина Комисията няма специални забележки по отношение на прилаганите от „Unicredit Group“ счетоводни правила/процедури.

Във връзка с изразеното безпокойство трябва да се отбележи, че когато в доклада на МВФ се посочва, че „Италия, Нидерландия и Испания не отчитат загубите на техните чуждестранни клонове или чуждестранни дъщерни дружества“, изглежда се визира обхватът на статистическите данни, които се използват от МВФ за целите на доклада.

*
* *

Въпрос № 42, внесен от Kathleen Van Brempt (H-0457/09)

Относно: Безопасност на евтени играчки

Неотдавнашно научно изследване, извършено от органа за сертифициране на качеството на продуктите TÜV, посочва, че две трети от всички евтени играчки, които органът е проучил, не са в съответствие с настоящите изисквания за качество. Една трета дори съдържат забранени омокотители (фталати). Като се има предвид, че при анализа са разгледани по-специално евтени играчки, съществува също така важно социално измерение на този проблем.

Информирани ли е Комисията за тези проблеми? По какъв начин Комисията ще налага спазването на по-строгите изисквания, предвидени в новата Директива за играчките, като се има предвид, че дори и усилията за спазване на предишната директива очевидно са неуспешни? Какви действия ще предприеме Комисията, за да гарантира, че всички деца могат да растат с безопасни играчки?

Отговор

(EN) Комисията е запозната с посоченото от уважаемата колега пресъобщение и е наясно с визираните играчки, при които са налице несъответствия, по-специално такива, дължащи се на прекомерни количества фталати, наличие на химически вещества и малки части. Все още обаче не е получено официално уведомление от германското правителство.

Когато пуснати на пазара детски играчки могат да застрашат безопасността на децата, съгласно настоящата или новата Директива относно безопасността на детските играчки държавите-членки са длъжни да предприемат всички необходими мерки, за да изтеглят, забранят или ограничат предлагането им на пазара. Държавите-членки известяват незабавно Комисията за тези мерки, на първо място чрез системата за бързо предупреждение RAPEX, а в някои случаи и в съответствие с така наречените процедури по предпазна клауза. Всички държави-членки са информирани и имат задължението да приемат подходящи последващи мерки по отношение на същата играчка.

Комисията би желала да подчертае, че безопасността на децата вече е в основата на настоящата Директива относно безопасността на детските играчки 88/378/ЕИО, която съдържа задължителни изисквания за безопасност на детските играчки, които ще бъдат пуснати на пазара. Тези изисквания са засилени чрез новата Директива относно безопасността на детските играчки (ДБДИ), която ще влезе в сила от януари 2011 г. Новите правила са едни от най-строгите в света. Те са резултат от няколко проучвания, обширна оценка на въздействието и широка обществена консултация, както и активна дискусия по време на законодателния процес в Европейския парламент и в Съвета. Новата Директива относно безопасността на играчките също така посочва, че е необходимо да бъдат спазвани и други законодателни актове на Общността, като например правилата относно общата безопасност на продуктите и относно класифицирането, опаковането и етикетирването на опасни препарати, вещества и смеси. Поради тази причина играчките трябва да бъдат в съответствие и с Регламента REACH 1907/2006 и по-специално с приложение XVII към него, което ограничава използването на фталати в детски играчки и артикули за деца. До средата на януари 2010 г. Европейската агенция по химикали (ЕСНА) ще представи доклад относно извършения преглед на съществуващите ограничения по отношение на фталатите.

Детските играчки вече са във фокуса на наблюдението на пазара от държавите-членки и Комисията предоставя съфинансиране за такива дейности, когато те са съгласувани между няколко държави. Комисията има удоволствието да информира уважаемата колега, че например през 2009 г. органите за надзор на пазара проведоха съвместна инициатива, която имаше за цел да се проверят детски играчки, пуснати на пазара на ЕС, обръщайки внимание на малки части, магнити и тежки метали. Това съвместно действие, съфинансирано чрез дейностите на Комисията по политиката за защита на потребителите, се предвижда да приключи в средата на 2010 г.

Освен това новата директива ще подобри и наблюдението на пазара. Това е първата секторна директива, която е включена и приведена в съответствие с общата рамка за пускане на продукти на пазара в ЕС, така нареченият „пакет за стоките“ (Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 и Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Решение 93/465/ЕИО). Засилените правила относно надзора на пазара и контрола на външните граници, които се съдържат в новия хоризонтален Регламент № 765/2008, ще се прилагат по отношение на надзора на пазара на детски играчки.

Комисията също така насърчава подобряването на проверките по производствената линия, като съвместно със сектора на детските играчки се работи за изготвянето на насоки за родители и други лица, които купуват играчки за деца.

*
* *

Въпрос № 43, внесен от Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Относно: Служителите на SR Technics и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията

Би ли могла Комисията да посочи дали е получила от ирландските органи молба за финансиране по линия на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията с цел подпомагане на бивши работници на SR Technics в Дъблин, и ако това е така, какво е актуалното състояние на тази молба?

Отговор

(EN) Заявлението от Ирландия за подпомагане на бившите работници на „SR Technics“ в Дъблин беше представено на Комисията на 9 октомври 2009 г. Заявлението се основава на член 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1927/2006 („Регламент за ЕФПГ“)⁽³⁶⁾, според който се изискват най-малко 500 съкращения за период от четири месеца в предприятие в държава-членка, включително съкратени работници в негови доставчици и производители надолу по веригата.

Заявлението засяга съкращаването на 910 работници във фирмата, 800 от които са били съкратени през четиримесечния референтен период, а още 110 работници – впоследствие. Ирландските власти планират да окажат помощ на 838 работници чрез активни мерки на пазара на труда, включително ориентиране, обучение и подпомагане за самостоятелна заетост.

Службите на Комисията в момента анализират заявлението и са поискали допълнителна информация от ирландските органи относно определени елементи. При получаване на исканата информация Комисията ще реши дали да одобри заявлението и да го препоръча на бюджетния орган за финансова помощ.

На този етап Комисията все още не е завършила своята оценка и затова все още не може да вземе становище по отношение на резултата от заявлението.

*
* *

Въпрос № 44, внесен от Ádám Kósa (H-0460/09)**Относно: Правата, свързани с езиците и използването на езиците на знаците**

Понастоящем девет държави-членки на ЕС, като наскоро – на 9 ноември 2009 г. – Унгария се присъедини към тях, имат признат с конституцията или със закон език на знаците. В периода между 1988 и 1998 г. Европейският парламент на два пъти в свои резолюции се занимава с използването на езика на знаците, но засега без особени конкретни резултати.

През 2007 г. групата на високо равнище за многоезичието (High Level Group on Multilingualism) направи множество предложения относно многоезичието. Групата подчертава, че многоезичието включва и езиците на знаците.

На 26 ноември 2009 г. Съветът по общи въпроси и външни отношения постигна съгласие за ратифициране на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Член 30 на тази Конвенция гласи: „Хората с увреждания имат неотменно право, равноправно с всички останали, на признаване и подкрепа на тяхната специфична културна и лингвистична идентичност, включително език на знаците и култура на лишените от слух.“

Като има предвид препоръките от Фленсбург от 2000 г., които наред с другото се отнасят и до използването на езиците на знаците, какви мерки предвижда Комисията за насърчаване на признаването на езиците на знаците и подходящото им използване в европейските институции?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с препоръките от Фленсбург относно изпълнението на политически мерки за регионалните или малцинствените езици, приети на 22–25 юни 2000 г. на международната конференция, организирана от Европейския център по въпросите на малцинствата (ЕСМЦ), в които се изисква надлежно признаване за жестомимичните езици. Съгласно член 165 от Договора за функционирането на Европейския съюз държавите-членки са компетентни да прилагат на национално и регионално равнище конкретни мерки за насърчаване на езиковата политика и това също така се отнася и до признаването на жестомимичните езици.

Ако използването на жестомимичния език обаче е необходимо, за да могат глухите хора да имат достъп до заетост, професионално развитие или обучение, въпросът би могъл да попадне в обхвата на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1927/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаване на Европейски фонд за приспособяване към глобализацията, ОВ L 406, 30.12.2006 г.

⁽³⁷⁾ ОВ L 303, 02.12.2000 г.

Освен това Комисията представи на 2 юли 2008 г. предложение за директива (СОМ (2008) 426 окончателен), което в широка перспектива има за цел прилагане на принципа на равно третиране извън заетостта. Предвидените основания за дискриминация са религия и вяра, увреждане, възраст и сексуална ориентация, т.е. тези, които (заедно с пол и раса, вече разгледани в предишни директиви на ЕС) са посочени в член 19 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Комисията също така разработва политика за насърчване на изучаването на езици и езиковото многообразие, която обхваща изцяло всички езици в ЕС и следователно включва и жестомимичния език. Чрез своите програми за финансиране Комисията съфинансира проекти и мрежи, които насърчват чуждоезиковото обучение и езиковото многообразие. През 2008 г. в покана за представяне на предложения по Програмата за обучение през целия живот 2007–2013 г. беше даден приоритет на проекти и мрежи, насочени към развитие на езиците на хората със специални потребности. Съгласно поканата за представяне на предложения от 2009 г. един от приоритетите отново е „установяване, обмен и изграждане на добри практики в преподаването на езици на хора със специални потребности“⁽³⁸⁾. През 2008 г. бяха избрани три проекта, свързани с жестомимичния език, които продължават.

Освен това Комисията обръща внимание на факта, че всички държави-членки и Европейската общност подписаха на 30 март 2007 г. Конвенцията на Организацията на обединените нации (ООН) за правата на хората с увреждания в обхвата на техните компетенции. В редица членове (9, 21, 24 и 30) са посочени задължения за държавите, страни по конвенцията, да предприемат подходящи мерки по отношение на езика на знаците, за оказване на помощ, за приемане и улесняване на неговото използване и учене. Член 21 по-специално се отнася до признаването и насърчването на използването на езика на знаците като една от тези мерки.

И накрая Комисията припомня, че езиковият режим на европейските институции се урежда от Регламент № 1/1958 на Съвета⁽³⁹⁾. В първия член на регламента са изброени езиците, които са официални и работни езици на институциите. За приемането или изменението от Съвета е необходимо единодушно решение, като за извършването на промени не се изисква предложение от Комисията. Всяко включване на специални разпоредби относно езика на знаците ще бъде предмет на горната процедура. Що се отнася до практиката на Комисията, тя осигурява конферентен превод на няколко жестомимични езика и също така финансира проект за обучение на преводачи на езика на знаците.

*
* *

Въпрос № 45, внесен от Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Относно: Унищожаване на системите за социална сигурност

ЕС и правителствата на държавите-членки, като използват идеологически тероризъм относно външния дълг и публичния дефицит и като си служат с претекста, че системите за социална сигурност ще рухнат поради застаряващото население и неблагоприятните демографски промени, обединяват своите сили с капитала, за да започнат ожесточена атака срещу правата на работниците. Пенсиите и здравните и социални помощи намаляват, а възрастта за пенсиониране се увеличава. Характерен пример е Гърция, където със съучастие на Европейската комисия, правителствата на ПАСОК и Нова демокрация, и Съда на Европейските общности пенсионната възраст за работещите в публичния сектор жени се отлага с между 5 и 17 години, а общественият и социален характер на системата за социална сигурност се поставя под въпрос.

Ще уточни ли Комисията дали възнамерява да продължава със същата политика за разрушаване на системите за социална сигурност, въпреки трагичните последствия за работещите?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с необходимостта от осигуряване на достатъчна социална закрила. Тя подчертава, че съгласно Договора за функционирането на ЕС социалната закрила попада в областта на компетентност на държавите-членки. Като се има предвид това, Комисията работи с държавите-членки в рамките на отворения метод на координация (ОМК) относно социалната закрила и социалното приобщаване. Общите цели на ОМК, одобрени от държавите-членки в областта на пенсиите, се фокусират върху три основни концепции: първо, пенсиите трябва да бъдат достатъчни; второ, пенсионните схеми трябва да бъдат финансово устойчиви; трето,

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_en.pdf

⁽³⁹⁾ ОВ 17, 06.01.1958 г.

пенсионните системи трябва да се адаптират към изискванията на съвременното общество. Важна особеност на работата в рамките на социалния ОМК е извършването на съвместен анализ и оценка от Комисията и от Съвета на националните стратегии за социална закрила и социално приобщаване под формата на съвместни доклади.

Основна тема на съвместния доклад за 2009 г. бе насърчаването на трудовия живот като важен фактор за гарантиране на устойчивостта на пенсионните системи и за предотвратяване на превръщането на финансовите предизвикателства в социални предизвикателства предвид застаряването на обществото. В доклада се изтъква фактът, че дългосрочната адекватност на пенсията зависи от продължаването на усилията за изпълнение на лисабонската цел от 50% заетост при по-възрастните работници, независимо от икономическия спад. Подчертава се също така, че е важно да се наблюдава до каква степен уязвимите работници са обхванати от пенсионните системи.⁽⁴⁰⁾

Освен това Комисията и държавите-членки оценяват съвместно дългосрочните икономически и бюджетни предизвикателства, които пенсионните системи поставят предвид застаряването на населението. Тази оценка беше актуализирана в публикуваните през 2009 г. доклад за застаряването на населението и доклад за устойчивостта⁽⁴¹⁾. В доклада за застаряването на населението се констатира, че в резултат от демографските промени публичните разходи за пенсии в държавите-членки ще се увеличат от 10,1% от БВП през 2007 г. до 18,8% през 2060 г. Докладът обаче установява, че през 2060 г. публичните разходи ще възлизат на едва 12,5% от БВП, благодарение на изпълнените в държавите-членки реформи и планираното увеличение на нивото на заетостта. Поради това увеличаването на продължителността на трудовия живот може да гарантира, че пенсионните системи са адекватни и устойчиви.

Що се отнася до ситуацията, на която се позовава уважаемият колега, Комисията отбелязва, че в решението на Съда от 26 март 2009 г. по делото Комисия/Гърция Съдът се произнесе срещу Гърция поради неизпълнение на задълженията на страната по член 141 от Договора ЕО (член 157 ДФЕС), който установява принцип на равно заплащане на мъжете и жените. В конкретния случай Съдът отбеляза, че изплащаните съгласно гръцкия кодекс пенсии отговарят на определените в съдебната практика на Съда критерии и следователно позволяват същите да бъдат разглеждани като заплащане по смисъла на Договора.

Решението на Съда засяга само въпроса за различията в пенсионната възраст за мъжете и жените.

*
* *

Въпрос № 46, внесен от Georgios Toussas (H-0467/09)

Относно: Земеделски субсидии

Цифровизацията на земеделските парцели в Гърция, която трябваше да приключи през 2008 г., все още продължава и по технически причини е малко вероятно да бъде постигната до края на годината, в резултат на което съществува опасност земеделските производители да не получат полагащите им се субсидии. Предвид постоянния спад на цените на почти всички култури и животински продукти, който продължава вече втора поредна година, част от продукцията, за която е отделено време, работа и пари, остава непродадена и гние на полето, а същевременно много земеделски производители не получиха пазарната стойност на продукцията (праскови, вино, зърнени храни и т.н.), продавана на търговците и кооперациите, в резултат на което настоящите субсидии представляват почти половината от доходите на земеделските производители. Сега, когато съществува опасност субсидиите да не бъдат изплатени, оценяването на земеделските производители и особено на тези от малък или среден мащаб, които са натрупали големи дългове и са в отчайващо финансово положение, е в критично състояние.

Комисията ще изплати ли незабавно всички субсидии, на които земеделските производители имат право, независимо дали цифровизацията е приключила или не, за да ги спаси от разорение и да им позволи да продължат да се занимават със земеделие?

⁽⁴⁰⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>.

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Докладът за застаряването на населението и Докладът за устойчивостта са документи, придружаващи съответно COM(2009) 180 и COM(2009) 545, като и двата са публикувани от ГД „Икономически и парични въпроси“, Европейска икономика, бр. 2/2009 и 9/2009 съответно.

Отговор

(EN) На първо място, Комисията би желала да посочи пред уважаемия колега, че финансовото управление на общата селскостопанска политика се извършва съвместно между държавите-членки и Комисията в съответствие с Регламент 1290/2005⁽⁴²⁾.

Плащанията към селскостопанските производители се извършват от акредитираните от отделните държави-членки разплащателни агенции. Впоследствие разходите се възстановяват от Комисията на държавите-членки.

В Гърция крайният срок за подаване на заявления за субсидии за 2009 г. бе 15 май 2009 г. (продължен до 9 юни 2009 г., макар и с налагане на санкции). Както и в гръцката рамка, цифровизираните изображения на земеделските парцели са част от заявлението на селскостопанските производители (освен буквено-цифровата информация), като тази дата е и краен срок за приключване на цифровизацията.

На земеделските стопани, както и на синдикатите на селскостопанските производители, беше възложена задачата да изпълнят цифровизацията. Поради проблеми в синдикатите на селскостопанските производители обаче възникнаха сериозни забавяния в процеса на цифровизация. Следва да се отбележи, че извършването на тази дейност изисква присъствието на земеделските стопани.

Съгласно законодателството относно директните плащания и поради очевидни причини, налагани от принципите на добро управление, е необходимо контролът да се осъществи преди извършването на плащанията от разплащателните агенции. Това изисква всички земеделски парцели да бъдат цифровизирани.

От гръцките органи зависи ускоряването на процеса на цифровизация, както и неговото приключване, за да може земеделските производители да получат плащанията възможно най-бързо.

*
* *

Въпрос № 47, внесен от Илияна Малинова Йотова (H-0468/09)**Относно: Наказателна процедура срещу България във връзка с неправилно прилагане на европейското законодателство за отпадъците в София, България**

Комисията е стигнала до извода, че няма адекватни и бързи действия за справяне с продължаващия с години проблем с отпадъците на град София, България. В същото време българското правителство и Столична община твърдят, че са предприели редица мерки, за които е информирана и Европейската комисия.

С какви аргументи Комисията реши да започне наказателна процедура срещу България?

Информирана ли е Комисията за предприетите от България мерки за справяне с проблема с отпадъците на София?

Убедителни ли са доказателствата, представени от българската страна пред Комисията?

Има ли представени данни от български експерти и взети ли са те предвид?

Какви ангажименти е поела Комисията в резултат на разговорите с българския премиер г-н Бойко Борисов за намеренията на българската държава за справяне с отпадъците?

В какъв срок Комисията желае видими резултати от българската страна?

Отговор

(EN) Комисията реши да отнесе случая на България пред Съда заради неизпълнението от страната на член 5 от Директивата относно отпадъците⁽⁴³⁾ (Рамкова директива относно отпадъците), според който държавите-членки са длъжни да създадат интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане на отпадъци.

(42) Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 г. относно финансирането на Общата селскостопанска политика, ОВ L 209, 11.08.2005 г.

(43) Директива 2006/12/ЕО, ОВ L 114, 27.04.2006 г.

Към момента на изтичането на двумесечния срок за отговор на изпратеното на 1 декември 2008 г. мотивирано становище нарушението продължава, като това личи, наред с друго, от няколкостотин хиляди тона битови отпадъци от София, които се съхраняват под формата на бали в условия, противоречащи на законодателството на общността, тъй като капацитетът на депото за отпадъци в Суходол е на път да бъде изчерпан, без да са налице други съоръжения, които могат да преработят създаваните отпадъци.

Комисията взе предвид цялата предоставена от България информация относно ситуацията с отпадъците в района на София и въз основа на това направи заключението, че въпреки постигнатия напредък в обезвреждането на балираните отпадъци, както и предприемането на необходимите стъпки за създаване на интегрирана система за управление на отпадъците на София, така нареченият „Проект за отпадъците на София“, проблемът с липсата на адекватна и устойчива инфраструктура за обезвреждане на отпадъци все още не е решен.

Комисията приветства взетите от България мерки за създаването на инфраструктура за обезвреждане на отпадъци, която се надяваме и се очаква да осигури дългосрочно устойчиво решение за българската столица София. Тъй като крайният срок за създаване на необходимата инфраструктура вече изтече, Комисията очаква България да я осигури в най-кратки срокове и да гарантира, че новите съоръжения са в пълно съответствие с цялото законодателство на Общността, особено с изискването за използване на най-добрите налични технологии, както е предвидено в член 5 от Директивата относно отпадъците. Комисията също така би желала да спомене спешната необходимост от нова инфраструктура за преработване на отпадъци извън София.

*
* *

Въпрос № 48, внесен от Ivo Belet (H-0469/09)

Относно: Бъдещето на електрическите автомобили

Следващата Комисия ще трябва, наред с всичко останало, да се ангажира да продължи да полага усилия с цел гарантиране на развитието на икономика с ниско равнище на емисии на CO₂, като предвиди по-специално да ограничи въглеродните емисии от електроснабдяването и от транспортния сектор, както и да насърчава развитието на чистите електрически автомобили.

Какви мерки предвижда Комисията за осъществяването на тези амбиции?

Предвижда ли тя инициативи за ускоряване на въвеждането на електрическите автомобили?

Какви инициативи възнамерява на предприеме Комисията с оглед на бързото разгръщане на мрежа от пунктове за зареждане за електрически автомобили?

Каква е нейната представа за ролята на батериите за електрически автомобили в рамките на равновесието, което следва да се поддържа между предлагането и търсенето на електроенергия?

Счита ли Комисията, че Европейската инвестиционна банка също следва да играе роля в тази област?

Отговор

(EN) ЕС следва да разработи концепция за енергийна система с почти нулеви въглеродни емисии до 2050 г.

Технологиите за производство на електроенергия с ниски или нулеви въглеродни емисии, чистите автомобилни технологии и екологично ефективното отопление и охлаждане на сградите трябва да бъдат в центъра на програмата за намаляване на въглеродните емисии. Ето защо през последните няколко години Комисията предложи пълен набор от инициативи, насочени към увеличаване на използването на възобновяеми енергийни източници, създаване на стандарти за енергийна ефективност и насърчаване на технологиите за устойчиво използване на изкопаеми горива, както и на новите технологии в областта на възобновяемите източници и енергийната ефективност. Пълният набор от мерки, които са в процес на приемане и предстои да бъдат приети в близко бъдеще, бяха описани подробно именно в стратегическите енергийни прегледи, приети от Комисията през декември 2007 г. и 2008 г..

В публикуваното през юни 2009 г. съобщение „Устойчиво бъдеще за транспорта“ Комисията идентифицира предизвикателствата, инструментите и приоритетите за транспорта за периода до 2050 г. През следващата година Комисията ще публикува Бяла книга относно транспортната политика, представяща стратегически мерки, които да бъдат приети в областта на транспорта през следващите десет години. Новата бяла книга ще се фокусира върху съчетаването на мобилността и намаляването на въглеродните емисии за насърчаване на икономическия растеж и социалния напредък, както и за постигане на устойчива транспортна система. Във

връзка с това използването на електрически автомобили без съмнение ще играе основна роля, въпреки че това не следва да изключва алтернативните решения.

Комисията подкрепя разработването на алтернативни автомобилни и горивни технологии в продължение на много години. Проектите за автомобили, задвижвани с биогорива, природен газ, водород и електроенергия, получиха голямо финансиране от Рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие. През 2008 г. беше създадено съвместно предприятие „Горивни клетки и водород“ с финансиране от Общността в размер на 2 470 млн. евро. Поставени са цели за биогоривата и възобновяемите енергийни източници на пазара на моторни горива, разработват се критерии за устойчивост за биогоривата и се дава възможност за благоприятно данъчно третиране на алтернативните горива. Директивата за чистите превозни средства, която беше приета през март 2009 г., ще изисква консумацията на енергия, емисиите на CO₂ и замърсяващите емисии да бъдат вземани предвид при вземането на решения за покупка на превозни средства за обществения транспорт. Това ще стимулира пускането на пазара на чисти и енергийно ефективни превозни средства. Въведено бе законодателство за намаляване на емисиите на CO₂ на нови леки пътнически автомобили средно до 130 г на километър (поетапно от 2012 до 2015 г.), а след това до 95 г/км през 2020 г. (Регламент (ЕО) № 443/2009), като подобно законодателство беше предложено за леките търговски превозни средства (COM(2009) 593).

2. Приетият през ноември 2008 г. план за възстановяване предвижда три публично-частни партньорства (ПЧП). Едно от тях е инициативата за „зелени“ автомобили. Инициативата за „зелени“ автомобили (обща стойност 5 млрд. евро, с 1 млрд. евро за научноизследователска дейност по РП-7 и 4 млрд. евро заеми от ЕИБ) ще подпомогне развитието на нови и устойчиви форми на автомобилния транспорт. Електрифицирането на пътните превозни средства (електромобилност) ще бъде приоритет. Европейската комисия ще предостави финансиране за научни изследвания и развитие, стандартизация и улесняване на пускането на пазара, като през 2010 г. ще бъдат предоставени 108 млн. евро.

Освен тези дейности в подкрепа на отрасъла Комисията започва изследване, които има за цел да проучи въздействието върху околната среда, както и други последици от евентуалното масово въвеждане на електрически превозни средства на пазара, както и включващи се в мрежата хибридни автомобили.

В допълнение през 2010 г. Комисията ще предложи хармонизирани изисквания за одобряване на електрически превозни средства, в това число чисто електрически и хибридни превозни средства. Предложението ще въведе конкретни изисквания по отношение на електрическата безопасност съгласно рамката за типово одобряване на превозни средства в Европейската общност чрез даване на мандат за прилагането на правило № 100 на ИКЕ-ООН.

Освен това Европейската комисия възнамерява да даде мандат на европейските стандартизационни органи за разработването или преразглеждането на съществуващите стандарти, за да се гарантира оперативната съвместимост на системите за зареждане на акумулатори, използвани в електрически превозни средства. По този начин потребителите ще могат да използват едни и същи зарядни устройства за различни автомобили, без да се налага да купуват ново зарядно устройство всеки път, когато купуват нов автомобил или нов акумулатор. Това също така ще позволи на потребителите да зареждат лесно своите автомобили, ако пътуват зад граница или в рамките на собствената им държава-членка. Ще се улесни и зареждането на публични места за достъп, както и разгръщането на инфраструктура за зареждане. И накрая, това ще възпре държавите-членки да предприемат самостоятелни действия, тъй като те може да доведат до припокриване на решения.

Приемането на хармонизирани правила ще позволи опростен, лесен и евтин процес на одобрение и по този начин ще насърчи бързото въвеждане на превозни средства с ниски въглеродни емисии на пазара на Европейския съюз. Тази опростена нова рамка за електрически превозни средства от своя страна ще засили конкурентоспособността на европейската промишленост и ще ускори намаляването на въглеродните емисии от автомобилния транспорт.

3. Изграждането на инфраструктурни мрежи от зарядни станции е въпрос, който е разгледан в рамките на инициативата за „зелени“ автомобили. Големият европейски проект за електромобилизация, за който беше публикувана покана за представяне на предложения със срок до 14 януари 2010 г., ще включва превозни средства, инфраструктура и разработване на общи кодекси, стандарти и правила. В бъдещите покани по Инициативата за „зелени“ автомобили се предвижда да бъде извършена допълнителна научноизследователска работа с оглед оптимизиране на производителността и намаляване на разходите, както и създаване на приложения за „интелигентни“ мрежи за тази цел (за оптимизиране на натоварването в мрежата, за подкрепяне на различни бизнес модели и схеми за плащания и т.н. ...)

4. Потенциалът на акумулаторите на електрическите превозни средства да служат като устройства за съхранение на енергия за електрическата мрежа се проучва в рамките на избрани неотдавна проекти, които Комисията

вече финансира чрез Рамковата програма за научни изследвания и технологично развитие. Инициативата за „зелени“ автомобили разглежда и възможностите за по-нататъшни изследвания и демонстрации на ролята на акумулаторите на електрическите автомобили във връзка с балансирането на търсенето и предлагането на електроенергия, като в този случай ще бъдат използвани резултатите от текущите проекти.

5. Кредитните механизми на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) ще осигурят важна част от финансирането по инициативата за „зелени“ автомобили. На разположение са два инструмента:

инструмент за финансиране с поделение на риска (ИФПР); и

европейски механизъм за чист транспорт (ECTF), механизъм, специално предназначен да подпомогне екологичните научни изследвания, развитието и иновациите в сектора на транспорта.

ИФПР е новаторска схема за подобряване на достъпа до дългово финансиране за високорискови инвестиции в областта на научноизследователската и развойната дейност и иновациите, а ECTF е част от антикризисния пакет, който бе изготвен от ЕИБ през есента на 2008 г. и е специално насочен към научните изследвания, имащи за цел да доведат до понижаване на емисиите от транспорта. За инициативата „зелени“ автомобили в рамките на ECTF бяха осигурени 4 млрд. евро.

*

* *

Въпрос № 49, внесен от Mairead McGuinness (H-0471/09)

Относно: Проверки на товарни превозни средства на пристанището в Кале

Превозвачите, които преминават през пристанището в Кале на път за Обединеното кралство, от известно време срещат проблеми във връзка с проверката на техните превозни средства от френските и британските органи при търсенето на нелегални имигранти. Изглежда, че органите на Обединеното кралство осъществяват по-строги проверки на превозните средства, които влизат на тяхна територия, в сравнение с проверките, извършвани от техните френски колеги. На превозвачите се налагат глоби на място, когато по време на задължителните проверки на Агенцията за граничен контрол на Обединеното кралство бъдат открити нелегални имигранти, които не са били разкрити от френските органи.

Може ли Комисията да коментира тази ситуация? Не счита ли Комисията, че трябва да има по-голяма равнопоставеност между проверките, извършвани от френските органи (които попадат в обхвата на правото от Шенген относно граничния контрол), и тези от Агенцията за граничен контрол на Обединеното кралство? Счита ли Комисията, че е справедливо превозвачите да бъдат държани отговорни за пропуските в процеса на проверка?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с трудната ситуация в района на пристанище Кале във връзка с присъствието на граждани на трети страни, опитващи се да влязат по нелегален начин в Обединеното кралство. Комисията също така е наясно с нивото на проверките и прегледите на превозни средства при напускане, които се извършват от френските власти. Това ниво може да се смята за високо, особено като се има предвид използваното техническо оборудване.

Британските власти провеждат проверки при влизане на френска територия въз основа на двустранно споразумение между Франция и Обединеното кралство. Комисията не може да изрази становище относно нивото на граничните проверки, които се извършват от Обединеното кралство на негова собствена територия или във Франция, тъй като Великобритания не е обвързана от разпоредбите на достиженията на правото от Шенген.

Различните нива на откриваемост не се дължат непременно на различните процедури или оборудване. За това може да съществуват други причини, например техническите ограничения на това оборудване или възможностите за неговата употреба: на случаен принцип, въз основа на сведения или анализи на риска. Доколкото Комисията разбира, от превозвачите не се търси отговорност за пропуски в процеса на проверка. Санкциите срещу превозвачите са свързани с грижите, които органите на Обединеното кралство очакват те да полагат във връзка с националното законодателство на превозвача относно отговорността да се грижи за своето превозно средство (например избор на място за паркиране и запечатване на техните превозни средства).

*

* *